

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

STAY IN MY

SWAMP

AN OGRE HAPPILY EVER AFTER

G.M. Fairy

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bataklığımda Kal

Sonsuza Kadar Mutlu Bir Ogre

G.M. Fairy

G.M. Fairy

Copyright © 2023 by G.M. Fairy

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde alıntılarının kullanılması dışında, telif hakkı sahibinin yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz. Daha fazla bilgi için, adres:

anogrelovestory@gmail.com

BİRİNCİ BASKI

Sonsuza dek mutlu yaşamayı hak eden tüm canavarlara.

Lütfen Dikkat

Bu kitap iki kitaplık bir serinin ikinci bölümüdür. Bu kitaptaki ve olayların bir anlam ifade edebilmesi için ilk kitap olan *Bataklığırna Gir'i okumanız* gerekmektedir: *Bir Ogre Aşk Hikâyesi*.karakterlerin

İçerik Uyarısı

Bataklığında Kal, hırçın bir genç kadın ile vahşi bir yeşil ogre arasındaki karanlık fantastik romantizmin ikinci bölümüdür. Eğlenceli olsa da, hikaye bazı okuyucular için uygun olmayabilecek unsurlar içermektedir. Kaçırma (tensel olmayan esaret), rızaya dayalı esaret, ensest, geçmiş travmalardan bahsedilmesi/anlatılması, teşhircilik, uyum, kan ve şiddet romanda mevcuttur. Bu içeriğe karşı hassas olabilecek okuyucular, lütfen dikkat edin.

İçindekiler

1. Liona
2. Beck
3. Liona
4. Beck
5. Beck
6. Liona
7. Liona
8. Beck
9. Liona
10. Beck
11. Liona
12. Liona
13. Liona

14. Beck

15. Beck

16. Liona

17. Beck

18. Liona

19. Beck

Sonsöz

Okuduğunuz için teşekkürler!

BİRİNCİ BÖLÜM

Liona

"**A** Hassiktir!" Yanağımı şapırdatıyorum ve saçlarımı yüzümden fırçalıyorum. "Her yerde böcekler var!"

Beck cam bir kavanozdan reçel alıp tostunun üzerine sürerken iç geçiriyor. "Fark ettin mi bilmiyorum ama bir bataklıkta yaşıyoruz ve etrafta böcekler olma eğiliminde."

Ona ters ters baktım. "Çok komik, ukala." Kaltaklık ettiğimin farkındayım. Beck bu pikniği romantik bir jest olarak düzenlemek için elinden gelenin fazlasını yaptı. Geniş bir meşe ağacının altına kareli bir battaniye serdi. Ekşi mayalı ekmek, keçi peyniri, reçel ve taze sıkılmış limonata yaptı. Hatta bir buket seçti ve onları serpmenin ortasına yerleştirdi. Şu anda onun sikine *ağzımın suyunu* akıtmam gerektiğini biliyorum ama son zamanlarda kendimde değildim. Ağrım var, huysuzum ve *açlıktan* ölüyorum. İnsan yiyen dev açlığı gibi. Öfkemi kontrol edemiyorum.

Tabii ki neden gergin olduğumu biliyorum. Büyülü topluluğun dış dünyadan gelen postacısı Bay Güvercin'den az önce aldığım mektup cebimde bir delik açıyor ve tüm dikkatimi dağıtıyor.

Diğer bıçağı alıyorum, ekmeğimin üzerine devasa bir parça reçel sürüyorum ve ağzıma atıyorum, muhtemelen beyaz atletime kırıntılar bulaşmış ya da yüzüme çilek bağırsakları bulaşmış olmasını umursamıyorum bile. Sürtük acıkmış ve canavarımı mümkün olduğunca çabuk beslersem Beck'in de benim de yararımıza olacağını düşünüyorum. Beck'e mektuplardan bahsetmediğim için kendimi bir pislik gibi hissediyorum ama bunu kendime saklamamın herkes için daha iyi olacağını düşünüyorum. Ve yemek.

"Yüzünün her yerinde reçel var." Beck gülüyor ve dudaklarını işaret ediyor. Krem rengi keten bir gömlek giymiş, sadece alttaki iki düğmesi ilikli ve kaslı gövdesini ortaya çıkarıyor. Kahverengi saçları esintiyle dalgalanıyor.

Donup kalıyorum, ona ters ters bakıyorum. Tostumu önümdeki tabağa indiriyorum, bakışlarımı ayırmıyorum.

Beck'in gülümsemesi bana bakarken kayboluyor.

Bana ne bilmiyorum ama içimde aniden bir dürtü belirdi.
yaramaz, ama dürüst olmak gerekirse, yeni olan ne?

Bir çırpıda parmaklarımı reçelin içine sokup Beck'in yeşil yüzüne sürüyorum. Dört ayak üstünde ona sırtıyım, göğsüm neredeyse ona doğru bastırıyor. "Şimdi senin de yüzünde reçel var." Onun yüz ifadesini izlerken kalbim küt küt atıyor.

Yaklaşık bir yıl önce tuzağına düştükten sonra Beck'i ilk gördüğümde, onun gördüğüm en korkunç dev olduğunu düşünmüştüm. Boyu iki metre, kasları şişkin, yeşil ve sürekli beni yutmak istiyormuş gibi görünüyor. Sert yüz hatları karşısında kendimden geçmem ve her santimimi yutmasını *istemem* uzun sürmedi.

Ondan hiç korkmadım. Bana bir şeyin zarar vermesine izin vermeden önce öleceğini biliyorum, ama elbette her zaman karanlık bir tarafı var - içindeki canavar. Bazıları ölmek düşünebilir, ancak yırtıcı içgüdülerini ne kadar ileri götüreceğini görmek için ayıyı dürtmeyi *seviyorum*. Ayrıca, ben bir

velet. Beck'in her zaman söylediği gibi, "Kötü kızlar bağlanır ve becerilir," sanki bu bir uyarıymış gibi. Bağlanıp tamamen doldurulmanın en sevdiğim şeylerden biri olduğunu bildiğinden emin.

Vücudu sertleşir ve nefes alıp vermesi yavaşlar. Gözleri kararıyor, arkalarında bir ateş parlıyor.

Yanı başında sıkılı duran yumruklarına bakıyorum. Küçük bir nefes alıyorum, bundan sonra ne olacağını tahmin edemiyorum. İkimiz de hareket etmiyoruz, her birimiz ne görmek için bekliyoruz, ama ben bunun nasıl biteceğini biliyorum.

Ayağa fırlayıp ormana doğru koşmaya başlamadan önce içimden üçe kadar sayıyorum. Ayakkabı giymiyorum ama bunun beni yavaşlatmasına izin vermiyorum. Peşimden gelen Beck'in sesini hemen duyamayınca arkama bakıyorum ama onun gürültülü ayak seslerinin ormanda sadece birkaç saniye sürüyor. Bana avantaj sağladı, arsız herif.

Yoluma çıkan ağaç dallarını ve çalıları itiyorum. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpıyor. İki yanım var, biri kaçmak istiyor, beni tüketeyeğinden emin. Diğerisi ise onun beni yakalamasına *ihtiyaç duyuyor* ve beni yakalayıp tutmasını umuyor.

Yaklaşıyor. Bana doğru uzanırken parmağı omzuma değiyor ama biraz tökezliyor ve ben kendimi onun biraz önünde ilerletebiliyorum. Güçlü kolları beni sarmadan ve beni yere düşürmeden önce sadece birkaç saniye daha önden gidebiliyorum. Yere düşmeden önce kendini altıma atmayı başarıyor, böylece ben onun üstüne düşüyorum.

Beni kendine yakın tutuyor ama ben tüm gücümü kullanarak onun elinden kurtulmaya çalışıyorum. Kıkırdıyor ve beni ters çevirmeden önce başını sallıyor, böylece ben ormanın zemininde yatıyorum ve o da vücudunu benimkinin üzerinde gezdirerek kollarımı aşağıda tutuyor. İç geçiriyor, "Gerçekten mi Liona? Yine bu oyunu mu oynuyoruz?"

Tutuşuna karşı mücadele ediyorum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye homurdanıyorum, zorlanarak. "Beni korkuttun."

Tekrar iç çekiyor ama yüzünde hınzır bir gülümseme var. "Güzel gömleğimi giyiyorum ve şimdi sana bir bak; kirlisin."

"Beni yiyeceğini sanmıştım." Onu tekmeleyerek uzaklaştırmak için bacaklarımı kullanmaya çalışıyorum ama o benim için çok hızlı ve bacaklarımı da kendisiyle birlikte tutuyor. Kendimi tamamen onun iradesine bırakmış durumdayım. Bedenim gevşiyor, yenilgiyi kabulleniyor, içimi şimdiden ısıtan lezzetli cezayı bekliyor.

Gözleri kararıyor. Giysilerimizin durumuyla ilgili tüm pratik nedenler ondan uzaklaşıyor. Dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor. "Oh, seni yiyeceğim tamam, ama kötü bir kız oldun, bu yüzden önce cezalandırılacaksın." Başımın üstündeki kollarımı bir eliyle kavırıyor ve diğer eliyle atletimi bedenimden ayırıyor.

Rüzgâr zaten hassas olan göğüslerimi gıdıklıyor.

Kulağıma doğru eğildi. "Çok lezzetli görünüyorsun." Dili kulak mememden boynuma doğru ilerliyor ve dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Meme uçlarımdan birini kucaklayana kadar daha da aşağı iniyor.

Kovalamacanın birikimi ve şimdi onun sert dilinin tatlı sürtünmesi benim için neredeyse çok fazla. Coşku içinde haykırıyorum. Neredeyse bir yıl boyunca birbirimizin bedenlerini mümkün olan her şekilde keşfettikten sonra, artık ona bu şekilde tepki vermeyeceğimi düşünürdünüz. İki ömür boyu sevişebileceğimize eminim ve dilinin göğüslerimde, amımda ya da seçtiği başka bir yerde olmasından asla bıkmam. Ne zaman bir araya gelsek, elektrikleniyor. Doyamadığım bir uyuşturucu.

Meme ucumun etrafında sadece birkaç tur attıktan sonra durdu, benden uzaklaştı ama kollarımı başımın üzerinde tutmaya devam etti.

Acı çekiyormuş gibi nefes alıyorum. Onun kaya gibi sert vücudunun yokluğu beni ürpertiyor. Tekrar bana yaslanmasını, dilinin en hassas noktalarım sürtünmesini istiyorum. Ama o sadece aç ama buyurgan bir bakışla bana bakıyor.

"Geri dön," diye fısıldıyorum ısrarla.

"Hiç sanmıyorum. Cezalandırılman gerekiyor ve seni kavrayışım altında kıvrılırken izlemek hoşuma gidiyor."

Yutkunuyorum.

Beck boştaki eliyle pantolonunun içine uzanır ve zaten sert olan ve ön sperm damlayan sikini çıkarır.

Görüntüsü ağzımı sulandırıyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum. Onu içimde istiyorum. Nasıl uygun görürse.

"Sabırlı ol ufaklık. Seni sikmem için bana yalvarana kadar sikimi okşamamı izleyeceksin."

Ne kadar dayanabilirim bilmiyorum. Vücudum kıpırdanıyor, kendimi ona sürtmeye çalışıyorum, ama bileklerimdeki ve alt yarımındaki baskı, bakışlarını benden ayırmadan yavaş ve sabit bir şekilde kendini okşarken bile azalmıyor.

Başı geriye düşüyor ve neredeyse kendini kontrol edemeyecekmiş gibi gözlerini kapatıyor. "Çaresizken çok lezzetli görünüyorsun. Zar zor dayanabiliyorum."

Tekrar aşağı inip vücudunu benimkine sürtüyor. "Evet!" Ağlıyorum.

Ağzımı yalayıp yutarken siki kalçama sürtünüyor. Bileklerimi bırakıyor. Ellerinden biri enseme kavrarken, diğeri vücudumda aşağıya, daha aşağıya, ta ki... "Tanrım, ıslanmışsın. Benim için hazırsın. Aferin kızıma." Göbeğimin dışını izliyor, beni daha da kızdırıyor. Kocaman bir parmağını içime daldırdı. "Tanrım, hâlâ çok sıkıydın." Vücudumun onun büyüklüğüne tamamen alışıp alışmayacağından emin değilim. Onu seviyorum, ama onu almaya hazırlanmak biraz zaman alıyor. Canavar yarakların sonuçları vardır, ama tamamen dolu olmanın karşılığında acı çekmeyi kabul edeceğim.

Bir parmağını daha daldırıyor, içeri çekip çıkarıyor. "Bu çok iyi," diye inliyorum.

"Daha fazlasına ihtiyacım var."

Hırlıyor. "Açgözlü biri değil misin? Neyse ki beni iyi bir ruh halinde yakaladın." Parmaklarını içimden çekip çıkarıyor ve kendini girişime yerleştiriyor. Ben aşağı kaymaya ve kendimi ona bırakmaya çalışırken bile beni sabit tutuyor. Benim iyiliğim için benden daha çok endişeleniyor. Ne utanç verici.

Küçük hareketlerle yavaşça içeri giriyor ve beni sınırlarıma kadar geriyor.

Bacaklarımı kalçalarına doluyorum, daha fazlasını, tamamını arzuluyorum.

Sonunda kontrolünü kaybediyor, tüm uzunluğunu içime vuruyor, her itişte o mükemmel noktaya çarpıyor. "Siktir!" diye inliyor. "Beni çok iyi alıyorsun. Amın benim için yaratılmış." Bu onun en sevdiği cümlelerden biri. Birbirimiz için önceden yaratıldığımıza tamamen inanıyor ve bunu inkâr etmek zor. Sadece fiziksel olarak değil, tüm özümle ona mükemmel bir şekilde uyuyorum.

Vücudum onun etrafında sıkışırken çığlıklarımız senkronize oluyor. Zevkten, onun büyüklüğünden, içime böylesine bir güçle girmesinden başım dönüyor. Bedenim bunu memnuniyetle karşılıyor ve sinirlerim sıcak bir erimiş lav akıntısına dönüşüyor. İçimdeki her şey aynı anda patlıyor. Beck son bir çığlık atıyor, altımda biriktiğini hissedene kadar içime akıyor.

Geri çekiliyor ve nefes nefese aşağı bakıyor. "Bu kadar küçük bir beden kaldıracabileceği çok şey var." Yanıma çöküyor, beni kollarının arasına alıyor ve alnımdan öpüyor.

Yuvarlanıyorum ve karnımdaki garip gurultuyu görmezden gelmeye çalışarak yanına sokuluyorum. "Vücudun sadece beni tamamen doldurduğunda tatmin olacağımı biliyor."

Kıkırdıyor ve sonra göğsüne uzandığımda saçlarımı okşuyor, üzerimize rahat bir sessizlik çöküyor.

Gözlerimi kapatıyorum, kendimi tamamen bu ana teslim ediyorum. Piknik sırasında bu kadar kötü davrandığım için hâlâ kendimi suçlu hissediyorum. Aslında, biraz midem bulanıyor. Sanırım ormanda sevişmek için yemeği atladığım için böyle hissediyorum.

"Pikniğinizi mahvettiğim için özür dilerim. Planlamak için çok zaman harcadığınızı biliyorum. Sadece son zamanlarda kötü bir ruh halindeydim."

Beck başımın üstünü öpüyor. "Sorun değil. Bence bu planladığımdan çok daha eğlenceliydi zaten."

"Hepimizi kirletip kıyafetlerimizi mahvetsem bile mi?"

"Özellikle."

Ona daha sıkı sarılıyorum. "Seni seviyorum," diye uykulu bir şekilde iç geçiriyorum.

"Bundan bahsetmişken." Ayağa kalkıyor ve ben de böyle rahat bir anı mahvetmesine kızarak geri çekiliyorum. "Sana sormak istediğim bir şey var." Yanındaki pantolonuna uzanıyor ve cebinden bir şey çıkarıyor. Siyah kadife bir kutuyu çevirerek açıyor ve içinden açık yeşil, on sent büyüklüğünde, etrafı karmaşık altın sarmaşıklarla çevrili bir yüzük çıkıyor.

Olamaz. Midem gurulduyor.

Dizlerinin üzerine kalkıp bana yaklaşıyor, gözleri sevgi ve şefkat dolu. "Bunu sana piknik sırasında sormayı planlamıştım ama bu daha çok... bize benziyor." Derin bir nefes aldı. "Liona, seni seviyorum ve mümkün olan her şekilde senin bir parçan olmak istiyorum. Senin sevgilin, en iyi arkadaşın, ogre ve kocan olmak istiyorum. Benimle evlenir misin?"

Dünya etrafımda dönüyor. Sanki evren bana zalim bir şaka yapıyor. Tabii ki, evlilik sorusu şimdi gündeme gelecekti. Mektupları sır olarak saklamanın suçluluğu bir ton tuğla gibi çarpıyor yüzüme, bir sarsıntı daha

mideme bir ağrı saplandı. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Tüm düşüncelerim karmakarışık ve içimden çok fazla duygu akıyor. Patlayacakmışım gibi hissediyorum. Hayır, durun. Kesinlikle patlayacağım. Her şey ortaya çıkıyor.

Eğildim ve bağırsaklarımı kustum.

İKİNCİ BÖLÜM

Beck

J Her erkeğin hayal ettiği gibi, hayallerindeki kızla tanışır, aşık olur, güzel bir nişan düzenler ve kız tam büyük soruyu sorar. Mükemmel.

Ama daha ne bekleyebilirdim ki? Liona ve benim ilişkimiz her zaman biraz alışılmadık olmuştur (onu bir kafese hapsetmemle başlayan). Nişanlılığımızın hiçbir olmadan devam edeceğini nasıl düşünebilirdim? Kulübemizde koşturup ona bir kase tavuk suyu hazırlarken bunun beni etkilemesine izin vermemeye çalışıyorum. İçeri döndüğümüzden beri birkaç kez daha kustu ve şimdi yatağıma kıvrılmış, inleme sesleri çıkarıyor ve bu iyi bir şey değil. Mide rahatsızlığı falan olmalı. Kesinlikle kusmadı çünkü hayatının geri kalanını yeşil, çirkin bir devle geçirme düşüncesi çok iğrençti. Kesinlikle kusmadı.

Kendime duyduğum kuşkuyu kafamdan silkeleyip onun yanına koşuyorum, cebimdeki nişan yüzüğünün ağırlığı her adımda yanıma çarpıyor. "Liona, bir şeyler yemelisin." Kaseyi yatağın başucundaki masanın üzerine koyuyorum.

Uzanmış, dolgun kirpikleri kapalı gözlerini havalandırıyor. Ormandaki boğuşmamızdan sonra üzerindeki kiri temizlemeyi başardım ve

Cildi hastalıklı bir şekilde solgun olsa da içindeki ışıltı hâlâ yayılıyor. Çikolata kahvesi saçları başını çerçeveleyiyor. Hastayken bile çok güzel.

Yüzüne bir yastık çekerek inliyor. "Hayır. Yemek yok."

"Sadece tavuk suyu. Tekrar kusarsan sana başka bir şey getiririm. Gücünü yeniden kazanana ve biraz kalori alana kadar kendini iyi hissetmeyeceksin."

İç geçiriyor ve kendini yukarı iterek teklifimi kabul ettiğini belli ediyor.

Çorbayı dikkatlice ellerine koyuyorum ve yavaşça kendini besliyor.

Kıkırdıyorum. "Daha iyi hissediyor musun?" Yatağın kenarına, ayaklarının yanına oturuyorum ve uzattığım kolumla kendimi destekliyorum.

Et suyundan son bir yudum alıyor ve kucağına indiriyor. "Birazcık. Sanırım kusma neredeyse her şeyi dışarı çıkardı."

"Güzel." Ona zayıf bir gülümseme veriyorum. Acaba ilk önce hangimiz olanlardan bahsedecek? O olmalı. Kusarak araya girmiş olsa bile soruma cevap vermeyen oydu. Olanları unuttuğunu iddia edecek kadar hasta değil. Sorumu duyduğunu biliyorum.

Aylardır Liona'ya evlenme teklif etmeyi hayal ediyordum. Sihirli toplulukta evlilik, insan dünyasında görüldüğü kadar gerekli değildir, ama yine de yaptığımız bir şeydir. Bir oda dolusu insana aşkımı ilan etmek ya da bağlılığımızı gösteren yasal bir belgeyi imzalamak gibi aptalca şeyleri önemseyen bir dev olacağımı hiç düşünmemiştim ama Liona farklı bir yönümü ortaya çıkarıyor. Eğer bu dünyada Liona'yla birlikte yapabileceğimiz bir şey varsa, birbirimize daha da bağlı olmamızın bir yolu varsa, bunu yapmak istiyorum. Onunla her şeyi istiyorum. İki insanın birbirine verebileceği her şeyi

Hâlâ cebimde duran yüzük bir aile yadigârı. Annemden bana kalan son şeylerden biri. Elbette yüzüğü Li- ona'nın minik insan parmaklarına uyacak şekilde yeniden boyutlandırmam gerekti. Büyücü Winston sihir kullanarak bu konuda yardımcı oldu. Bunu Liona'ya henüz söyleyemedim ama evet dedikten, beni kucakladıktan ve ardından sevincini daha da ortaya çıkarmak için sikimi emdikten sonra ortaya çıkacağını düşündüm. Açıkçası, olayların planı bir dönüş yaptı.

Birkaç saniyelik sessizlikten sonra, teklif konusunu açması gereken kişinin ben olduğumu fark ederek iç geçiriyorum. Bu konuda daha heyecanlı olmadığı için ve beni daha da inciteceği beklentisiyle kalbim sızlıyor. "Muhtemelen konuşmalıyız."

Çorbasına bakıyor, kaşığını kalan et suyunda çeviriyor ama daha fazla yemeye çalışmıyor. "Bilmiyorum. Fazla konuşacak kadar iyi olduğumu sanmıyorum." Yanakları kızarıyor.

Yalan söylediğini anlayabiliyorum ama daha ne yapabilirim? Bu noktada, bana bir cevap vermesi için ısrar edersem, cevabın evet olmayacağını biliyorum. "Tamam." Başımı sallıyorum, kırgınlığımı gizlemeye çalışıyorum ama muhtemelen başarısız olacağımı biliyorum. Ayağa kalkıyorum ve kaseyi ondan alıyorum.

Gözleri benimkilere takılıyor ve yüzümü inceliyor. Beni rahatlatmak ister gibi görünüyor ama ben arkamı dönüp mutfığa doğru yürüyorum.

Lavaboda kâsesini yıkarken yorganı üzerinden çekip bana doğru yaklaşıyor. Kollarını belime doluyor ve başını sırtıma yaslıyor. "Özür dilerim Beck. Her şeyi mahvettiğimi biliyorum." Pikniği mi, evlenme teklifini mi yoksa bizi mi kastettiğinden emin değilim. Vücudunun ağlıyormuş gibi hafifçe titrediğini hissediyorum. "Seni seviyorum. Hem de çok," diye fısıldıyor.

Yüzümü ona dönüyorum, kollarımı ona doluyorum ve sırtını ovuyorum.

Yüzünü göğsümden çekip bana bakıyor, gözleri kocaman ve yaşlarla dolu.

Eğildim ve ona yumuşak bir öpücük verdim.

Boynumu tutuyor, beni kendine çekiyor ve bacaklarını etrafıma sararak kendini kaldırıyor.

Poposunu tutuyorum ve öpüşmemize ara vermeden yatağa doğru yürüyorum. Onunla birlikte uzanıyorum; öpüşmelerimiz yumuşak ama ihtiyaç dolu. Az önce kusmuş olması umurumda değil. Teklifimi kabul etmemiş olması da umurumda değil. Tek istediğim sonsuza kadar o; eğer böyle olması gerekiyorsa, bununla yaşayabilirim. Ona sahip olduğum sürece.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Liona

"D Küçük bir sürtük gibi davranma Liona. Ağlamayı kes," diye fısıldıyorum kendi kendime evin içinde dolaşırken, elimdeki işe odaklanmaya çalışıyorum.

Beck geyik avında ama yakında döneceğini biliyorum. Neden o dönmeden bu işi bitirmem gerektiğini hissettiğimden emin değilim. Muhtemelen o yanımdayken asla bitiremeyeceğimi bildiğim içindir. Geri döndüğümde ona her şeyi açıkladığımda anlayacaktır. Ona aldığım mektuplardan bahsedersen nasıl tepki vereceğini biliyorum. Bu işi kendi eline almak isteyecek ve muhtemelen birini öldürecek. Her ne kadar umursamasam da (hıyar buna hizmet ediyor), bu onu ve toplumdaki herkesi riske atacaktır. Bunun olmasına izin veremem.

Beck bana evlenme teklif edeli iki gün oldu. O zamandan beri bu konuyu hiç açmadık, Tanrı'ya şükür, ama her gülümseyişinde yüzündeki acıyı görebiliyorum. Yapmak üzere olduğum şeyi yapmadan hemen önce Beck'in teklifine evet demeye kendimi ikna edemiyorum. Üçüncü mektup bu sabah geldi; bu seferki bir tehdit içeriyordu. Kendi ellerimle harekete geçmem gerekiyor. Tezgâhtan mektubu bir kez daha alıyorum. "Los Angeles'a gel...." Evet. Evet.

hala bir tehdit, resimlerle birlikte. Bulanık resimler bile değil, net HD fotoğraflar. Nasıl bu kadar aptal olabildik?

Bataklığındaki hayatımı seviyorum. Büyülü topluluk sonunda beni kendilerinden biri olarak kabul etti. Elbette, kaçınmak için elimden geleni yaptığım bazı yaratıklar var (bazı insanlar asla değişmez), ama burada kendime ait bir hayatım var. Beck'e bahçe işlerinde yardım ediyorum. Kasabadaki kafede perilerle sosyalleşiyorum. Yerel okulda çocuklara kitap okuyarak gönüllü çalışıyorum. Hayatım daha sessiz ve yavaş olsa da, hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Tabii ki mutluluğumun bir kısmının sebebi Beck ve onun son acılarının kaynağı olmam bana acı veriyor.

Ön kapı çarpınca irkiliyorum ve ellerimi bavulumdan kaldırıyorum. Beck'in gözleri benimkilere takılıyor. Yüzümdeki suçluluk duygusunu okuyabildiğine eminim-

Çünkü kulübemizi, açık dolap ve çekmecelerdeki eşyalarımı tararken ani bir hareket yapmıyor. "Neler oluyor?" diye soruyor, sesinin ucunda acı ve panik var.

Neredeyse paketlenmiş bavulumu bırakıp ona doğru yürürken kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor. "Beck, bir süreliğine uzaklaşmam gerek."

"Tamam... ama neden?" Gözlerini benden ayırmıyor, kapıdan uzaklaşmıyor.

değil. Ben küçük bir kaltağım. Geri istediğim gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor. Ona doğru koşuyorum, başımı göğsüne gömüyorum, miskin tatlı kokusu burun deliklerimle buluşuyor ve şimdiden evimi özlememe neden oluyor. "Çok üzgünüm ama gitmem gerekiyor."

"Liona." Beck eğildi ve gözlerimin içine bakmak için beni geri çekti. "Neyin var?"

"Los Angeles'ta halletmem gereken bazı şeyler var. Döndüğümde her şeyin normale döneceğine söz veriyorum." Başımı kaldırıp ona baktım. Gözleri mutsuzluk havuzları gibiydi.

"Ne zaman dönüyorsun?"

"Emin değilim. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Muhtemelen sadece bir ya da iki hafta."

Başını sallıyor ve beni kaybettiğini kabullenmiş gibi önüne bakıyor.

Ondan uzaklaşıp mutfak masasına koşuyorum. "Ama Beverly Place Otel'de kalıyorum. Beni oradan arayabilirsin." Masadan Los Angeles'tan getirdiğim eski cep telefonumu alıyorum. Hiç kullanmak için bir nedenim olmamıştı ve çekmecede ölü gibi duruyordu. Beck avlanırken şarj ediyordum. Onu sakladım çünkü bir noktada işe yarayacağını biliyordum. Sadece bunun olacağını hiç düşünmemiştim çünkü ben gidiyordum ve Beck'in bana ulaşması gerekiyordu. Ona doğru yürüdüm ve telefonu eline verdim.

Sadece ona bakıyor. Bana ulaşabileceği bir yol sunmanın ayrılmamı onun için kolaylaştıracağını düşünmüştüm ama durum öyle görünmüyor.

Kollarımı tekrar ona doladım. "Beck, seni seviyorum. Gerçekten seviyorum. Yaptığın hiçbir şey yüzünden seni terk etmiyorum. Sadece kendi işimi halletmem gerek."

Boştaki elini başımın arkasına koyuyor ve ben de kalp atışlarını dinliyorum. Bir anlık sessizlikten sonra konuştu. "Eğer istemiyorsan evlenmek zorunda değiliz."

Gözyaşlarım yine yanaklarımdan aşağı akıyor. Onu bu kadar incittiğim için nefret ediyorum. Elbette, onunla evlenmek istemediğim için kaçtığımı düşünüyor. "Beck, bu iş çok karmaşık. Her şeyi çözdüğümde sana açıklamayı tercih ederim." Ona söylemem ve bunu çözmeme yardım etmesine izin vermem gerektiğini biliyorum, ama utanıyorum ve bununla nasıl başa çıkmayı seçtiğinden hoşlanacağımı sanmıyorum. Bunu kendi başıma yapmalıyım.

"Tamam," diyor, yenilmiş bir halde.

"Seni seviyorum." Daha sıkı sarılıyorum ve sonra geri çekiliyorum.

Kapıdan çıkarken, "Seni bildiğinden daha çok seviyorum," diyor.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Beck

Liona gideli sadece bir gün oldu ama ne kadar dayanabileceğimden emin değilim. Hayatımın çoğunu yalnızlık içinde yaşadım, bu yüzden Liona'nın yokluğuna katlanmanın daha kolay olacağına dair bir umut kırıntısı vardı içimde. Ama onun duruşuna, , saçlarının verdiği hisse ve sikimin etrafına mükemmel bir şekilde oturmasına alışmıştım. Son iki gündür sanki gerçekten canlı, sadece arada bir dünyada dolaşıyor.

Yatakta yatıyorum, uyuyamıyorum. Liona'nın bana verdiği telefon elimde yanıyor. Oteline varır varmaz beni aradı. Sesimi duyduğunda çoktan ağlamaya ve beni ne kadar özlediğini söylemeye başlamıştı. Liona'nın bu kadar çok ağlamasına alışık değilim. Genelde bu kadar çok duygu yaşayan biri değildir. Bu beni korkutuyor. Her neyle uğraşıyorsa onun için endişeleniyorum. Zor olmalı ve her ne yapıyorsa kendi başına yapmak zorunda olmasından nefret ediyorum. Onu beklemeye daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum. Ona güvenmediğimden değil. Sadece bensiz bu kadar zor bir şeyle uğraşmasını istemiyorum. Biz ortağız; birbirimizin yanında olmamız gerekiyor. Ona yardım edemeyeceğim kadar harika ne olabilir ki?

Bir parçam benim yüzümden gittiği hissinden kurtulamıyor. Beni sevdiğini biliyorum. Eskiden beni sevdiğini biliyordum ama şimdi sanki onu ben uzaklaştırmışım gibi geliyor. Evlenmek istemiyor ve etrafımda olmaya dayanamıyor. Onun sevgisini ruhani bir düzeyde yaşadım ama belki de sevgisinin bir son kullanma tarihi vardır. Sonsuza dek benimle birlikte olma düşüncesinin hızlandırdığı bir son kullanma tarihi.

Şüphelerimle boğuşmaya devam edemeyeceğim için onu arıyorum. Los Angeles'ta da geç bir saat ve onu endişelendirmek istemiyorum ama sesini duymak için duyduğum acıya engel olamıyorum.

Otelin telefon numarasını ve odasının dahili numarasını yazıyorum. Telefon sadece üç kez çaldı. "Alo?" Sesi uyku dolu ama endişe dolu.

"Merhaba, benim."

"Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece uyuyamıyorum. Seni özlüyorum."

Sanki kendini toparlıyormuş gibi bir an sessiz kalıyor. "Ben de seni özledim. Ben de pek iyi uyuyamıyorum." Bunun beni neden rahatlattığını bilmiyorum ama bensiz de mücadele ettiğini bilmek güzel. Belki çok kötüleşirse eve geri döner. Belki de ona neyi kaçırdığını hatırlatmalıyım. Belki bana olan sevgisi azalıyor, ama benimle kalması için ona yeterince zevk verebileceğimi *biliyorum*. Sadece bunu ona hatırlatmam gerekiyor. "Öyle mi? Benimle ilgili en çok neyi özölüyorsun?" Düşük bir hırıltıyla soruyorum.

Sanki oyunumu sezmiş gibi kıkırdıyor. "Oh, çok fazla şey var."

"Devam et," diye mırıldanıyorum, yanımdaki çarşafı tutarak.

İç çekiyor. "Yemeklerini özölüyorum." "Anlaşılabilir. Ben mükemmel bir aşçıyım."

"Arkamı toplamanı da özledim."

"Evet, şu anda otel odanızın halini görmekten nefret ediyorum. Muhtemelen her yerde kıyafetler vardır."

"Bundan emin misin? Bu odada ne olduğunu görmek istemediğine emin misin?" Sesi havaya dönüşür.

"Bir şeyi görmek istiyorum."

"Neymiş o?"

"şu anda ne yaptığınızı görmek isterim."

"Oh, kesinlikle şu anda ne yaptığımı görmek istiyorsun."

"Peki neden?"

Sesi yavaşlıyor. "Sanırım benim pozisyonumu oldukça ilginç bulacaksın."

"Paylaş." Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor. Binlerce kilometre uzakta olsa bile, onun sözlerinin üzerimde bu kadar etkili olabileceğini kim bilebilirdi?

"Yatağımda uzanıyorum..."

"Ne giyyorsun?"

"Beni bilirsin. Yatarken hiçbir şey giymem."

 nliyorum ve parmak eklemlerimi ısırıyorum. Hayatımın büyük bir bölümünde bekâr kaldıktan sonra seks yapmadan ya da seks yapmayı düşünmeden iki gün ge irebileceğimi düşünürsünüz ama Liona ve ben son bir yıldır birbirimizi becermeden bir gün bile ge irmedi . Vücudumun ona ihtiya ı var. Yatakta doğrudum ve zaten zonklamakta olan sikimi çıkardım. Oda karanlık, sadece pencerenin dışındaki ay tarafından aydınlatılıyor. Liona bu ay ışığında, beyaz  arşaflarımın üzerine yayılmış, doğüstü görünüyordu.

"Tanrım, keşke senin yanında yatıyor olsaydım."

" yle mi?" Sesi ağır. "Peki sen burada olsaydın ne yapardın?"

" nce seni  perdim." "Ama tabii ki. Sonra ne yapardın?"

"Sonra vücudunu  perdim."

"Vücudumun tam olarak neresinde?"

"Göğüslerinden başlardım. Dilimi sert meme uçlarının üzerinde ileri geri hareket ettirirdim."

"Öyle mi?" Nefes nefese kaldı.

"Kendine mi dokunuyorsun?" İhtiyaçtan damlayan uzunluğumu hissederken söylüyorum.

"Evet," diye mırıldanıyor. "Şu anda çok ıslağım. Parmaklarım çok kolay kayıyor."

İnliyorum. "Seni tatmak istiyorum."

İnliyor. "Kendine mi dokunuyorsun?"

"Oh evet. Kaya gibi sertim. Sikim senin için yalvarıyor."

"Keşke senin üstünde olsaydım. Aletini aşağı yukarı kaydırırdım. Çok kolay kayardım. Damlatıyorum."

Bunu çok canlı bir şekilde hayal edebiliyorum, neredeyse tenini avuçlarımın altında hissediyorum. "Şu anda parmaklarınla kendini mi beceriyorsun?" Elimi aşağı yukarı kaydırırken sesim zor çıkıyor, kendimi tutmaya çalışıyorum.

"Evet," diye ağlıyor. "Ama keşke beni siken sen olsaydın. Tanrım, aletini özledim. Keşke içimde çok derinlerde olsaydın, neredeyse kırıla kadar beni doldursaydın."

"Siktir, Liona. Çok yaklaştım. Şu anda burada olsaydın, seni çoktan doldurmuş olurdum. Benimle dolup taşmaktan hoşlandığını biliyorum."

"Evet," diye daha yüksek sesle ağlıyor ve ben onun yaklaştığını biliyorum.

"Bana şu anda o güzel amcığın neye benzediğini söyle."

"Senin için yalvarıyor. Parmaklarım ileri geri kayıyor...."

"Klitorisine odaklanmanı istiyorum. Benim için boşalmanı istiyorum."

"Tanrım, bu çok iyi.," diyor nefes nefese kalışları arasında. "Evet, benim için gel bebeğim. Birlikte boşalacağız."

İkimiz de saf bir coşkuyla haykırıyoruz. Yüzlerce kilometre uzakta olsak bile orgazmlarımızı aynı anda yaşayabiliyoruz. Vücutlarımız birbirleri için yaratılmış.

Nefesimizi tutarken aramızda bir anlık sessizlik geçiyor. Yalvarışımın dalgası geçtikten hemen sonra ona duyduğum acılı ihtiyaç üzerime çöküyor. "Liona, seni özledim. Lütfen eve gel."

Bir an sessiz kalıyor, ama sonra gözyaşlarıyla dolu bir sesle, "Ben de seni özledim. Bu sadece...."

Artık dayanamıyorum. "Liona, bana neler olduğunu söyleyemez misin? Belki ben yardımcı olabilirim."

"Ben de bundan ." "Ne demek istiyorsun?"

İç çekiyor. "Yardım etmeye çalışıp kendine ya da başkalarına zarar vermenden endişeleniyorum."

"Liona, benden ne istersen yapacağıma söz veriyorum. Sadece bana neler olduğunu söyle." Zihnim Liona'nın gizli bir ailesi olduğu ya da kronik bir hastalığı olduğu düşünceleriyle doluyor.

Sanki düşünüyormuş gibi bir an sessiz kalıyor. "Tamam," diyor sonunda. "Ama bana gelmeyeceğine söz vermelisin. Bu her şeyi daha da kötüleştirir."

"Söz veriyorum," diyorum, parmaklarımı çaprazlayarak.

"Yaklaşık iki hafta önce Lawrence'dan bir mektup aldım."

Kalbim durdu.

"Nerede yaşadığımızı biliyor."

"Kahretsın."

"Kahretsın gerçekten." İç geçiriyor ve devam ediyor. "Görünüşe göre, babası yeni ölmüş ve vasiyetinde, hak iddia edebilmesi için evli olması gerektiği şartı varmış.

tam mirası."

"Yani seninle evlenmek mi istiyor?" Yataktan fırladım, kapıdan çıkıp onu almak üzereydim.

"Evet."

"Liona, Los Angeles'ta yaptığın şey bu mu? Lawrence'la mı evleniyorsun? Neden?" Yıkıldım ama Lawrence'a duyduğum öfke içime aktı.

"Bana şantaj yapıyor. Bize şantaj yapıyor. Los Angeles'ta kılık değiştirip beni almaya geldiğinde, fotoğraflarını çektiler. Lawrence Los Angeles'taki güvenlik kameralarının yarısına sahip. Bizi bataklığa kadar takip etmesi için birini tuttu, böylece nerede yaşadığımızı biliyor. Büyü topluluğunu biliyor. Eğer onunla evlenmezsem, resimleri ve yerimizi sızdıracak. Herkes tehlikede."

"Onunla evlensen bile fotoğrafları sızdırmayacağını nereden biliyorsun?"

Öfkeyle iç geçiriyor. "İstemiyorum! Ama ne yapabilirim ki? Bu benim toplumu kurtarmak için en iyi şansım. Onu Victoria ve kendisi hakkındaki şantajımla tehdit bile edemiyorum çünkü elimde kanıt yok."

Kulübenin kapısını açıyorum. "İşte bu kadar. Seni almaya geliyorum. Bu saçmalık. O pisliği öldüreceğim."

"Hayır Beck, yapamazsın. Sen bir devsin. Birileri seni fark edecek ve Lawrence'ın elinde gönderecek daha fazla kanıt olacak. Son kılık değiştirmen kimseyi kandıramadı. Haberler çoktan yayılmadığı için şanslıyız."

Şu anda umurumda değil. Liona'ya sahip olduğum sürece herkesin beni öğrenmesi ve tüm sihir topluluğunun yerle bir olması umurumda değil.

"Beck, şu anda öfkelendiğini biliyorum ama her şey yoluna girecek. Lawrence paravan olarak onunla evlenmemi istiyor, böylece gerçekten Victo'yla birlikte olabilecek-

ria." Öğürür gibi bir ses çıkarıyor. "Eve dönebilirim ve bundan sonra onu bir daha görmek zorunda kalmam. Sadece bir hafta sürer."

Lawrence'ın onu kullanmasına, şantajla evliliğini mahvetmesine dayanamıyorum. Bana evet demek istememesine şaşmamalı. Kendi isteği dışında başka biriyle evlenmeye zorlanırken nasıl olur da evlilik konusunda eski kafalı olabilir?

"Neden sen olmak zorundasın?"

"Beck, ben onun en iyi seçimiyim. Bana karşı elinde tutabileceği bir şey var. Uzaklara gideceğim, hiç para istemeyeceğim ve onu Victoria'yla birlikte enstest cennetlerinde bırakacağım."

"Liona, bundan kurtulmanın bir yolu olduğunu biliyorum. Yardım edebilirim." Son .

Sesi yumuşak. "Belki, ama kimsenin canı yapmanın en kolay yolu bu." Sanki düşünüyormuş gibi bir an sessiz kalıyor. "Belki daha iyi bir kılık bulabilirsen..." Kendini durdurur. "Hayır, onu öldürmek çok karmaşık olur ve muhtemelen ona bir şey olursa göndermek için fotoğrafları ve konumu hazırdır. En azından öyle görünmesini sağladı."

"Bir şeyler düşünebilirim!"

"Hayır, Beck. Dur. Söz vermiştin. Hayatım bu kadar karmaşık olduğu için özür dilerim. Başka biriyle evlenmek üzere olduğum için üzgünüm. Kendimi gelmiş geçmiş en kötü insan gibi hissediyorum ama seni çok seviyorum. Sadece seni güvende tutmak ve hayatımın bu kısmını sonsuza dek bitirmek istiyorum."

O bunu söylerken bile, durumun böyle olmayacağını biliyorum. Lawrence her şekilde daha fazlası için geri gelecek. Onun için daha fazlasını isteyecek. Bu bir son değil. Bu sadece başlangıç. Düşüncelerimi bir kenara itip, "Biliyorum, Li- ona. Ben de seni seviyorum."

Sonunda planını kabul ettiğim için rahatlamış gibi nefes alıp veriyor. "Geç oldu," diyorum. "Neden yatağa gitmeyi denemiyorsun?"

"Evet, tamam. Seni seviyorum." Sesi yorgun ve ağlamaklı geliyor. "Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattım. Beynim bir sonraki planımı tasarlıyor. Liona'nın bu işi tek başına halletmesine izin vermeyeceğimden eminim. Tamir edeceğim ve bana yardım edebilecek tek kişiyi tanıyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Beck

I dairesel kapıya üç kez vurmak için eski pirinç tokmağı kullanın. Ev, köydeki diğer büyücülerin evlerine benziyor.

bakımlı yeşilliklerle çevrili taş bir kulübe. Bacadan bir yığın duman tütüyor ve duvarlardan ot kokusu sızıyor.

Kapı kırılır ve koyu kıvrıkcık bir paspas dışarı çıkar. "Beck? Bu saatte burada ne işin var?" Winston yuvarlak gözlüklerini temizler ve tekrar burnunun üzerine yerleştirir.

"Selam Winston. Ben de seni gördüğüme sevindim." Formalitelere vakit ayırmadan kendimi içeri atıyorum, etrafa göz gezdiriyorum ve evinin içini görünce donup kalıyorum. Beklediğim gibi değildi. Eski ya da solmuş hiçbir şey yok. Fokurdayan sıvıyla dolu kazanlar ya da her yüzeyde uzanmış kara kediler yok. Ayaklarımın yanından bir şey geçiyor. Tamam, belki bir kara kedi vardır.

"Burası güzel bir yermiş. Bu kadar güzel olmasını beklediğimi söyleyemem..." "Modern mi?" Winston bitirir.

Başımı salladım.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, yorgun gözlerle bana bakıyor. "Peki Beck, sabahın dördünde bu zevki neye borçluyum?"

"Kılık değiştirmem
lazım." "Kılık mı?"

"Evet, beni daha az dev gibi göstermeni istiyorum."

Winston yanıma geldi ve omzuma vurdu. "Ah, dostum, o cücelerin seni etkilemesine izin verme. O kadar da çirkin değilsin. Ayrıca, Liona'ya sahıpsin."

"Ne? Hayır." Açıkçası, cücelerin benim hakkımda saçma sapan konuşmalarına kızmam gerekirdi ama umurumda değil. "Liona için kılık değiştirmem gerek. Onu kurtarmam gerek."

"Onu kurtarmak mı? Neyden?"

Liona ile olan her şeyi açıklamak üzereydim ama duruyorum. Winston'ın kurul üzerinde çok etkisi var. Beni . Topluluk çıktım ve kameralara yakalandım. Geçmişlerine bakarsak, kurul bunu öğrenirse muhtemelen Liona'yı ve beni öldürürler. "Sana güvenilebileceğimi nereden bileceğim?" diye sordum.

Winston iç çeker ve gri, rahatsız görünümlü sandalyelerinden birine oturur. Bacak bacak üstüne atar ve gece giydiği bornozunu düzeltir. "Sana daha önce yardım etmeye çalıştığımı söyleyebilirim, bu yüzden muhtemelen güvenilebileceğın biriyim, ama dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Görünüşe göre bir şey isteyen sensin."

. Ayrıca, yardım etmezse, onu öldürebilirim. "Tamam."

Liona'dan yeni öğrendiğim her şeyi açıklıyorum, Lawrence'ın büyük bir pislik başlayıp Lawrence'ın büyük bir *kötü* pislik olmasıyla bitiyor.

Bitirdiğimde Winston, "Kahretsin," dedi. "Yani Liona'nın isteklerini görmezden gelmeyi, daha iyi bir kılık bulmayı ve Lawrence'ı öldürmeyi mi planlıyorsun?"

Omuz silktim. "Onun gibi bir şey sanırım."

Winston iç çeker ve ayağa kalkar. "Doğru yere geldiniz. Tam olarak ihtiyacın olan şey bende var."

"Gerçekten mi? Sağ ol dostum."

"Lawrence'ı öldürme planının üzerinde biraz çalışılması gerektiğini düşünüyorum. Aslında, sanırım tüm bunları çözecek bir fikrim var. Ama önce seni daha az dev gibi gösterelim. Beni buraya kadar takip et," diye seslendi Winston ve beni yan taraftaki bir odaya götürdü.

Bana söyleneni yapıyorum ve bir bilim adamının laboratuvarına benzeyen bir yere giriyorum. Cam dolaplarda farklı renklerde sıvı şişeleri ve çelik masaların üzerinde krom aletler var.

"Burası neresi?" Etrafıma aval aval bakarken soruyorum.

"Burası benim çalışma odam. En yeni iksirlerimi burada geliştiriyor ve deneyler yapıyorum."

"Diğer büyücülerin evleri de böyle mi görünüyor?" Winston'ın evinin neye dair bazı fikirlerim olsa da, , aslında başka bir büyücünün evine hiç girmemiştim. Düşündüğümde, diğer büyülü yaratıkların evlerinin çoğunda bulunmadım.

Winston güler ve yanındaki askıdan beyaz bir laboratuvar önlüğü çıkarır. "Hayır. Bu topluluktaki diğer büyücüler geçmişe takılıp kalmışlar. Yavaş yaşam tarzları hoşuma gidiyor ama yeni büyülü bulgulardan haberdar olmak için mümkün olduğunca çok seyahat etmeye özen gösteriyorum."

Bu mantıklı. Sakalı neredeyse yere değen Yaşlı Willy'nin eski ve ağır cübbesinin üzerine bir laboratuvar önlüğü giydiğini hayal edemiyorum.

Winston camlı dolaba , eğilir ve gözlüklerini burnunun üstüne doğru iterken gözlerini kısar. İçinde koyu mor bir sıvı olan bir şişe çıkarırken, "İşte burada," der.

"Nedir o?" Ona yaklaşıp elindeki şişeye bakıyorum.

Winston başını kaldırır, yüzüne aptalca bir gülümseme yerleşmiştir. "Seni insan yapacak bir iksir."

"Bunu daha önce test ettiniz mi?" Şişeyi Winston'dan aldım ve parlayan garip sıvıyı inceledim.

Gözleri dalıyor ve ceketinin yakasını çekiştiriyor. "Şey... Tam olarak değil." "Bu ne anlama geliyor?"

"Hayır demek. Hiç denemedim. Senin kobay olacağını umuyordum." "Ah, siktir." Çok fazla seçeneğim yok, ama eğer

Liona'yı kurtarmaya çalışmaya başlamadan önce öldüm.

"Mükemmel çalıştığından %99.999 eminim." Gülümsüyor. "Sonsuza kadar sürmesi gerekmiyor, bu yüzden nefret ederseniz, bir noktada geri dönersiniz."

Bir an tereddüt ettim. "Tamam, peki." Kapağı açıyorum. "Ama kuyruğum falan çıkarsa seni fena benzetirim."

"Merak etme dostum. Seninle birlikte Los Angeles'a gelip çok çabuk yıpranmadığından emin olacağım ya da bir şeyler ters giderse tamir edeceğim."

"Benimle Los Angeles'a gelir misin?" Winston'ın peşime takılıp Liona'yla yeniden bir araya geldiğimizde yaşayacağım romantik anı mahvetmesini ister miyim bilmiyorum. Bunu düşünmek bile sikimi sertleştiriyor. "Sorun değil."

"Lawrence'ı şantajdan ve evlilikten vazgeçirmek için başka bir planım olduğunu söylemiştim. İşe yaraması için bana ihtiyacın olacak. Farkında mısın bilmiyorum ama bu işte benim de payım var. Sihir topluluğunun da keşfedilmesini istemiyorum."

İçimi çektim. "İyi, ama Liona'yı gördüğüm anda kıyafetlerini yırtacağıma hazırlıklı ol." İksiri dudaklarıma götürüyorum, eğer şimdi içmezsem kendimi bundan vazgeçireceğimi biliyorum.

"Oh, buna hiç aldırmayacağım," diyor şeytanca.

Şişeyi dudaklarıma götürüp içindekileri bir dikişte içmeden önce ona ters ters bakıyorum.

Bir saniye bekledim. "Peki, şimdi ne olacak?"

"İşe yaraması ne kadar sürer bilmiyorum ama.... yaramalı."

Mideme bir ağrı saplanıyor. "Siktir!" Bağırıyorum ve iki oluyorum. Başım dönüyor ve yere düşüyorum, görüşüm tünelleniyor.

Her şey kararmadan önce gördüğüm son şey, Winston'ın bana tepeden bakması oldu. "Vay canına. Bunu beklemiyordum."

BÖLÜM CIX

Liona

T Son birkaç gün bekleme oyunuydu. Lawrence'ın avukatının evlilik sözleşmesini göndermesini bekliyorum. Nerede olduğunu duymayı bekliyorum.

ve özel törenin ne zaman yapılacağını. Hayatımın bu korkunç kısmının bitmesini bekliyorum. İyi tarafından bakarsak, ben yokken vizyona giren filmlere yetişebildim. Batakılıkta kablolu yayınıımız var ama kablolu yayın ve otel filmleri farklı bir vergi diliminde.

Lawrence Beverly Place Otel'de kalışımı finanse ediyor ve ben de onun oda servisi faturasını kabartacağımdan eminim. Her gece filet mignon.

Beck'e neler olduğunu anlattığım için şimdi daha iyi hissediyorum. Havyar yerken Beck'in evde sıkışıp kaldığını ve ilişkimizi sorguladığımı düşündüğünü bildiğim için kendimi tam bir sürtük gibi hissediyordum. Ona en başından anlatmalıydım. Yüz yüze olduğumuzda gitmeme izin vermesini sağlamak daha zor olurdu ama ona karşı her zaman dürüst olmalıydım. Bunu daha sonra telafi edeceğim. Ayrıca oteldeki film seçkisinden premium yetişkin filmleri kiraliyorum. Ona döndüğümde Beck üzerinde deneyeceğim şeylerin bir listesi var.

Çekirdeğim ısınıyor. Belki Beck'i aramalıyım ve dün gece yaptığımız gibi eğlenebiliriz. Kırsal kesimde yaşayan bataklık sakinleri olarak telefon seks yapabileceğimizi hiç düşünmemiştim. İri yarı devimle gerçek seks yapmayı tercih ederdim ama kilometrelerce uzaktan birbirimizi boşaltmak çok yaramaz hissettirdi.

Sanki azgın düşüncelerimi duymuş gibi, otelin telefonu yanımdaki masadan çalıyor. Büyük boy yatağın ortasındaki uzanma pozisyonumdan kendimi kaldırıyorum ve beyaz bornozun vücudumdan düşmemesi için elimden geleni yaparak telefona doğru sürünüyorum. Az önce en lüks banyoyu yapmışım ve ıslak saçlarım kabarık beyaz bir havluya sarılmıştı. Bu seyahatten gerçekten keyif almamalıyım ama hey, boktan bir durumdan en iyi şekilde yararlanıyorum.

"Alo?" En boğucu sesimle söylüyorum.

"Odanızda mısınız?" Beck'in sesi kararlıdır. "Ah, evet.

Neden?"

"Güzel." Telefonu kapatır.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve zihnim hızla çalışıyor. *Ne oluyor lan?*

Birisi kapımı agresif bir şekilde çalıyor.

"Hayır," diyorum, olduğum yerde donakalıyorum. Umarım bu Beck değildir. Umarım şarkı söyleyen bir telgraf ya da başka bir şeydir ve ona buraya gelmemesini özellikle söylediğim halde boktan bir kılığa bürünmüş yedi ayak uzunluğundaki devim değildir.

Her kimse kapıyı tekrar çalıyor.

Kim olduğunu zaten biliyorum, o kibirli kapıyı çalanın.

Öfkeyle kapıya doğru yürüdüm. Kapıyı açıyorum, Beck'e bu kadar dikkatsiz olduğu için bağırmaya hazırım ama aynı zamanda onu sikip atmaya da hazırım çünkü hadi ama, ben de insanım.

"Ne..." Kendimi durduruyorum.

Beck değil, ama biraz benzerlik var. Gözleri.

"Sen de kimsin lan?"

YEDİNCİ BÖLÜM

Liona

"Liona," diye inliyor ve gözlerinde sıcaklıkla bana saldırıyor. Hiç düşünmeden, savaş ya da kaç içgüdülerim devreye girdi. I Kendini beğenmiş ve alışılmadık derecede yakışıklı yüzüne kapıyı çarpıyor, ama kapı kapanmadan önce elini uzatıp açık tutuyor.

"Asla olmaz, lanet surat!" Ona karşı koyuyorum, tüm gücümle kapıyı kapatmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Saniyeler içinde yerde sürünerek odama dalan ve bakışlarıyla beni yutan inanılmaz uzun ve güçlü yabancından uzaklaşıyorum. Etrafta ona fırlatacak bir şeyler arıyorum, ne yazık ki sadece dekoratif yastıklar buluyorum. Onları kafasına fırlatıyorum ve onları durdurmaya bile çalışmıyor.

"Liona, benim."

Donup kaldım. "Beck?" Hâlâ taş kesilmiş durumdayım. Sesi Beck'e benziyor ama kesinlikle o değil. O bir insan.

"Seni bu kadar kolay bırakacağımı mı sandın? Seni dünyanın öbür ucuna kadar takip ederdim. Senin için dünyanın yanmasını seyrederim," diyor, bakışları yoğun, hâlâ bana doğru geliyor. Üzerinde ten rengi keten bir şort ve beyaz bir düğme var.

Sadece son iki düğmesi iliklenmiş, geniş ve kaslı göğsünü ortaya çıkaran bir gömlek. Bunlar Beck'in kıyafetleri.

"Hey, Liona." Winston açık kapıdan içeri girer ve kapıyı arkasından kapatır.

"Winston? Neler oluyor?" Tanıdık bir yüz görmek sinirlerimi yatıştırıyor ve kendimi yerden kaldırıyorum, nihayet cılız bornozumun kaçma girişimim sırasında muhtemelen bir ya da iki kez kıştırma kaymasını ortaya çıkardığının farkındayım. Kemerini belime daha sıkı bağladım.

Uzun boylu yabancı dudaklarını yalayarak gözlerini bedenimde gezdiriyor.

"Seni kurtarmak için buradayız!" Winston söylüyor. Baş döndürücü bir sırtışı var ve açık gri bir takım elbise giyiyor.

Etrafında dolaşarak önümdeki adamı inceliyorum. "Beck, bu gerçekten sen misin?"

"Evet." Utangaç bir sırtış atıyor.

Göğsüm daralıyor ve gözlerimin kenarında yaşlar oluşuyor. Elbette benim için gelecekti. Elbette beni kurtarmanın bir yolunu bulacaktı. "Oh, Beck!" Kollarımı ona dolayarak ve yüzümü göğsüne gömerek haykırıyorum. Kokusu aynı: sandal ağacı ve toprak.

Kollarını popoma doluyor ve beni kaldırıp göz hizasına getiriyor.

Bir insan olarak bile, sanırım hala 1.80 boyunda. Dikkatlerden kaçmayacağımız kesin.

Gözlerimin içine bakıyor ve hâlâ ıslak olan saçlarımdan bir tutamı yüzümden uzaklaştırıyor. "Seni çok özledim."

Yüzünü avuçlayıp onu inceliyorum. Bunu daha önce nasıl fark etmedim bilmiyorum ama bazı özellikleri aynı: güçlü bir çene, saç dolu bir kafa ve ruhumu delen ela gözler. Ama şimdi teni bir ton daha koyu.

ve yüzünde kirli sakal izleri var. Muhtemelen yakında tıraş olması gerekecek ya da sakal bırakacak. Kirli sakalının tüm hassas noktalarıma sürünmesi fikrinden nefret etmiyorum.

"Ne yaptın sen?" Devimin artık bir insan olduğuna hâlâ inanamayarak soruyorum.

"Winston'da beni insana dönüştüren bir iksir vardı. Yardım etmek istedim ama bir dev olarak gelemeyeceğimi söylediniz."

Göğsüne bir tokat attım. "Sana hiç gelme demiştim."

Gülüyor. "Ama itaatsizlik ettiğim için çok memnun değil misin?" Kıçımı sertçe sıkıyor ve içim bir anda ısınıyor.

Sırıtiyorum ama gülümsemem çabucak eriyor. "Sorun nedir?" Kaşları kırışıyor.

"Sonsuza dek böyle mi kalacaksın?" Yanağını okşuyorum. Dönüşümünü hangi büyüünün sağladığından emin değilim ve geri dönüşü olmaması ihtimaline karşı bunu itiraf etmek istemiyorum ama ogreyi özlüyorum. Yeşili, dişleri, beni aynı anda hem korkutan hem de heyecanlandıran canavarı özlüyorum.

Winston boğazını temizler. "Merak etme Liona. İksirin ne kadar süreceğini bilmiyorum ama bu geçici bir durum. Ben de bu yüzden buradayım. Etkisi çok erken geçerse yardımcı olmak için. Bu ve diğer sebepler." Bana şeytani bir sırıtışla bakıyor.

Ne ima ettiğinden emin değilim ama üzerinde fazla düşünmüyorum ve dikkatimi, düşüncelerimi okuyormuş gibi yüzümü inceleyen Beck'e geri . "Beni böyle daha mı çok seviyorsun?"

Kıkırdıyorum. "Yani, çok ateşlisin, sana bakan her kadın aletini yalamak için yalvaracağı için çok uzağa gidemeyebiliriz gibi, ama hayır. Şimdiden devimi özledim." Dolgun pembe dudaklarını öpüyorum. "Ama birkaç kez farklı bir erkeği keşfetmek eğlenceli olabilir." Ellerimi göğsünde gezdiriyorum.

Ben hâlâ kollarındayken kıcıma şaplak atıyor ve dişlerini gıcırdatıyor. "Yaramaz kız." Beni yatağa geri götürdü. "Ve kim sadece *birkaç* kez hakkında bir şey söyledi? Senin için büyük planlarım var." Beni yatağa atıyor ve vücuduyla örtüyor.

Gidip insan aletinin neler yapabileceğini görmeye hazırım, ama acil bir korku zihnimi zorluyor. Kucaklaşmamızdan geri çekiliyorum. "Konuşmamız gereken şeyler yok mu? Biliyorsun, enstest bir süper kötü ile evlenmem için bana şantaj yapılıyor. Bundan kurtulmak için bir plan yapmamız gerekmez mi?" Bu zoraki evlilikten sevdiğim insanlara zarar vermeden kurtulmanın bir yolu olmadığını düşünüyordum ama şimdi Beck'i insan formunda görünce her şeyin mümkün olduğunu düşünüyorum.

Beck gözlerini deviriyor ve ağzını kulağıma yaklaştırıyor. "Seni becerene kadar sağlıklı düşünemiyorum."

Hafifçe inliyorum, sonra dikkatim kapıya yöneliyor ve yalnız olmadığımızı hatırlıyorum.

Winston köşedeki küçük sandalyede ve masada oturuyor, ceketini masanın üzerinde duruyor ve beyaz kollarını kıvrarak kaslı ve damarlı ön kollarını ortaya çıkarıyor. Bizi dikkatle izlerken kolçakları kavırıyor.

Yutkunuyorum, doğru sözcükleri bulmaya çalışıyorum. Birinin beni izlemesini istediğimi hiç düşünmemiştim, ama Winston'ın gözlerindeki açlığı görmek duygularımı ikinci kez tahmin etmeme neden oldu. Ben zevk alırken onun bize öyle baktığını düşündükçe içim daha da ısınıyor.

Beck bakışlarımı fark ediyor ve dikkatini Winston'a yöneltiyor. "Winston, defol git buradan." Bana doğru bakıyor, dizlerinin üzerine kalkıyor ve bornozumun bağlarını çözmeye çalışıyor. "Acele et," diye tekrar bağırıyor.

Bakışlarımı Winston'dan ayırmıyorum. Ayağa kalkıp ceketini omzuna atmadan önce bana göz kırıyor. "Pekâlâ, şu anda istenmediğimi görebiliyorum. Kendi odamı almak için resepsiyonla görüşeceğim." Durdu ve kapıyı kapatmadan önce bana baktı. "Umarım, hemen yan taraftaki odalardan birinde."

Nefes veriyorum, oda onun varlığı olmadan hemen daha az yoğun hale geliyor.

"Sonunda," diye inliyor Beck ve bornozumu yırtarak açıyor, göğüslerim ortaya çıkıyor, meme uçlarım o kadar beklentiden dolayı zaten sertleşmiş. "Ah, siktir. O kadar mükemmelsin ki." Eğiliyor, ağzımı yakalıyor ve meme uçlarıma ulaşana kadar vücudumda geziniyor. İnsan diliyle onları bir yandan diğerine değiştirerek kucaklıyor.

İtiraf etmeliyim ki, dişlerinin hafifçe batmasını hissetmemek garip geliyor. O hissi özlüyorum. Ama şu anda çok tahrik olmuş durumdayım ve amıma dokunduğunda patlamamak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerektiğini biliyorum.

Sanki düşüncelerimi okumuş gibi elini göbeğime götürüyor, dudaklarımı aralıyor ve parmağını aşağı yukarı gezdiriyor. "Aman Tanrım, çok ıslaksın," diye inliyor göğsüme karşı; nefesi tenime sıcak geliyor.

Kelimeler için nefesim kesildi. "Senin için hazırım."

"Önce tadına bakmam lazım." Vücudumda geziniyor, susuzluktan ölüyormuş gibi beni yalayıp yutuyor. "Tadın çok güzel."

Tırnaklarının bana sürtündüğünü hissediyorum ve zevkle karışık acı sarhoş edici. "Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum," diye ağlıyorum, hâlâ omuz hizasında ama şimdi çok daha ipeksi olan saçlarını çekiştirerek. Yeni bir erkek olarak onunla geçirdiğim bu anın tadını çıkarmak istiyorum. Neredeyse Beck'i aldatıyormuşum gibi hissediyorum, o olduğunu bilsem bile. Çok yaramaz hissettiriyor ve buna bayılıyorum.

Beni kucaklamaya devam ediyor, beni kenara o kadar yaklaştırıyor ki neredeyse artık dayanamıyorum. Saçlarını daha sert çekiyorum, içimde

olmasını istiyorum.

gel. Eğer bir şey varsa, bu onu daha kararlı yapıyor. Klitorisime odaklanıyor, en ufak bir hareketle mükemmel miktarda baskı uyguluyor.

"Siktir," diye bağıyorum orgazmım içime hücum ederken. Vücudum sarsılıyor ve saf bir coşkuyla haykırıyorum. Dilinin içine doğru itiyorum, sonunda yenilgimi kabul ediyorum ve çok uzun (bir gün) hissettiren ilk orgazmımı sağlıyorum.

Beck vücudum sakinleşene kadar durmuyor.

"Sen içimdeyken boşalmak istedim," diye inliyorum.

Beck üzerimde sürünüyor. "Seni birden fazla kez boşaltabileceğimi düşünmüyor musun? Gerçekten bu insan formunun seni memnun etme yeteneklerimi sınırlayabileceğini mi düşünüyorsun?" Boynuma sokuluyor. "Hayır, benim küçük evcil hayvanım. Seni uygun gördüğüm kadar çok kez boşaltabilirim. Hatta bu gece uyumana bile izin vermeyebilirim. Bütün yatağı tatlı sularıyla ıslatana kadar seni sikimin üzerinde zıplatırım." Beni ısırtıyor ve az önce yaşadığım orgazm sanki yüzyıllar önce olmuş gibi geliyor. O sakin üzerinde zıplamaya hazırım.

"Sırt üstü yat. Her yerini görmek istiyorum. Her gün bir yabancı tarafından becerilmiyorum."

Beck'in geri adım atmasını bekliyorum çünkü emirlere karşı direnç göstermeyi her zaman sevmiştir ama dediğimi yapıyor ve yanıma uzanıyor, sırtı yatağa değer değmez üzerine çıkmam için bana uzanıyor.

O kadar büyük ki, bacaklarım ortasına küçük bir parazit böcek gibi hissediyorum. Kalan son iki düğmesini açıyorum ve ellerimi daha cesur kaslarla dalgalanan göğsünde gezdiriyorum. "Tenin çok yumuşak," diyorum kısık bir sesle.

"Biliyorum. Bundan nefret ediyorum. Sadece sen yumuşak olabilirsin."

Gözlerimi kısarak ona bakıyorum. "Sert ve kaslı göğsüne sürtünmeyi özlediğimi söylemeliyim ama bu da güzel. Sana bütün gün dokunabilirim."

"Peki, bu durumda cildimi bu şekilde tutabilirim."

"Hayır." Eğilip dudaklarını dudaklarımda yakalıyorum ve ellerimi sert çenesinde gezdiriyorum. "Ama beni yerken yüzünün bu kadar sert olması hoşuma gitti."

"Oh, öyle mi?" Bana gülümsüyor ve beni kaldırarak arka tarafımı kaya gibi sert sikine yaslıyor.

İnliyorum. "Oh, çok ileri. Benden istediğin bir şey var mı?"

Kıçıma sürtünüyor. "İçine. Şimdi." Başını geriye atıyor ve inliyor.

"Sabır, benim büyük güçlü adamım." Aşağı doğru süründüm ve pantolonunu yırtmaya çalıştım. Aleti dışarı fırladı, sert ve damlıyordu. "Aynı boyutta!" Sevinçle ciyakladım. Ağzım sulanıyor ve eğilip dudaklarımı başının etrafına doluyorum. Tadı çok tuzlu ve tatlı. Kalçasında aşağı yukarı kayarak onu sıvımla kaplıyorum. Dudaklarımı onun dibine doğru yuvarlıyorum, gözlerimden su dökülürken öğürüyorum.

Kalçaları sarsılarak içime giriyor, daha önce hiç olmadığı kadar derine iniyor.

Ben geldim. "Tanrım, uyarmadan bunu yapamazsın. Bunun için çok büyüksün."

Bir anda kolumdan tutup beni kendisine doğru sürükledi. "Artık oyun oynamak yok. Aminin etrafımda gerilmesine ihtiyacım var."

Aletini girişime yerleştirirken ikimiz de el yordamıyla hareket ediyoruz. Tüm uzunluğu içime girene kadar kısa hamleler yapıyor. O kadar ıslağım ki, cüssesine rağmen içeri kayması kolay oluyor. Sonunda duvarıma , kendini kaybederek içime giriyor.

Onun üzerine çıkana kadar kendimi yukarı kaldırıyorum, her hamlesinde memelerim sallanıyor.

Beni tutuyor, battaniyeye sarmak için geri çekiyor ve beni öpüyor. Her itişte, vücudum dönene kadar sınıırıma daha da yaklaşıyorum,

ve sinirlerimin her biri yanıyor. İkimiz de hep bir ağızdan bağıyoruz ve orgazmlarımız bir gelgit dalgası gibi içimize çarpıyor.

Bedenlerimiz hareketsiz, ama ona sarılıyorum, başımı boynuna sokuyorum. Onun tatlı terini içime çekiyorum. Bunu çok özlemişim.

Nefes alış verişimizi kesiyorum. "Hadi bir anlaşma yapalım. Bir daha asla bu kadar uzun süre seks yapmayacağız," diyorum.

Beck gülüyor. "Bilmiyorum. Bu muhteşemdi. Belki de kendimizi daha sık sınırlamalıyız."

Ayağa fırladım ve göğsüne bir şaplak attım. "Böyle bir şey söyleme."

Kıkırdıyor ve beni tutup yatağa yatırıyor ve üzerime çıkıyor. "Hemen başlama. Beni baştan çıkarırsan ikinci raunda geçebilirim." Beni en yaramaz davranışlarım için seviyor. Şimdiden sertleştiğini hissedebiliyorum.

Gülüyorum. "Gördün mü? Daha on saniye bile olmadı ve sen tekrar sevişmeye hazırsın. Gerçekten birkaç gün dayanabileceğimizi düşünüyor musun?"

"Hayır," diyor başka bir öpücüğün içine dalmadan önce.

Birkaç dakika daha çarşafların üzerinde yuvarlanıyoruz, birbirimizi tutup hissediyoruz, neredeyse yeniden başlayana kadar birbirimizle alay ediyoruz, ama ben ayrılıyorum. "Pekala, sanırım bu karmaşadan kurtulmak için ne yapacağımızı gerçekten konuşmalıyız."

Beck iç çeker ve sırt üstü yuvarlanır. Gözlerini tavana dikey ve parmaklarını göğsüne vuruyor.

Başımı elimle destekliyorum ve büyük planını açıklamaya hazır bir şekilde onu izliyorum.

Sanki aklına çok iyi bir fikir gelmiş gibi işaret parmağını uzatarak derin bir nefes alıyor. "Biliyor musun?"

Bana döndü, ben de eğildim. "Ne?"

"Bunu sabah çözelim." Vahşı bir kedi gibi sıçrıyor ve kendini üstüme çekerek boynumdan aşağı öpüyor.

Kıkırdıyorum ama direnmiyorum. Daha doğrusu *pek* karşı koyamıyorum. Her zaman küçük bir oyun oynamalıyım. Sanırım ikinci raunda gidiyoruz. Ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen üçüncü ve dördüncü rauntlar.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Beck

I Kahvemi gözlerimi yanımdan geçen insanlara diktim. "Bir şey emin misin? İnsanlar bana bakıyor," diye fısıldıyorum.

Liona.

Sadece yirmi dört saattir insanım ve şimdiden bundan nefret ediyorum. Los Angeles'ın merkezindeki kalabalık bir restoranda "brunch" yemek gibi gündelik şeyler yapmak çok tuhaf geliyor. Dışarıda verandada oturuyoruz ama bu bana kendimi daha az kalabalık hissettirmiyor. Garsonlar, yanımdaki insanlar, sokaktan geçenler, hepsi çok fazla. İnsanların başka bir vebaya ya da başka bir şeye ihtiyacı var.

Masanın karşısında oturan Winston'a bakıyor ve ikisi de kıkırdıyor. Bana dönüyor ve bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Beck, sen bir metre boyunda bir Yunan tanrısısın. İnsanlar sana bakacak. Muhtemelen her kadın ve erkek seni becermek isteyecek." Çayından bir yudum alıyor.

"Sanırım artık sen olmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum." Tostumdan bir parça atıştırıyorum. "Bundan nefret ediyorum. İşte bu yüzden bir bataklıkta yaşıyorum. İlgiden hoşlanmıyorum."

Liona üzerime eğildi. "Dün gece sana gösterdiğim ilgiden hoşlanmış gibiydin." Beni öpüyor. "Ve bu sabah."

Kulağına eğildim. "Sadece senin ilginden hoşlanıyorum. Bu yüzden seni yanımda esir tutuyorum, böylece yalnızlık içinde seks kölem olabilirsin."

Koluma tokat attı.

"Fısıldamakta pek iyi değilsin," diyor Winston, bize alaycı bir sırıtışla.

Liona'nın yanakları kızarır ve boğazını temizler. "Winston, Beck, Lawrence'ı şantajdan vazgeçirmek ve beni o pislikle evlenmekten kurtarmak için bir planın olduğunu söyledi. Cinayet içermeyen bir plan." Kreplerinden bir ısırık aldı. "Lawrence'ın öldüğünü görmeyi umursamasam da, bu çok pis bir iş."

"Sen ve ben bu hemfikiriz."

"Onu öldürmeyi tercih ederim," diye homurdanarak yemeğimi biraz daha mideye indiriyorum.

Liona bir saniye beni izliyor ve sonra gülüyor. Muhtemelen bir insan gibi değil de bir canavar gibi yediğimi fark ediyorum ama Liona beni düzeltme zahmetine girmiyor. Sadece başını sallıyor ve çikolata kahvesi saçlarından bir tutamı kulağının arkasına atıyor. Liona'nın her açısı mükemmel, profili bile. Gözlerimi burnunun nazik kıvrımından, dolgun kirpiklerinden ve dudaklarından alamıyorum, ama Winston boğazını temizleyerek dikkatimi tekrar konuya çekiyor.

"Bir planım var, tüm sorunlarımızı çözeceğini ve hatta ziyaret etmek istediğim bir yeri işaretleyeceğini düşündüğüm bir plan."

"Devam et," diye bağıryorum. Winston teatral biri ve elinden gelirse bu işi uzatmak isteyecektir. Benim bekleyecek sabrım yok. Bu işi ne kadar çabuk bitirir ve Liona'yı bataklığıma geri götürürsem o kadar iyi.

"Bir iksir var."

"Başka bir iksir mi?" Liona soruyor.

"Evet, buna 'Büyüleyici İksir' deniyor."

"Ne işe yarıyor?" Winston'a doğru eğildi. Göğüsleri kahverengi atletinin üstünden dışarı taşıyor ve Winston'ın bir an için dikkatini kaybettiğini fark ediyorum. Çatalımı sıkıca kavıyorum.

Şöyle devam ediyor: "Bunu tüketen kişiyi son derece çekici ve uyumlu hale getiriyor. Lawrence'ın içkisine katmamız yeterli, o da ne dersek yapacaktır. Beck'in Los Angeles'taki geçmiş ziyaretine ve topluluğun nerede olduğuna dair tüm kanıtları yok etmesini sağlayabiliriz."

"Neden bundan daha önce bahsetmedin?" Öfkeyle sordum. "Yanında mı?"

"Hayır, bu benim yaptığım bir iksir değil ama böyle bir gücüm olduğunu düşünmeniz gururumu okşadı. Kasabada buna sahip olan biri var."

"Peki, kim o?" Ben

soruyorum. "Adı G.M.

Fairy."

"G.M. Fairy?" Liona soruyor.

"Evet, Peri Anne'nin kısaltması. 'Mutlu Sonlar' bir kulübün sahibi. Sihirli varlıklar için ayrılmış özel bir kulüp. Yani, oraya fark edilmeden gidebilen sihirli varlıklar. Bu gece gidebiliriz."

"Bu kulübü nereden biliyorsun?" diye sordum. Büyülü bir varlık olarak geçirdiğim onca yıl boyunca, büyülü bir kulüp olduğunu hiç duymamıştım. Sanırım bataklıktan bir türlü çıkamadığım için bunun bir önemi yok.

Winston gülümser. "Normal bir insan gibi davranabilmenin pek çok avantajı var. Sık sık seyahat ettiğimden eminim. Bu gibi kulüpler seyahat etmek için en sevdiğim neden ve seninle Los Angeles'a gelmek istememin bir nedeni de bu. Happy Ever Endings en sevdiğim yerlerden biri."

Ona şüpheci bir bakış attım. Winston tuhaf bir adam ama sanırım bu işi çözmek için en iyi şansımız o.

"Sence onu bize verir mi?" Liona konuşmayı tekrar rayına oturtarak soruyor.

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum, hala yumuşak hissine alışamadım. "Eğer vermezse, onu bize vermeye zorlayacağız."

Winston çayından bir yudum alır, tabağına koyar ve ellerini reddederek sallar. "Buna gerek yok. G.M. Fairy bir iş kadınıdır. Bize iksiri vermekten mutluluk duyacaktır. Karşılığında ona bir şey verdiğimiz sürece."

Liona önce bana, sonra Winston'a baktı. "Ne tür bir ödeme?" Winston ona göz kırpmıyor. "Vermekten daha fazlasını istemeyeceğın bir şey değil."

Masaya bir yumruk indirdim. "Bu da ne demek şimdi?"

"Sakin ol," diye yatıştırır Winston. "Tam olarak emin değilim, ama o gerçek bir kadın ve sana rahatsız olacağın bir şey yaptırmaz. Bu gece oraya gidelim ve bakalım ne diyecek."

Omuzlarımı geriye atarak biraz rahatlıyorum. "Tamam, ama eğer zorlanıyorsa, bunu benim yöntemimle yapacağız."

Liona sözlerimi duymazdan geliyor, gözleri heyecanla parlıyor. "Ne giymeliyim?"

Gece kulübüne gitmek için neden bu kadar hevesli göründüğünü anlayamıyorum. Bu kafede zaten çok fazla insan var. Gece kulüplerinin nasıl olduğunu bilirim, terli vücutlarla dolu kalabalık odalar. İğrençtir. Ama belki de Liona insanları özliyordur. Tabii ki köyde sosyal hayatını sürdürüyor ama belki de dışarı çıkmayı ve giyinip kuşanmayı özliyordur. İyi bir çocuk olacağım. Bir görevde olduğumuzu biliyorum ama iyi vakit geçirmesini sağlayacağım.

"Ne kadar az giyersen o kadar iyi," diye fısıldıyor Winston.

Winston'a homurdanıyorum ve sonra kolumu onun omzuna atıyorum. Liona'yı olabildiğince az giysiyle görmek hoşuma gidiyor ama başkalarının onu bu şekilde görmesini ister miyim bilmiyorum.

"Hadi ama Beck. Kolunda güzel bir kadın var. Seni başkası için terk edeceğini gerçekten düşünüyor musun? Sahip olduklarını biraz sergilemesine izin ver. Hoşuna gittiğini fark edebilirsin."

Liona cilveli bir sırıtışla bana bakıyor.

Dudaklarından öperim. "Pekâlâ, eğer neredeyse hiçbir şey giymek istemiyorsan, sana engel olmam. Yeter ki sana elini süren tek kişi ben olayım." Boynundan aşağı öpüyorum.

Titreyerek nefes alıyor.

Winston ellerini birbirine vurur. "Bu çok eğlenceli olacak!"

DOKUZUNCU BÖLÜM

Liona

"T Bu onun mu?" Şehrin dış mahallelerindeki ışıksız depoya şaşkınlıkla bakıyorum. Dar siyah elbisemi aşağı çekiyorum, aniden fazla giyinmiş hissediyorum.

Beck ve ben bütün günü otelimin yakınındaki mağazalara girip çıkarak geçirmiştik. Beck her saniyesinden nefret etti ama ben onu soyunma odalarından birine çekip sikini yalayarak gönlünü aldım. Sanırım Beck artık alışverişi *seviyor*.

Sonunda yanları kesik, pamuklu, siyah, askılı bir elbisede karar kıldım. Göğüslerim harika görünüyor ve Beck ellerini kıcımdan çekemiyor, bu yüzden orası da harika görünüyor diye hayal ediyorum. Keşke yeni favori kıyafetim, keşlerin muhtemelen uyuşturucu aldıkları bir yerde görücüye çıkmasaydı.

Winston güler ve yakasını düzeltir. "Sana bunun gizli bir kulüp olduğunu söylemiştim. Göze çarpmamasını sağlamak zorundalar." Dar kesim beyaz bir gömlek giymiş, kollarını kıvrımış ve kıvrıcık kahverengi saçlarını geriye doğru taramış. Bunu asla yüksek sesle itiraf etmem ama çok seksi görünüyor. Yine de Beck'in eline su bile dökemez; siyah düğmeli bir bluz giymiş ve kaslı ve damarlı ön kollarını ortaya çıkarmak için kıvrılmış. Bunu ve siyah ceketini satın aldık.

elbisemi alırken. Omuz hizasındaki saçları hâlâ dağınık ama yüzündeki kıllar sıkı bir şekilde tıraş edilmiş. Tanrım, bütün kıyafetlerini yırtıp atmak istiyorum. Bu kıyafetin içinde bir dev olarak nasıl görüneceğini düşünerek dudağımı ısırıyorum.

Winston, yalnızca tepesinde yanıp sönen tek bir ışıkla aydınlanan binanın kapısına doğru yönelir.

Beck sanki o da benim gibi bu konumdan emin değilmiş gibi kolunu bana doluyor. "Bundan emin misin?" diye soruyor alçak bir ses tonuyla.

Winston bize sırtıyor. "Söz veriyorum. çok seveceksiniz." Siyah kapıya bir dizi belirgin vuruş yaptı. Hiçbir şey olmuyor.

Ben konuşurum. "Emin misin..."

Aniden, kapıdaki dikdörtgen bir bölme kayarak açılır ve koyu gri gözler ortaya çıkar. "Şifre?" diye sorar alçak bir ses.

"Bütün iyi şeyler hava karardıktan sonra olur," fısıldar Winston.

Kompartıman kayarak kapanır ve kapı bir an sonra açılır. Winston bizi içeri götürdü ve kapı arkamızdan kapandı. Küçük bir vestiyer odasındayız. Gri gözler, halka burun halkası olan iri yarı bir adama ait. Beck'ten bir karış daha uzun. Buranın büyüğü bir kulüp olduğunu biliyorum, bu yüzden onu inceleyip mistisizm belirtileri arıyorum. Kıvrık saçlarının arasından minik boynuzlar zar zor çıkıyor. Adam bize bir şey söylemiyor. Karşımızdaki kapıyı açıyor ve geçmemiz için kolunu uzatıyor.

Kapı açıldığı anda, müzik gümbür gümbür geliyor. Gürültülü ya da hızlı değil, ama neredeyse bir kalp atışının ritmine benziyor. Gözlerimin alışması bir saniye sürüyor. Karanlık ama neon moru korkuluklar dar bir patikanın kenarları boyunca uzanıyor.

"İşte " Winston ilerlerken bize dönüp bakıyor.

Uzun koridorda ilerlerken, duvarlarda birbirlerini beceren farklı çiftlerin resimlerinin olduğunu fark ediyorum. Büyük memeli bir kadının resmine bakmak için durdum.

kaslı bir adam tarafından yenen bir kadın. Daha yakından incelediğimde kadının kanatları, adamın da ejderha kuyruğu olduğunu fark ediyorum. O zaman seslere daha yakından dikkat ediyorum. Etrafımızdan yumuşak iniltiler geliyor. İçim ısınıyor. "Winston, ne tür bir kulüp bu?"

Durdu ve bana döndü. "Sana söyledim, bu büyülü bir kulüp." "Ama ne tür bir sihirli kulüp?"

Beck sanki sorularım sonunda inlemeleri duymasını ve müstehcen resimleri fark etmesini sağlayacakmış gibi başını duvarlara çeviriyor.

"Burası bir seks kulübü. Belli değil miydi?" Şaşkın şaşkın bize bakıyor.

"Yani, şimdi öyle!" İçgüdüsel olarak elbisemi aşağı çekiyorum, içimde bir adrenalin patlaması olsa da aniden kendimi mahcup hissediyorum.

"Winston," diye homurdanıyor Beck ve beni daha yakına çekiyor. "Bizi bir seks kulübüne götüreceğini neden söylemedin?"

Winston iç geçirir. "Adı Sonsuza Dek Mutlu Sonlar. Bunun yeterince açıklayıcı olduğunu düşünmüştüm." Ellerini kaygan saçlarında gezdiriyor. "Beni izleyin. Tek yapmamız gereken G.M. Fairy ile buluşmak. İkinizin bu kadar oyunbozan olabileceğinizi düşünmemiştim."

Yutkunuyorum ve ona yetişiyorum. "Oyunbozan olmayacağız ve merak etmediğimi söyleyemem. Keşke buraya gelmeden önce bize söyleseydin."

"Merak mı ediyorsun?" Beck yanımdan soruyor.

Yanaklarım kızarıyor ve ona bakıyorum. "Yani, evet, biraz. Bu düşüncenin beni heyecanlandırmadığını ve rahatsız etmediğini söyleyemem."

Beck bana bakarken gözleri kararıyor. Karanlıkta yüz ifadesini tam olarak okuyamıyorum ama sanki sözlerim onun içinde bir ateş yakmış gibi görünüyor. Onda çok sevdiğim o aç bakış var.

Bir lobiye girene kadar koridorda ilerliyoruz. Siyah saçları ve lateks tulumlarıyla birbirinin aynısı iki kadın bir masada oturuyor.

Winston onlara doğru yürür ve siyah mermer tezgâha yaslanır. "Büyücü Winston, üç kişilik parti."

Kendimi tezgâha doğru itiyorum, hangi sihirli niteliğe sahip olduklarını görmek istiyorum. Normal görünüyorlar, ama daha yakından baktığımda, tenlerinin ışıltılı vücut buğusundan daha fazla parladığını fark ediyorum.

Kadınlardan biri bilgisayarında bir şeyler yazarken diğeri belgeleri karıştırmaya devam ediyor. "Buyurun." Tezgâhın üzerine büyük altın harflerle "Happily Ever Endings" yazan siyah bir kart yerleştiriyor. "Bu sizi ana oyun odasının kapısından içeri sokacak. Diğer tüm odalar bu odanın yan tarafında yer alıyor. İmzaladığınız feragatnamede tüm kurallardan bahsediliyordu. Hepiniz okudunuz mu?"

Winston, ben daha şaşkın şaşkın bakmaya fırsat bulamadan, "Evet," diye yanıtlıyor. Anahtarları aldı ve sordu: "Bir randevumuz vardı. G.M. Fairy. Onunla nerede buluşmalıyım?"

Diğer kadın bilgisayarında birkaç tuşa tıklıyor. "Şu anda bir toplantıyı bitirmek üzere. Hazır olduğunda birimiz gelip seni bulacak."

"Harika. Teşekkürler." Winston bize geri döndü.

Winston bizi sol tarafımızdaki bir dizi kapıya götürürken kadınlardan biri, "Keyfinize bakın," diye sesleniyor.

Yeterince Winston'a fısıldıyorum, "Kurallar nedir?" Winston elini sallıyor ve ikimizin de duyabileceği kadar yüksek sesle konuşuyor. "Sadece normal şeyler. Onlara dokunmanı istemeyen insanlara dokunma. Hıyarlık etme." Anahtarı okuyucudan geçiriyor ve büyük metal kapı açılıyor. "Önden buyurun."

Müzik ve inlemeler daha da yüksek sesle duyuluyor. Başımı kaldırıp Beck'e bakıyorum, o da hazır bir şekilde bana bakıyor. Başımı sallıyorum, derin bir nefes alıyorum ve içeri giriyorum.

Önümdeki sahneyi gördüğümde nefesim kesiliyor. Büyük bir odanın ortasında, kırmızı kadife şezlongların arasında, izleyen, öpüşen, oral seks yapan ya da sadece düzüşen insanlarla dolu dairesel, yükseltilmiş bir sahne var. Sahnede bir masaya bağlanmış, göğüsleri açıkta bir denizkızı var. At kuyruklu ve toynaklı, lateks kıyafetli bir başka kadın elinde kırbaçla etrafında dolaşıyor. Bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Unutmadan söyleyeyim." Winston önümde durdu ve cebinden bir şey çıkardı. "Bunlar burayı daha eğlenceli hale getirmeye yardımcı olacak."

Parlayan şekerlere benzeyen şekerli kürelere bakıyorum. "Nedir bu? Ecstasy mi?"

Winston kıkırdar. "Onun gibi bir şey ama kötü etkileri ve korkunç çöküşleri yok. Bunlara Gumdrops deniyor. Beş ya da altı kez orgazm olmanızı sağlayan sihirli haplar. Bu benim icatlarımdan biri."

Beck'e bakıyorum. Omuz silkiyor, Winston'dan bir tane alıyor ve ağzına atıyor.

Tamam, Beck bunun için hazır.

Winston'dan bir tane alıp aynısını yapıyorum.

Winston gülümsüyor. "İşte başlıyoruz! İkinizin eğlenceli olacağını biliyordum." En yakın kadife koltuğa doğru yürür ama bize döner. "Ben gösterinin tadını çıkaracağım, ama siz ikiniz Bayan Peri'yle buluşmadan önce diğer odaları keşfetmelisiniz. Ben buraya birkaç kez geldim, o yüzden her yeri gördüm zaten."

Winston'ı duymazdan geldikten sonra Beck'e dönüyorum. "Keşfetmeye hazır mısın?" Ellerimi göğsünde gezdiriyorum.

Keskin bir nefes çekiyor. "Yapmak istediğın bu mu?"

Daha yakına eğildim. "Seninle olduğum sürece her şeye varım." Meme uçlarım sertleşiyor. Winston'ın bana verdiği şey mi etkisini göstermeye başlamıştı, yoksa etrafımdaki her şey mi emin değilim. Etrafımızdaki insanların gürültüsü, sahnede performans sergileyen çift, Beck'in şu anki görüntüsü, hepsi beni o sınıra doğru hızlandırmaya yetiyor.

Beck beni geniş odanın kenarına doğru götürürken, "Hadi biraz eğlenelim," diyor.

ONUNCU BÖLÜM

Beck

Liona ve ben el ele, iki yanında kapılar olan bir koridorda yürüyoruz. Birkaçını açtığımızda farklı yatak odaları bulduk, bazıları iç içe geçmişti.

Haçlar, deri koltuklar, kırbaçlar ve zincirler gibi ekipmanlar. Henüz bir yerden başlamaya karar vermedik ama kalbim küt küt atıyor ve Liona'yı bunlardan birinin içine çekip ilk sevişmeyi gerçekleştirmemek için kendimi zor tutuyorum.

Winston'ın bu seks kulübü sürprizini ortaya atmasının beni öfkeliendireceğini düşünürdüm. Genelde Liona'yı çok sahiplenirim ve başka erkeklerin yanından geçip onu izlediklerini ve onu becermek istediklerini düşünmek kanımı kaynatmalı, ama öyle hissetmiyorum. Aslında, onu herkesin görebileceği bir yere götürmek için içimde bir dürtü var. Herkesin onun benim olduğunu ve ona ne kadar iyi hissettirebileceğimi bilmesini istiyorum.

Duvarlarında pencereler olan dairesel bir alana açılan uzun koridorun sonuna yaklaşıyoruz. Bu pencerelerin önünde kadife koltuklar var. Oda loş bir şekilde aydınlatılmış, ancak pencerelerden daha parlak ışık geliyor. Yaklaştıkça pencerelerin izleyicilerin özel odalarda sevişen insanları görmesine izin verdiğini fark ediyorum. Şu anda sadece üç oda var

kullanımında. Birinde tek başına uzun bir dildo kullanan tek bir kadın var. Birinde üç kişi var, iki kadın ve bir erkek, hepsi de Faye. Üçü de pencereye bakan yatak benzeri büyük bir kanepede iç içe geçmiş durumda. Sonuncusunda ise tamamen ahşaptan yapılmış gibi görünen bir adam var. Odanın içinden hiçbir şey duyamasak da ağzının hareket ettiğini ve burnunun uzadıkça uzadığını görüyorum. Adam kanepeye uzanıyor ve bir kadın adamın suratına oturarak kendini adamın tahtadan yapılmış burnuna dayıyor.

Liona ve ben odanın içinde dolaşırken onlardan hiçbir şey duyamıyoruz. Tek ses hoparlörlerden gelen hafif müzik ve koltuklarda kendilerini tatmin eden ya da birbirlerini tatmin eden seyirciler.

Liona ilk kadının penceresinin önünde duruyor.

Tepkisini görmek için bir adım geri çekiliyorum.

Kadın siyah deri bir kanepede oturuyor. Hiç bitmeyen altın sarısı saçları odanın her tarafına dağılıyor ve göğüsleri büyük ve dik. Siyah yüksek topuklu ayakkabılar dışında tek bir kıyafet giymiyor. Ellerinden biri klitorisinin etrafında dönerken diğeri bir oyuncak içine sokuyor. Kadının yüzü kızarmış ve gözleri uyku yarıklar halinde. Liona'nın karşısında olduğunu fark edince şaşkınlıkla gözlerini açıyor. Kadın dizlerinin üzerine çöküp cama yaklaşıyor ve göğüslerini cama bastırarak kendini tatmin etmeye devam ediyor.

Liona sanki gördükleri onu büyütüyormuş gibi yavaşça cama yaklaşıyor. Ellerini camın arkasındaki kadının üzerine bastırıldığında, benden izin ister gibi bana bakıyor.

Başımı sallıyorum ve bana en yakın sandalyeye oturuyorum. Tanrım, daha fazlasını görmek istiyorum.

Dizlerinin üzerine çöküyor ve kendini cama bastırarak dudaklarını kadınla buluşturuyor.

Kadın jeste karşılık veriyor ve Liona ile öpüşüyor, onları ayıran tek şey cam.

Liona'nın eli vücudunda geziniyor, elbisesinin etek ucunda duruyor ve gerçekten içine dalması gerekip gerekmediğini test ederek onu sıyrıyor.

Ona yapmasını, kendine dokunmasını söylemek istiyorum ama araya girmek istemiyorum.

Kadının hareketleri sanki doruğa ulaşıyormuş gibi hızlanıyor. Liona bardağı yalıyor ve kadın da aynısını yapıyor, dilleri yumuşak pembe bir çılgınlığa dönüşüyor.

O zaman tüm izleyenleri fark ediyorum. Erkekler ve kadınlar Liona'nın ve camdaki kadının etrafında bir kalabalık oluşturmuşlar.

Liona'nın nefesi ağırlaşıyor ve kadın kendinden geçip çılgınca hareketler yapana kadar kendini cama sürtüyor. Liona gözlerinde ateşle bana bakıyor ve ayağa kalkıp bana doğru yürüyor.

Ellerini sandalyemin kolçaklarına koyuyor ve öne eğilerek ağzını kulağıma dayıyor. "Beni bu odalardan birinde becermeni ve herkesin izlemesini istiyorum."

Sözleri karşısında iniltimi bastıramıyorum. Onu kendime yaklaşıtıyorum ve ağzını kapatıyorum. "Evet, lütfen." Dudağını ısırdım.

Elimi tutup beni boş odalardan birine götürüyor ve pencerenin solundaki kapıyı açıyor. Yandaki bir paravan odanın temiz ve kullanıma hazır olduğunu gösteriyor. İkimiz de içeri girdiğimizde kapıyı kilitliyorum.

Oda diğerleriyle aynı. Siyah deri bir kanepe var ve alçak pur- ple ışıklar köşelerde yere dizilmiş.

Liona kanepeye doğru geri geri yürürken beni izliyor.

Yaklaşıyorum. "Bunu yapmak istediğine emin misin?" Dışarıda bir kalabalığın oluştuğunu ve penceremizin etrafındaki kadife koltuklara ve sandalyelere oturduklarını görebiliyorum.

"Hadi biraz oynayalım." Ellerini göğsümde gezdirerek aramızdaki boşluğu kaldırıyor.

Nefesimi içime çekiyorum. Onun dokunuşu her zaman elektrikli hissettirmiştir ama burada olmak, insanların bizi izlemesi ve muhtemelen Winston'ın bize verdiği şey kanımı dinamit gibi hissettiriyor. Başının arkasından tutup dudaklarını yakaladığım gibi onu kendime çekiyorum. Hızlı bir hareketle kışını kavıyorum ve bacaklarını gövdemin etrafına sarıyor. Onu kanepeye götürüp ortasına oturtuyorum.

Geri çekildiğimde nefese kaldı. "Geri gel."

Dizlerimin üzerine çöküp ellerimi kalçalarında gezdirirken bakışlarını üzerimden çekmiyorum.

İnliyor ve göğüslerini sıkıyor.

Elbisesini yavaşça yukarıya, kalçalarına doğru çekiyorum ve dokunuşumun iz bırakmasına izin veriyorum. "Bırak da o mükemmel göğüsleri görsünler." Omuzlarını yavaşça sallayıp elbisesinin askılarının düşmesine izin verirken ona bakıyorum.

Bu odada kısık müzik dışında bir şey duyamasak da, dışarıdan gelen enerji değişimini hissedebiliyorum. İzleyicilerin bize aval aval bakmasını izlemek için geri dönüyorum. Bazıları kendilerini tatmin ediyor, gözleri faltaşı gibi açık, hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorlar. Bazılarının partnerleri kucaklarında zıplayıp duruyor, benim mükemmel Liona'mı hayal ederken birbirlerini beceriyorlar.

"Onları orada görüyor musun?" Çekirdeğinin hemen dışında yalayarak onu kızdırırken ona fısıldıyorum. "Hepsi seni becermek istiyor. Kendi içinde kaybolmanın nasıl bir şey olduğunu onlara göstermek ister misin?"

"Evet," diye ağlıyor.

Elbisesini daha da yukarı iterek mükemmel amını ortaya çıkarıyorum. "Hiç iç çamaşırı giymemişsin. Seni yaramaz kız." Parmağımı buklelerinin arasında gezdiriyorum.

"Belki de beni cezalandırmalısın."

"Şimdi değil. Şu anda sana kendini çok iyi hissettirmek istiyorum." Dilimi onun açıklığına doğru sürüklüyorum, tatlılığını tattığımda susuyorum.

Vücudu bana çarpıyor. İçindeki beklenti dışarı sızıyor, serbest kalmak için yalvarıyor.

Ama yapmam gereken bir gösteri var. Acele etmemeliyim.

Liona ellerini saçlarımda gezdiriyor; dudaklarından küçük sesler kaçıyor.

Dilimi yavaşça önden arkaya doğru hareket ettirerek sıvılarını emiyorum. Göbeğine ulaştığımda, sikimin içine girdiğini hayal ederek dilimi sokuyorum.

"Beck, ne dayanabileceğimi bilmiyorum," diye inliyor.

"Hazır olduğunda gel, bebeğim. Keşfedecek bir sürü odamız var."

Geri çekilip parmağımı içine daldırıyorum ve seyircilerin benden ne kadar ıslak olduğunu görmelerini sağlıyorum. Nefeslerinin hızlandığını duyana kadar parmaklarımla onu beceriyorum. Ağzımı klitorisine götürüyorum, parmaklarımı onun derinliklerine sokarken dilimle fiske atıyorum.

Orgazmı onu yıkarken başımı tutarak doğruluyor. Göğüsleri başımın üzerinde zıplıyor ve aldığı zevkin son damlasına kadar vücudunu bana doğru kıvırıyor.

Sonunda sakinleştiğinde sırt üstü düşer ve nefesini tutar.

Pencereden yumuşak bir ses geliyor.

Winston camın arkasından bize bakıyor, dudaklarında bir gülümseme. Çıkmamızı istiyor. Bu olmalı

G.M. Fairy ile buluşma vakti geldi ve performansımızı da görüp görmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Liona

I utanmalıyım. Haftalar önce, bir kalabalık dolusu insanın beni yiyip bitirirken ve dünyayı sarsan bir orgazm yaşarken izlemesine izin vereceğimi bilseydim, muhtemelen kıcımla gülerdim. Elbette, bu düşünce beni heyecanlandırırdı ama bunu gerçekten yapacağımı düşünmek çok çirkin görünürdü. Ama şimdi buradayım, hala içimden geçen zevkten titriyorum. Aslında, Beck'ten başlayarak çok daha fazlasının içimden geçmesini ve tüm dünyanın bunu görmesini istiyorum. Neyim var benim? Hangi canavar serbest mi bırakıldı?

Yavaşça elbisemi aşağı çekip askılarımı ayarlıyorum ve en küçük hareketimde kalabalığın ağzının sulanmasını izliyorum. Lanet olsun, bu tür bir güç bağımlılık yapabilir. Beck'i odadan çıkarken takip ediyorum. Winston bizi bekliyor ve yüzündeki ifadeye bakılırsa her şeyi görmüş. Yanaklarım ısınıyor ve içime sıcak bir his doluyor.

"Bravo!" diye haykırıyor. "Gecenin şu ana kadarki en iyi gösterisi." Beck'in sırtını sıvazlıyor ve bana şeytani bir sırıtış atıyor.

Beck biraz sinirlenmiş görünüyor ama bir şey söylemiyor.

"Beck, Liona, sizi günün hanımefendisi G.M. Fairy ile tanıştırmak istiyorum." Pencremizin önündeki kırmızı kadife koltuklardan birinde oturan bir kadını işaret ediyor. Kadın ayağa kalkıyor ve yerden birkaç santim yükselip bize doğru süzülüyor. Üzerinde doğaüstü bir parıltı var ve lavanta rengi elbisesi yıldız ışııyla aydınlanmış gibi görünüyor. Yaşlı bir kadın ama yüzü pürüzsüz ve gözleri genç bir ışıltıyla parlıyor. Yeraltı seks kulübü sahibi birine benzemiyor. Daha çok dilekleri yerine getiren ve balkabaklarını at arabasına dönüştüren bir kadına benziyor.

"İkinizle de tanışmak bir zevk. Görünüşe göre ikiniz de doğal bir yeteneğe sahipsiniz." Kır saçlı kadın burnunun ucuna taktığı küçük gözlüğünü düzeltirken elini bana doğru uzatıyor.

Küçük elini tutarken yanaklarım ısınıyor. Beni en savunmasız anımda izledikten sonra bu kadından bir iyilik isteyeceğime inanamıyorum. Ama hey, belki de bu benim lehime sonuçlanır.

"Winston bana ikinizden hoşlanacağımı söylüyordu, ama söylemeliyim." Beck'in elini sıkmak için uzanırken onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bir şeyi gözden geçiriyorsun."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Ben aslında bir ogreyim ve Winston bana insan gibi görünmem için bir iksir verdi," diyor Beck elini sıkarken.

Kadın başını sallar. "Ah, evet, işte bu. Biraz renksiz olduğunuzu söyleyebilirim. Umarım gece bitmeden sizi eski halinize döndürebilir." Göz kırıyor ve sonra önümüzden uçuyor. "Beni takip edin, ofisimde sohbet edelim."

Üçümüz onu uzun bir koridorun sonuna kadar takip ederek siyah güneş gözlüklü, iri yapılı iki trol tarafından korunan bir odaya giriyoruz. Onları daha önce nasıl gözden kaçırmışım? Trollerden biri bize kapıyı açıyor ve biz G.M. Fairy'yi içeride takip ederken diğeri bize bakıyor.

Oda, kükreyen bir şömine, oryantal halılar, geniş kitaplıklar ve her yüzeyde cam kavanozlar ve şişeler bulunan geniş bir açık alan. Duvardan duvara büyük bir pencere, sivri bir uçurumun kenarının altında kükreyen bir okyanusa bakmaktadır.

"Bu nasıl manzara? Okyanus kenarında değiliz ki" diye soruyorum, çevremden o kadar etkilenmişim ki terbiyemi tamamen kaybediyorum.

"Bu bir tılsım, sevgilim. İstedğim herhangi bir sahneye değiştirebilirim." Peluş, mor koltuğa oturur ve bacak bacak üstüne atmadan önce parmaklarını şıklatır. Sahne aniden kızgın kırmızı lavlarla patlayan bir yanardağa dönüşüyor. "Şimdi siz üçünüz oturun ve bana ne istediğinizi söyleyin." Sihirli bir şekilde önünde beliren üç küçük sandalyeyi işaret ediyor. "Söylemeliyim ki, genellikle son dakika randevuları veren biri değilimdir, ama Winston çok sevdiğim bir arkadaşımıdır, bu yüzden hepiniz şanslısınız." Winston'a göz kırpmıyor, o da bu jeste karşılık veriyor.

Birbirlerini *ne kadar* iyi tanıdıklarını merak etmekten kendimi alamıyorum. "Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz Bayan Peri," diyorum otururken.

"Gördüğüm kadarıyla ikiniz de eğleniyorsunuz ve umarım ne dilerseniz dileyin, ikimizin de zamanına değmesini sağlayabiliriz." Bileğine bir fiske vuruyor ve elinde bir fincan sıcak çay beliriyor. Bir yudum almadan önce üzerine üflüyor.

Hayranlık içindeyim. Onu tanıdığımdan beri sadece birkaç dakika içinde gücünü defalarca kaybetti. Tüm bunlar onun için bir şeyler yapmamızı sağlamak için bir oyun mu bilmiyorum ama her ne ise işe yarıyor. Belki bu berbat evlilikten kurtulmama yardım edebilir diye umuyorum.

Beck boğazını temizler. "Winston bize yardımcı olabilecek bir iksiriniz olduğunu söylüyor." Sandalyesinde öne doğru eğilir.

"Oh, mi? Genelde herkesin sorunlarına verecek bir cevabım vardır. İster güç, ister para, ister seks olsun, cevabım var ama hiçbir şey bedava değil.

Arzu ettiğiniz şey nedir, fiyatımı söyleyeyim."

Winston konuşur. "Büyüleyici İksir'e ihtiyaçları var."

G.M. Fairy güler. "Elbette biliyorsun. Bu şimdiye kadar sahip olduğum en güçlü iksir ama aynı zamanda tehlikeli. Buna ne için ihtiyacın var? Senin gibi bir devin insanlara istediğini yaptırabilmesi gerekir, o da olmazsa eminim küçük evcil hayvanın... *varlığıyla* onları etkileyebilir." Sırıttırıyor ve çayından bir yudum daha alıyor.

Beck sandalyesinin kolçaklarını kavırıyor ve kaşlarını çatıyor.

Elimi koluma koyuyorum ve gözlerini arıyorum. Gözlerimiz buluştuğunda omuzları gevşiyor.

Ona hitap etmek için G.M. Fairy'ye dönüyorum. "Bu sorunu ortalığı karıştırmadan çözmeye çalışıyoruz. Sağduyu son derece aciliyet arz ediyor. Güçlü ve kötü bir adamla evlenmem için bana şantaj yapılıyor ve kanıtları ortadan kaldırmak için iksire ihtiyacımız var." Omzumu dikleştirdim. Benim aptal bir seks kölesi olduğumu düşünebilir ama ciddi olduğumu bilmesini istiyorum. "Şimdi bize bu iksir için fiyatını söyle ki planımıza devam edebilelim."

G.M. Fairy şaklatır ve çayı kaybolur. Bacak bacak üstüne atar ve yüzünde şaşkın bir gülümseme belirir. "Vay, vay, vay, bu hayvanın biraz cesareti var gibi görünüyor. Bunu sevdim." Sandalyesinden kalkıyor ve etrafımızda süzülüyor. "Neyse ki beni iyi bir günümde yakaladınız, bu yüzden fiyatım makulden de öte. Bu gece ikinizin sahneye çıkmasını istiyorum. Tabii ki ogre formunda olmanızı istiyorum. Ne de olsa burası büyümlü bir seks kulübü."

"Gösteri mi?" Beck homurdanıyor.

"İkinizin yaptığına tanık olduğumdan çok da farklı olmazdı. Ancak bu kez daha büyük bir sahnede ve daha uzun bir set süresinde, yani daha yüksek prodüksiyon değerinde olacak."

Yanaklarım ısınıyor. O ana sahnede olma, onca gözün becerilme düşüncesi beni gerçekten heyecanlandırıyor ama Beck'in bu konuda ne hissettiğini bilmiyorum, özellikle de G.M. Fairy onun gücünü aşağıladıktan ve benden evcil hayvanı olarak bahsettikten sonra.

Konuşuyor. "Bu kadar mı? Sadece sahnende sevişmemizi istiyorsun ve bize iksiri mi vereceksin?"

G.M. Fairy gülüyor ve sonra bir bar arabasına doğru kanat çırpıyor, bir kristal de- canter alıyor ve kendine kahverengi sıvıdan küçük bir shot dolduruyor. Bir yudum alıyor ve dönmeden bizimle konuşuyor. "Şimdilik. İleride sizden başka bir iyilik isteyeceğim, bir iş teklifi, ama şimdi bunun için endişelenmemize gerek yok. Siz ikinizin zaten çok işi var gibi görünüyor."

Beck gözlerini ondan ayırmıyor. "Bu *iş planının* başımızı daha büyük bir belaya sokmayacağını nereden bileceğim?"

G.M. Fairy çırpınarak bize geri döndü ve sandalyesine yaslandı. "Sanırım bana güvenmek zorundasınız. Winston ve ben birkaç kez birlikte çalıştık ve her zaman anlaşmalarımızın eşit derecede faydalı olduğundan emin oldum. Sence de öyle değil mi Winston?"

Winston konuşur, "Evet, kesinlikle."

"Güzel, anlaştık o zaman. Siz ikiniz yarım saat içinde sahneye çıkacaksınız, ben de size iksirinizi vereceğim ve sonsuza dek mutlu olma yolunda ilerleyeceksiniz. Herkes mutlu olsun."

Nerede durduğunu anlamaya çalışarak Beck'e doğru bakıyorum. O da aynı şeyi yapıyormuş gibi yüzümü inceliyor.

G.M. Fairy'ye bilinmeyen bir borç vermek riskli bir anlaşma gibi görünse de, tek seçeneğimiz bu gibi görünüyor. Ayrıca, o sahnede performans sergilemek ıslak rüyalarımın gerçeğe dönüşmesi gibi görünüyor. İlk ödemesi tüm cinsel arzularımı yerine getirmem olursa, iş teklifi ne kadar korkunç olabilir ki?

"Pekala," dedim. "Sanırım ortaya koymamız gereken bir gösteri var." Beck sözlerime başını sallıyor ve gözlerinin arkasında bir ateş yanıyor. Winston ellerini birbirine vuruyor.

G.M. Peri kapıya doğru kanat çırpıyor. "Harika! Hadi harekete geçelim. Hazırlanmamız gereken bir gösteri var ve senin," Beck'e bakıyor, "ogre formuna dönmen gerekiyor."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Liona

GM. Fairy zaten giydiklerimizin gösteri için uygun olduğunu söyledi. Her ne kadar sanatçıların üzerinde gördüğüm deri kıyafetler hoşuma gitse de

ilk geldiğimde, uzun süre üzerimde kalmayacak olsalar bile kıyafetlerimin içinde en rahat ben olurdum. Beck tişörtünü çoktan çıkardı.

Sahne düzenimizi seçmemiz gerekiyordu ve birçok seçenek vardı. Esaret masaları, haçlar ve salıncaklar beni gerçekten heyecanlandırmış olsa da, ilk rodeomuz için daha basit olmak istedim. Neredeyse bir taht gibi görünen büyük boy bir sandalyede karar kıldık. Bunu ilk öneren Beck oldu. Vücudumun gösterinin yıldızı olmasını ve beni üzerine örtmesini istiyor.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Beck süslü kırmızı kadife sandalyeye otururken soruyor. Arkasına yaslanıyor, kaslı kollarını kolçağa dayıyor ve bacaklarını açarak kucağına tırmanmama izin veriyor. Kırmızı bir perde bizi zaten toplanmakta olan seyircilerin görüşünden koruyor. Şimdilik sadece ben ve o varız.

Ona doğru eğilip ellerimi kollarının üzerine koyuyorum ve göğüslerimi görüş alanına yerleştiriyorum. "Birbirimizden aldığımız zevki başkalarıyla paylaşmamızın adil olduğunu düşünüyorum. Bu sadece ikimiz için çok büyük bir şey." Dudaklarından öpüyorum.

Çekildiğimde gözleri hâlâ kapalıydı ve anın tadını arkasına yaslandı. Gözlerini açıyor ve beni kucağına çekiyor. "Beni tekrar bir dev olarak becermenin sorun olmayacağından emin misin?" Cebine uzanıyor ve küçük yeşil şişeyi çıkarıyor, G.M. Fairy'nin onu tekrar bir ogreye dönüştürmesi için verdiği iksir. Bunun insan iksiriyle aynı yan etkilere sahip olmayacağını, bu yüzden içtikten sonra bayılmayacağını belirtiyor.

Vücudumu döndürüyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Kalabalığın önünde bir devi becermekten başka bir şey istemiyorum." Onu öpüyorum, dilimi ağzına sokuyorum ve ellerimi inatçı insan yüzüne sürüyorum.

Beck geri çekilir, şişenin mantar kapağını ısırarak koparır ve içindekileri bir dikişte yutar.

Yüzünün yavaşça ogre formuna dönüşmesini izliyorum. Teni zeytin yeşiline dönüşüyor, saçları kabalaşıyor, kasları büyüyor ve dişleri dudaklarından dışarı çıkıyor. İçim hemen ısınıyor. Tanrım, ogre'mi özlemişim. Kendimi zor tutuyorum. Ellerimi gömleğinin içine sokuyorum, dudaklarım onunkilerle buluşurken sert tenini hissediyorum. Bu gösteri bir an önce başlasa iyi olur çünkü daha fazla bekleyemem.

"Atlarınızı tutun, siz ikiniz." G.M. Fairy perdeli kapımızdan içeri daldı. "Unutmayın, hızınızı ayarlayın. İnsanlar deneyim istiyor. Ah, seni ogre formunda görmek güzel. Çok daha iyi."

Kucaklaşmamızdan uzaklaşıyorum. "Belli bir sırayla *yapmamız* gereken bir şey var mı?"

Bana doğru uçuyor, elbisemin üstünü ayarlıyor, böylece göğüslerim dışarı taşıyor. Ellerini tokatlayarak uzaklaştırıyorum ama o hiç ürkmüyor.

"Hayır, ne istersen onu yap. Seyirci görebildiği ve ilk beş dakikada bitmediği sürece sorun yok. Pekala, siz ikiniz, bir bacak kırın." Ve bununla birlikte, geldiği gibi hızla uzaklaştı.

Tüm bu olanların ne kadar tuhaf olduğuna şaşırmadan edemiyorum. G.M. Fairy sanki Westside Story'yi sahneleyecekmişiz gibi konuşuyor. Sanırım bu günlük hayatınız olduğunda böyle konuşuyorsunuz. Biraz kıskanmadığımı söyleyemem.

Kollarımı Beck'in kollarının üzerine koyarak ona yaslanıyorum. "Hazır mısın?" diye fısıldıyor kulağıma.

Müzik değişiyor ve sesi yükseliyor. Etrafımızdaki perde yavaşça yükselmeye başlıyor.

"Hazırım," diyorum zor nefesler alarak, beklentinin ağırlığını şimdiden hissederek.

Beck boynumu öpüyor ve dişlerinin bana sürtünmesinin verdiği lezzetli hissin tadını çıkarıyorum.

Gözlerimi açıyorum ve altımızdaki izleyicilere bakıyorum. Odanın loşluğundan onları zar zor görebiliyorum. Tek ışık bizi çevreleyen mor renkli alçak çember. Her koltuk dolu; bekârlar, çiftler, üçlüler ve daha fazlası kanepelerde ve sandalyelerde çeşitli pozisyonlarda dizilmiş. Beck'in eli göğsümde gezinip meme ucunun etrafında hafifçe dolanırken daha fazla tarıyorum. Ön tarafta G.M. Fairy'yi görüyorum, gözlükleri burnunun ucunda duruyor. Mor ve daha küçük olması dışında benzer bir sandalyede oturuyor. Sanki bir operaya hizmet ediyormuş gibi görünüyor. Bu beni geriyor ama aynı zamanda içimde bir şeyleri harekete geçiriyor. Onu memnun etmek istiyorum.

Ondan birkaç koltuk aşağıda bir adam fark ediyorum, sandalyesinin kolçaklarını kavrarken gözleri yoğun. Bu Winston. Beck'le beni küçük odada gördüğünü biliyordum ama şimdi kendimi çok daha savunmasız hissediyorum. Bizi ayıran bir cam yok ve benim parçalarım ön planda ve ortada.

Beck kalp atış hızımın arttığını fark etmiş olmalı ki kulağıma "Nasılsın?" diye fısıldıyor.

Nefes veriyorum, sert sesi beni o ana geri getiriyor.

"Burada bir sürü insan var," diye fısıldıyorum.

"Hepsi seni görmek için burada." Göğsümü okşamayan diğer eli, elbisemin eteklerine gelene kadar vücudumda . "Ve senin bu güzel amını görmek istiyorlar. Onlara gösterelim mi?" Parmakları bacağımın iç tarafında geziniyor.

"Evet," diye nefes alıyorum ve başımı göğsüne yaslıyorum. Sanki yıllardır bana dokunmamış gibi içim zonkluyor.

Beni hafifçe okşamaya devam ediyor, kalabalığı ve kendimi kızdırıyor, parmağını uyluğumda aşağı yukarı gezdirirken, onun için ağrıyan gittikçe yaklaşıyor.

İnliyorum ve kıpırdanıyorum, onu merkezime yönlendirmeye çalışıyorum.

Beck bileklerimi tutuyor ve fısıldıyor, "Kontrol bende. Sen sadece rahatla ve nasıl zevk alacağına benim karar vermeme izin ver."

Onun sözleri içimden daha fazla ıslaklığın sızmasına neden oluyor. "Tanrım, sana içimde ihtiyacım var." Fısıldamıyorum. Seyircilerin sözlerimi duymasını istiyorum. Bunu ne kadar istediğimi bilmelerini istiyorum.

Beck boynumu aşağı yukarı öpüyor ve dilini gezdiriyor. Sonunda elbisemin altından tutup yukarı doğru çekiyor ve her yerimi ortaya çıkarıyor. "Aç şu bacaklarını bebeğim. Herkesin ne kadar ıslak olduğunu görmesini istiyorum."

Kendimi geriye itiyorum ve ayaklarımı sandalyenin üzerine getirerek genişçe açılıyorum. "Aferin kızıma." Parmağını kıvrımlarımda hafifçe yukarı ve aşağı sürüklüyor. "Oh Tanrım, Şimdiden fışkırdığını söyleyebilirim." Parmağını daha derine itiyor ama yine de beni usulca ka- rıştırıyor. Parmağını ağzına götürüyor ve sıvılarımı yalıyor. "Tadın çok güzel."

Başım geriye yatıyor ve çaresizlik içinde haykırıyorum. "Lütfen bana dokunmayı bırakma."

Sert bir şekilde kıkırdıyor. "Şu terbiyene bak. Ne kadar iyi bir kızsın." İki parmağını içime daldırıyor, sert ve hızlı, parmaklarıyla beni beceriyor.

Harekete o kadar kapılıyorum ki, saf bir coşkuyla inliyorum ve onu daha derinden, tümüyle isteyerek ileri atıyorum.

Beck içime girmeye devam ederken beni geride tutuyor, kol kasları anlarıyla birlikte geriliyor. "Ne kadar çaresiz olduklarına bak," diye fısıldıyor bana. "Sınıra çok yakınlar, kucaklarında senden başka kimseyi istemiyorlar. Tanrım, kendim olmayı seviyorum."

o kadar dalmıştım ki altımdaki kalabalığı neredeyse unutuyordum. , herkes koltuklarının ucunda. Hatta

G.M. Fairy elbisesini yukarı kaldırmış, parmaklarını içine sokmuştur. Winston'ın pantolonu indirilmiş, siki dikleşmiş ve uzamış. Yavaşça okşuyor, gözlerinin benden ayrılmasına izin vermiyor. Beck parmaklarını içime pompalamaya devam ederken onunla göz teması kuruyorum. Neredeyse kendimi kaybediyorum. Sanki seyirciler arasındaki herkes tarafından aynı anda beceriliyorum, onların aldığı zevk benimkine karışıyor.

Beck parmaklarını içimden çekip amımda aşağı yukarı gezdiriyor, klitorisimde daireler çiziyor. Kucağı altımda sıırılsıklam.

Boynunu tutup yüzümü ona doğru çekiyorum ve dudaklarını yakalıyorum.

Bir eliyle göğüslerimi okşuyor, onları sallamak ve meme uçlarımı sıkıştırmak arasında gidip geliyor. Diğer eli klitorisime odaklanıyor ve beni kenara doğru getiriyor.

Dudaklarından geri çekiliyorum. "Çok yakınım, bebeğim."

"Bizim için gel. Vücudunun kıvranışını görmek istiyoruz."

Bedenim onun iznini dinliyor. Bağırıyorum, ses tellerim geriliyor, bedenim kasılıyor ve dönüyor.

aynı anda lapa haline geldi. "Siktir, çok iyi," diye inliyorum son gazım da içimden geçerken.

Nefesimi tutarken kalabalığa dönüp bakıyorum. Bazı insanlar kendilerini temizlemek için tisesues kullanıyorlar. Benimle eşleşmek için zamanlama yapmış olmalılar. Ama gösteri daha bitmedi. Bir saniye içinde sinirlerim alev alacak, daha fazlası için hazır olacağım. Winston'ın bize verdiği Gumdrops Buttons işini yapıyor. Gerçi fazla bir şey yapmasına gerek yok. Tüm bu senaryo o kadar erotik ki muhtemelen onsuz da boşalmaya devam edebilirim. Arkamdaki iri yarı devin, pantolonunun düğmelerini açmaya çalışırken bir koluyla beni tuttuğundan bahsetmiyorum bile.

Kalabalık da daha fazlası için hazır görünüyor. Ağızları benim için sulanıyor. Yumuşak inlemeler ve hareketlerin parıltısı etrafımda yanıp sönüyor.

Beck'e yaslanıyorum, ayaklarımı hâlâ koltuğun üzerinde tutarak kendimi yukarı itiyorum ve ona içime girmesi için yer açıyorum, vücudunun varlığını şimdiden özlüyorum.

Beck pantolonunu bacaklarından aşağı indiriyor, siki sertleşmiş ve damlıyor.

Üzerine oturmak için kendimi konumlandırıyorum ama o beni durduruyor, bedenimi göğsüne yakın tutuyor. "Henüz değil, bebeğim. Herkese nasıl iyi bir kız olduğunu göstermek istemiyor musun? O güzel küçük ağzını nasıl kullandığını göster onlara."

Sözleri tüylerimi diken diken ediyor ve tadını düşündükçe ağzım sulanıyor. Onu içime almak için çok istekliydim. Bunu uzatabileceğimi ve daha da fazla eğlenebileceğimi düşünmemiştim bile.

Vücudundan aşağı kayıyorum, dizlerimin üzerine düşüyorum ve ona bakıyorum. Siyah elbisem ortama kadar kıvrılıyor ve yavaşça başımın üzerinden çekip kalabalığa fırlatıyorum. Kimin yakaladığını görmek için arkamı dönüyorum. Tabii ki Winston, sanki onun lehine çalışan bir tılsımı varmış gibi. Kumaşı burnuna götürüp içine çekerken bana göz kırptıyor ve sonra başını öne eğiyor

Geri. Sanki kokum çok fazlaymış gibi elini kendinden çekip kolçaklarını kavırıyor.

Beck'e dönüyorum ve onun karanlık, ateşli bakışlarını yakalıyorum. Sanki daha önce hiç görmediği egzotik bir yaratıkmışım gibi hareketlerimi izliyor. Ellerimi yavaşça kalçalarında gezdiriyor, göğüslerimi sikine sürtüyorum. Sadece basit bir dokunuşumla nefesinin kesilmesine bayılıyorum. Aletinin tabanını kavırıyorum ve o da kalçalarını hafifçe sallayarak inliyor. Elimi uzunluğunun üzerinde gezdiriyorum, büyüklüğünü düşünüp onu içimde hayal ediyorum. Ucundaki pre-cum damlalarını kucaklamadan önce dudaklarımı yalıyorum. "Tanrım, tadın çok güzel." Ona bakıyorum, kolçaklarını sıkıyor, boynu gergin, sanki şimdiden yüzüme boşalmamak için her şeyini harcıyor.

Aklıma şeytani bir düşünce geliyor. Onu sert ve hızlı bir şekilde boşaltmak istiyorum. Kendini tutmak için her şeyi kullandığını biliyorum ama bunu onun için çok daha zor hale getirmek istiyorum. Tanrım, velet olmayı seviyorum.

Uzunluğunu yalıyorum, elimi yukarı ve aşağı pompalamadan önce ucuna geldiğimde üzerine salya akıtıyorum.

"Yavaşla," diye homurdanıyor.

Ona sırtıyorum, siki elimde. "Hayır," diyorum hepsini ağzıma almadan önce, tabanına ulaştığımda öğürüyorum.

Elimi ve ağzımı kullanarak her santimini alırken "Siktir" diye haykırıyor. Saçlarımı nazikçe çekiştiriyor ama ben pes etmiyorum. Hızıma devam ediyorum, her tarafına salyalar akıtıyorum, onu gidebildiği yere kadar içeri alıyorum.

Daha sert çekiyor ama ben ısrar ediyorum, saçımı çekerken çektiği acı hoşuma gidiyor. Tutuşuna karşı zorlanıyorum, ama neredeyse dayanamayana kadar daha sert çekmeye devam ediyor. "Yaramaz kız," diye inliyor kendini kaybetmeden önce, saçlarımı bırakıyor ve bana vuruyor. Çözülene kadar boğazımın arkasına defalarca vururken gözlerim sulanıyor. Ağzıma bir sıcaklık doluyor ve

Ama acele etmeme gerek yok çünkü saniyeler içinde kolumdan tutup beni kucağına çekti. Elini çıplak kıkıma indiriyor, ses odayı titretiyor.

Haykırıyorum, tokadının acısı vücudumdaki her siniri ateşliyor.

"Kötü kızlar cezalandırılır." Elini tekrar üzerime indiriyor; bu sefer çığlığım daha bastırılmış. Elinin izlerinin kıkımda oluştuğunu şimdiden hissedebiliyorum. Onun izini görme düşüncesi beni heyecanlandırıyor. Onu da heyecanlandırıyor olmalı, çünkü karnımın altında sertleştiğini hissediyorum.

"Beni sakinle cezalandır," diye bağıyorum.

Kısık bir sesle kıkırdıyor. "Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

"Evet." Hareket etmekten çok korkuyorum. İtaat etmezsem bana istediğimi vermeyeceğinden çok korkuyorum.

"Dizlerinin üzerine çök" diye emrediyor.

Dediğini yapıyorum ve kendimi kaldırıyorum, böylece onun üzerinde duruyorum, ellerimi ve dizlerimi tahtın kenarlarına dayıyorum.

Beck onun benimkiyle karışan sıvılarıyla sıırsıklam olmuş sert aletini tutuyor. "Şimdi oturmanı istiyorum. Kendini aletimle kazığa oturt."

"Evet," diye inliyorum, şimdiden onun tarafından doldurulmaya hevesliyim. Manevra yapıp kucağına oturuyorum, siki kıkıma sürtünüyör.

Beck bir koluyla vücudumu tutuyor. Diğeriyile de başını girişime yerleştiriyor. İçime girmeden önce bana herhangi bir uyarıda bulunmuyor.

Çığlıklarım hiç olmadığı kadar yüksek. Diğer orgazmlarda özlediğim şey buydu. Onun lezzetli uzunluğunu ve onun tarafından muhteşem bir şekilde doldurulmayı arzuluyordum, daha fazlası beni ikiye bölebirmiş gibi hissediyordum.

Ben onun kucağında zıplarken, göğüslerim dairesel hareketlerle hareket ederken o da içime giriyor. Gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum; aldığım zevk dayanılamayacak kadar büyük.

ama kalabalığa bir göz atıyorum, vahşi ve bana aç.

Beck dudakları kulağıma değecek şekilde eğiliyor. "Şunlara bak. Bak onları ne kadar vahşileştiriyorsun." Bir eliyle göğsümü, diğer eliyle de amımı kavırıyor ve itişleriyle aynı anda klitorisimi fiskelıyor.

"Kahretsin, bu çok iyi," diye bağıyorum, tekrar sınıra çok yakın hissediyorum.

"Benimle gel, bebeğim. Onlara büyük finali verelim." Sesi hırçın ve gergin, omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor.

Müzik sanki performansımızla eşleşiyormuş gibi hızlanıyor. Biz haykırana kadar sadece birkaç pompa daha gerekiyor, vücutlarımız sarsılıyor. Etrafında nabız gibi atıyor, son damlasına kadar sağıyorum. Tam gevşemeye başladığımızda ışıklar kararıyor, perdeler etrafımızdan çekiliyor ve kalabalık sessizleşiyor.

"Bu da bir şeydir," diyorum nefesim kesilerek Beck'e yaslanırken.

Beck başını sallıyor. Yanağıma bir öpücük konduruyor ve boynuma sokulup fısıldıyor: "En iyisi. Ödeme. Şimdiye kadarki."

Adam haklı. Tüm bunlar gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor. Şu anda memnuniyetten başka bir şey hissetmesem de, bunun gerçek olamayacağına dair içimi kemiren kuşkuyla engel olamıyorum. İşler bu kadar kolay olamaz.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Liona

"Bunu yaptığıma inanamıyorum," diye fısıldıyorum on birinci kata çıkan asansörün düğmesine basarken.

Planın üzerinden binlerce kez geçtik. Tek yapmam gereken rahat davranmak, iksiri ona vermek ve tüm kanıtları yok etmesini söylemek. G.M. Fairy bana iksirin sadece yirmi dört saat sürdüğünü söyledi, bu yüzden maalesef ona beni bir daha asla bulmaya çalışmamasını söyleyemem. Ona yapmasını söyleyebileceğim pek çok şey olduğunu biliyorum, pencereden atlamak gibi, ama bunu mümkün olduğunca karışıklıktan uzak tutmaya çalışıyorum. Beck'in kanıtı onda yoksa bize şantaj yapamaz. Elbette, sihir topluluğunun nerede olduğunu biliyor, ancak gelip daha fazla kanıt elde etmeye kalkışırsa, onu bizim bölgemizde bertaraf etmek daha kolay olur. Bu planda açıklar olduğunu biliyorum ama her seferinde bir şeyle uğraşmaya çalışıyorum. Sadece hayatıma geri dönmek istiyorum, devimle birlikte sonsuza dek mutlu yaşayabileceğimiz bataklığımıza geri dönmek istiyorum.

Dün gece Lawrence'tan gelen mektupları aldığımdan beri yaşadığım stresten kurtulmak için çok ihtiyaç duyduğum bir rahatlamaydı. Kulübe gitmek beni bu evlilikten kurtarma planının bir parçası olsa da, ihtiyacım olan başka bir dünya tatili gibi geldi. Vücudum hâlâ o muhteşem orgazmın etkilerini hissediyor.

birbiri ardına içimden geçti. Bu sabah yataktan çıktığıma bile inanamıyorum.

Neyse ki otelden çıkarken Winston'a rastlamadım. Beck ve ben performansımızdan sonra kulüpten ayrıldık ama sanırım Winston Happily Ever Endings kapanana kadar orada kaldı.

Er ya da geç onunla yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyorum. Sadece dün gece olanlardan sonra onun yanında nasıl davranacağımı bilmiyorum.

Asansör kapıları açılırken nefes alıyorum. Lawrence'ın çatı katı süitinin kapısına gelene kadar sadece birkaç adım daha.

Beck'i yalnız gitmeme izin vermesi için ikna etmek zor oldu. Biz kulüpten ayrılmadan önce insan formuna geri dönmüştü ama bu Lawrence'la buluşacak kadar insan olduğu anlamına gelmiyordu. Tanrı aşkına, o bir canavar. Muhtemelen onu gördüğü anda yüzünü parçalardı. Neyse ki dün geceki eğlencemizden dolayı keyfi yerindeydi. Ama Beck Lawrence'la yüz yüze gelirse bu hoş ruh halinin hiçbir işe yaramayacağını biliyordum. İşler çok çabuk karıştırdı. Bunu tek başıma yapmalıyım.

Lawrence'ın kapısına gidip kapıyı çalıyorum, açmasını beklerken kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor.

"Liona, seni görmek çok güzel!" Lawrence kapıyı açar açmaz gülümsüyor. Bebek mavisi bir polo tişört ve haki pantolon giymişti. Hatırladığım kadar aptal görünüyor ve üzerine kusmamak için kendimi zor tutuyorum.

Hiçbir şey söylemedim, sadece onun yanından geçip dairesine girdim. Eskiden evim dediğim apartmana. Kız kardeşini becerdiği daire. Bir kez daha kusmuğumu tuttum.

"Sonunda bu konuda makul davranmaya karar vermene sevindim. Bu sabah arayıp buluşmak istediğini söylediğinde çok sevinmiştim," dedi.

benden önce oturma odasına giriyor. "Otursana." Sehpanın karşısındaki sandalyeyi işaret ediyor.

Bir an tereddüt ettim, kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Hadi ama Liona. Uzun zamandır birlikteydik. Isırmayacağım. Konuşmamız gereken düğün planlarımız var."

Neden burada olduğunu hatırla. Neden burada olduğunu hatırla, otururken kafamın içinde tekrar ediyorum.

Lawrence kanepede bana paralel oturuyor, kolunu kolçağa dayayarak arkasına yaslanıyor. "Önce sana getirebileceğim bir şey var mı?"

Evet. Planım bu soruya bağlı. Lawrence birçok korkunç şey olabilir ama en azından her zaman nazık bir ev sahibidir. "Biraz çay iyi olurdu." Soğukkanlılığımı korumaya çalışarak bacak bacak üstüne atıyor ve eteğimi düzeltiyorum.

"Elbette, çayını her zaman ne kadar sevdiğini biliyorum." Dolaplarını tıkırdatarak mutfığa yöneliyor. "Peki, burada kalmaktan nasıl keyif alıyorsun? Los Angeles'ı özleyiyor musun?" diye sesleniyor mutfaktan.

Cebimdeki şişeyle oynuyorum. Onun varlığını hissetmek sınırlarımı yatıştırıyor ve öfkeyle saldırmamı engelliyor. "Evet, elbette," diye cevap veriyorum.

Lawrence elinde gümüş bir tepsinin üzerinde duran bir çaydanlık, iki küçük bardak ve küçük bir krema kabıyla salona geri döndü. Tepsiyi önüme koydu. "İşte geldik."

Çay fincanımı alıp onunkini koltuğunun önüne koyuyorum. "Biraz şeker alabilir miyim?"

"Şeker?" Bana bakıyor, hâlâ elleri kalçalarında duruyor. "Ama sen daha önce çayına şeker atılmasını hiç sevmezdin."

Çayı ikimizin fincanına da doldurmaya başlıyorum. "İnsanlar değişiyor. Artık hoşlandığım pek çok farklı şey var." Bakışlarını tutuyorum.

Gözleri dalıyor ve kıpırdanıyor, belli ki kendime olan güvenim onu tedirgin etmiş. "Tamam o zaman. Gidip sana biraz şeker getireyim." O mutfağa geri döner dönmez, iksirin mantar kapağını çekip çıkarıyorum ve evrendeki tüm tanrılara, fark edeceği tuhaf bir kokusu olmaması için dua ederek çayına döküyorum.

"Bu yüzden iki gün içinde annemlerde özel bir tören yapabileceğimizi düşündüm. Böylece aile avukatı evlilik cüzdanını hızlıca denetleyebilir ve bu miras saçmalığını aradan çıkarabiliriz." Oturma odasına geri dönüyor, boş kabı cebime geri koymadan ve çayıma üfleyerek casu- al görünmeden önce bana ancak bir saniye ayırıyor. Bu çok yakındı ve kalbim göğsümde çarpıyor.

"Neden sadece adliyede değil?" Şekeri ondan alıp bir kaşık dolusu çayına atmadan önce soruyorum. Bir yudum alıyorum ve tat almadığımı gizlemeye çalışıyorum. Çayına şeker atılmasından hâlâ nefret ediyorum.

Tüm bunlar bir oyun olsa da, bu pislikle evliliği tartışmak beni öldürüyor. Tüm bu düğün çilesi yüzünden ağzımda ekşi bir tat bıraktı ve bu Beck'e haksızlık. Ve bana da.

Lawrence oturur ve çayından büyük bir yudum alır.

Onu izliyorum, yürürlüğe girmesinin ne kadar süreceğini merak ediyorum.

"Rastgele insanların günümüzü mahvetme olasılığının olmamasını tercih ederim. Ailemin mahremiyetinde hızlı ve kolay olabilir." Çayından bir yudum daha alır ve sonra duraklar. "Bak ne diyeceğim. Eğer evde yapmak istiyorsan, orada yapalım!" Sırıttıyor, her zamanki saçma gülümsemesinden bile daha neşeli.

Belki de . Belki de iksir zaten işe yarıyordur. Önce test gerek. "Lawrence, bana 100 dolar verebilir misin? Nakitim azalıyor."

"Tabii ki!" Elini cebine atıyor ve isteğimi yerine getirmeye can atıyormuş gibi cüzdanını çıkarıyor. "Al bakalım." Bana net bir yüz dolarlık banknot uzattı. İşe yarıyor olmalı. Lawrence hayatımı tedarik ederken bile, haftalık harçlığımın dışında bir şey istediğimde bana hep kızardı. Şimdi ise lanet olası bir Monopoly adamı gibi yüzlükleri elime tutuşturuyor. Büyük silahları çıkarma zamanı.

"Lawrence, benim için bir şey yapmanı istiyorum. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

"Evet, elbette, ne istersen." Gözlerinde aptala benzer bir nitelik var ve her zamankinden daha da beyinsiz görünüyor.

Artık geri dönüş yok. "Beck'in bir dev olduğuna dair tüm kanıtları, ama hepsini yok etmeni ve büyülu topluluğun nerede olduğuna dair yazdığın her şeyden kurtulmanı istiyorum." Hâlâ nerede olduğunu bildiğini biliyorum ama adresi hatırladığından şüpheliyim. Bu işe yararsa yakın zamanda hiç mektup almamalıyım.

Bir an hareketsiz kalıyor - aptal gülümsemesi yüzünde kalıyor. Oturduğu yerden kalkıp koridorda yürümeye başlamadan önce neşeyle "Tamam!" diye bağılıyor.

Çayımı bırakıp onu takip ediyorum. Bizden ne kadar kazandığını görmek istiyorum.

Beni ofisine götürdü. Daha önce girmeme hiç izin verilmeyen ofise. Elbette her zaman asi bir çocuk olmuşumdur, bu yüzden birkaç kez gizlice girmişt看, ama buna hiç değmezdi. Sıkıcı dolaplarda sıkıcı dosyaların olduğu normal bir ofisti.

Lawrence doğruca büyük bir gardıroba yönelir ve onu açarak birkaç ceketinin asılı olduğunu görür. Onları yana iter ve içeri adım atar.

Gardırobun arkasındaki tuş takımına rakamları yazdığını görmek için yaklaşıyorum. Tuş takımı bip sesi çıkarıyor ve duvar kayarak açılıyor.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın." Lawrence'ın bunca zamandır gizli bir odası mı vardı? Yıllardır yaşadığım dairede gizli bir oda olduğunu nasıl bilmezdim? Lawrence'ın ne kadar berbat biri olduğunu , burada sakladığı şeyi bulmaktan kesinlikle korkuyorum ama korkacak zaman yok. Onu karanlık gizli geçide kadar takip ettim.

Lawrence ışıkları yaktığında, dosyalama kabinleriyle kaplı steril bir oda ortaya çıkar. Odanın en ucundaki uzun bir masada büyük bir monitör ve bilgisayarlar yer almaktadır.

Gizli odasının da kendisi gibi sıkıcı ve cansız olacağını bilmeliydim. Dürüst olmak gerekirse, bunu daha ilginç hale getirmek için duvarlara vücut parçaları yapıştırmasını isterdim.

"Burası neresi?" diye sordum.

"Oh, burası sadece benim şantaj odam. Los Angeles'taki pek çok güvenlik sistemine sahip olmanın pek çok faydası var. Tüm arkadaşlarım, ailem ve uzaktan bile olsa önemli olan herkes hakkında bilgi sahibiyim. Hazırlıklı olmalısınız."

"Victoria'nın üstüne sıçtın mı?" Sormadan edemedim.

"Evet."

İç çekiyorum. "Tabii ki biliyorsun." Onunla, kardeşiyle yatıyor olmasından daha kötü bir şey nasıl olabilir bilmiyorum ama sanırım tamamen aşağılık insanların işledikleri korkunç pisliklerin hiç bitmeyen bir listesi var.

"Tamam, Beck ve benim hakkımdaki tüm bilgilerden kurtulalım." "Evet!" Lawrence solundaki dosya dolabına yönelirken "Evet!" diyor.

Takip ettiğimde, sıranın "L" olarak etiketlendiğini fark ettim. Çekmeceyi açıyor ve önünde adımın özenle yazıldığı dev bir dosya çıkarıyor.

"Bütün bu şey benim üzerimde mi?"

"Uzun zamandır birlikteydik. Sen benim en büyük dosyamsın. Anneminkinden sonra."

Ne lanet bir sosyopat. "Tamam, hadi onu yok edelim."

"Sorun değil!" Onu büyük bir öğütücüye taşıyor ve içine atıyor.

Boktan dosyalama sistemini yeni öğrendiğimi biliyorum ama yemin ederim o kağıtların parçalandığını duyduğumda omzumdan bir dağın kalktığını hissediyorum. "Hepsi bu kadar mı?" diye soruyorum.

Lawrence gülüyor. "Hayır, aptal. Sabit diskimde her şeyin yedeği var."

"Sil onu," diye bağıryorum.

"Okie dokie." Lawrence bilgisayarının başına geçer.

Ne kadar gülünç görüldüğüne kendimi alamıyorum.

Birkaç kez şifre giriyor ve başka bir dosyanın içine gizlenmiş bir dosyayı açıyor. Benim adımın yazılı olduğu klasöre tıklıyor. Resimler, videolar ve metin dosyaları ekranın her santimini kaplıyor. Adamım, benimle ilgili bir sürü şeyi var. Şantaj için bu kadar çok şeyim olduğunu bilmiyordum. "Hepsini sil, şimdi ve sonra çöp kutundan sil. Benimle, devimle ya da büyü topluluğundaki herhangi bir şeyle ilgili hiçbir dosyanın izinin kalmadığından emin olun."

"!"

Her şeyi silerken onu izliyorum, daha fazlasını silerken farklı dosyalara gidiyor. Ayrıca sadece sihir topluluğuna adanmış ayrı bir klasörü var ve onu da siliyor. "Pekala, hepsi bitti." Arkasına bakıyor ve bana gülümsüyor.

"Güzel." Beynim yarışıyor. Çok kızgınım. Lawrence'ın ilişkimiz boyunca mahremiyetimi bu kadar ihlal ettiğine inanamıyordum. Duşta, burnumu karıştırırken ve hatta mastürbasyon yaparken çekilmiş video ve fotoğraflarımı görmüştüm. Enstestçi bir şerefsiz olduğunu biliyordum ama lanet olsun, ne kadar berbat biriydi. Bu kadar kötü olmasının tek cezasının ölmüş babasından kalan mirasın *tamamını* alamamak olması hiç adil değil. Daha sonra pişman olacağımı biliyorum ama yaptıklarının sonuçları olmalı.

"Victoria ile ilişkiniz hakkında dosyalarınız var mı?"

Gülümsemesi yüzünü terk etmiyor. "Evet, tabii ki. Dünyanın yanışını ne zaman izlemek istediğinizi asla bilemezsiniz."

Tamam, bu büyüleyici büyü biraz ürkütücü olmaya başladı.

"Her şeyi yayınlamanı istiyorum ama sadece ikinizin de yer aldığı video ve resimleri.

Her yere asın ve her büyük haber kuruluşuna gönderin." Bir an donup kalıyor, gülümsemesi soluyor.

Kahretsin. Çok ileri gittim. İksirin etkisi geçiyor olmalı.

"Tamam!" diye haykırıyor sonunda, yüzündeki gülümseme yeniden beliriyor.

Nefes veriyorum ve Victoria ile öpüştükleri, hayvan rolü oynadıkları, birbirlerini bağladıkları ve mümkün olan her şekilde birbirlerini becerdikleri videoları içeren dosyaları açmasını izliyorum. Arkamı dönüyorum ve kendimi daha fazla tutamayarak yere kusuyorum. "Sadece hepsini gönder!" Tıkaçlar arasında bağırıyorum.

"Bir saniye." Bilgisayarında birkaç tuşa daha basıyor. "Tamamdır! Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Elimin tersiyle ağzımı siliyorum ve ofis koltuğunda oturmuş, kayıtsız bir sırtıyla bana bakan ona ters ters bakıyorum.

Kahretsin. Dosyaların bu kadar kötü olduğunu fark etmemiştim. Buradan çıkmam gerek.

Bu iksirin etkisi geçtiğinde, başım belaya girecek.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Beck

I Eminim ısrarlı adımlarım yüzünden yerde izler bırakıyorumdur.

"Sakin . O iyi olacak. Kendi başının çaresine bakabilir," Winston odamızın köşesindeki sandalyeden sesleniyor.

"Yalnız gitmesine izin vermemeliydim. Kendimi koruyamayacağımı düşünmesi umurumda değil. En azından güvende olurdu," diye hırlıyorum ona.

Odadaki fili - dün gece kulüpte yaşananları - ele almadık ve bu şekilde kalmasını istiyorum. Olan oldu. Liona'yı onun önünde becerdim. O da kendini tatmin etti. Söyleyecek başka ne var?

"O iyi olacak. İksiri var. Rahatla."

Yürümeyi bırakıyorum, arkamı dönüyorum ve ona hırlıyorum, endişemin acısını ondan çıkarmaya hazırım ama tam o sırada biri diğer taraftan kapının anahtarıyla oynuyor.

Liona. Tüm düşüncelerim ona dönüyor ve kapıya koşup, diğer taraftaki kişi denemeye bile fırsat bulamadan kapıyı çekerek açıyorum.

"Oh!" diye irkildi. "I..."

Kollarımı ona dolamadan, onu kucağıma almadan ve odaya taşımadan önce sözünü bitirmesine izin vermiyorum. "İyi misin?" Onu yere yatırdıktan sonra ellerimi vücudunda gezdirerek herhangi bir yaralanma belirtisi olup olmadığına bakıyorum.

Gülüyor, gözleri benim ilgimden duyduğu zevkle parlıyor. Tanrım, bu güzel kadının bir daha gözümün önünden gitmesine izin veremem.

"Ben iyiyim." Yüzümü tutuyor, bana gülümsüyor ama sonra yüzü aşağıya doğru dönüyor. "Ama gitmemiz gerek. Hemen şimdi."

"Her şey plana uygun gitti mi?" Winston bize doğru yürüyerek soruyor.

Gözleri aramızda gidip geliyor ve saçının uçlarıyla oynuyor. "Sayılır. Yani, evet. Büyüleyici İksir işe yaradı ve ben de onun tüm şantaj, ama...."

"Ama ne?" Bir saniye daha bekleyemeyerek soruyorum. Tanrım, eğer ona dokunursa, yemin ederim bütün şehri yakarım.

"Kendimi biraz ." Bronzlaşmış yanaklarında kırmızı bir ton beliriyor. "Ne demek istiyorsun?" Winston bir adım daha yaklaşarak onun yüzünü inceledi.

Yüzünü ellerinin arasına alır. "Victoria ve ilişkisi hakkındaki tüm kanıtları göndermesini sağladım."

Kıkırdıyorum ve beşlik çakmak için uzanıyorum. "Güzel!"

Liona sadece bana bakıyor ve başını sallıyor. "Hayır, hiç hoş değil. Elbette iyi hissettirdi ama şimdi Lawrence intikamını alacak. İksir sadece yirmi dört saat sürüyor. Etkisi geçtiğinde, kafamı koparmaya gelecek."

Winston telefonunu karıştırıyor. "Bu geceki Red Eye için bilet alıyorum."

Liona'nın omuzları gevşer ve rahat bir nefes alır. "Teşekkür .

Sanırım eve döndüğümüzde her şey daha iyi olacak."

Liona'nın sakinleştiğini görmek beni de sakinleştiriyor. Hâlâ buradayken Lawrence'ın ona bir şey yapabileceğinden endişelendiğini biliyorum.

bir şey yok. Benimle olduğu sürece güvende.

Uzandım ve onu kollarıma çektim. Bunun bencilce olduğunu biliyorum. Bir evlilikten yeni çıktığını ve muhtemelen başka bir evlilik düşünmek istemediğini biliyorum ama bu konuyu tekrar açmak için iyi bir zaman mı diye düşünmeden edemiyorum. Sadece onun her parçasını istiyorum ve tamamen benim olana kadar tatmin olmayacağım.

Ama ben bir şey söyleyemedim Liona geri çekiliyor. "Sanırım kusacağım." Banyoya doğru koşuyor ve kapıyı arkasından çarpıyor. Sanki evliliği düşündüğümü bile anlıyor ve fiziksel olarak hasta oluyor. Yine de ona kızamıyorum. Elinde değil.

Yanına gittim ve kapıya hafifçe vurdum. "Her şey yolunda mı?" "Evet," diyor tıkaçların arasında. "Bana bir dakika ver."

Winston'a dönüyorum ve ikimiz de omuz silkiyoruz.

"Umarım bu geceden önce kendini daha iyi hisseder. Hastayken bu kadar uzun bir uçuş yapmak zorunda kalmak çok kötü olurdu."

"Evet. Geçen hafta da böyle hastalandı ve çok çabuk atlattı. Sanırım Lawrence meselesi yüzünden. Ne zaman onunla evlenmeyi düşünse kusuyor."

"Anlaşılabilir." Kapıya doğru yürür. "Bu geceki uçuşumuzdan önce biraz uyumaya çalışacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." Çıkmadan önce döner. "Son birkaç günde iyi iş çıkardın. İkiniz için sahne endüstrisinde gerçek bir gelecek görebiliyorum." Göz kırpıyor ve kapıyı kapatıyor.

Tam bir ucube.

İçimi çekiyorum ve banyonun kapısını çalıyorum. "Sana bir şey getireyim mi?"

"Belki bir zencefilli gazoz?" Sesi acınası geliyor ve tekrar hasta hissetmesinden nefret ediyorum. Bu pisliğin onun üzerinde bu kadar olumsuz bir etkisi olduğuna inanamıyorum. Keşke

Ondan eski yöntemlerle kurtulabilirim. Sırf onun için insan orucumu bile bırakabilirim.

"Evet, hemen döneceğim." En azından onun için bu basit görevi yapabilirim. Keşke bu yeterli olabilseydi.

Asansör en üst katta durduğunda alt kattaki bardan aldığım zencefilli gazozun içindeki buz küpleri birbirine çarpıyor. Kapıların açılmasını bekliyorum, kendimi gecenin bir yarısı altı saatlik bir uçuşa daha hazırlıyorum. Liona ve ben dün gece eve geç geldik ve o erkenden kalkıp Lawrence'a toplantı hakkında mesaj attı. O uyandığında ben de ayaktaydım ve gittiği anda yerimde bile oturamadım. Umarım Liona çok hasta olmaz ve bu zencefilli gazoz midesine yerleştğinde dinlenebiliriz.

Koridordan dönüp kapımıza doğru yürüyorum. Kapı açıktı.

Dehşet mideme atom bombası gibi düşüyor. İçeri daldığımda odanın tamamen yağmalandığını görüyorum. Mobilyalar ters çevrilmiş ve çarşaf lar yataktan sökül müştü. "Liona!" Banyo kapısını vurarak açıyorum.

Ama o gitti. Onu götürdü.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Beck

"S O gitti! Onu bulmamız gerek." Winston'ın kapıyı tam olarak açmasına fırsat vermeden odasına daldım.

"Ne? Ne demek gitti? Ben sadece sizinle ?"

"Biliyorum, ama ona zencefilli gazoz almaya gittim ve döndüğümde oda yağmalanmıştı ve o gitmişti. Lanet olsun! Onu bulmama yardım et. Bataklıktan son kaçışında onu bulmama yardım eden büyüyü yapabilir misin?" Winston'ın odasında volta atıyor, saçlarımı çekiştiriyordum.

"Evet, evet. Tamam, tamam. Sakin ol." Koşarak dolabına gitti ve deri bir evrak çantası çıkardı. "Sadece onu neden aldığını anlamıyorum. Tılsımın bir süre geçmemesi gerekiyordu." Çantasını karıştırırken bir harita, bir ipe asılı şeffaf bir kristal, bir parça saç ve yanardöner toz dolu bir şişe çıkardı.

Bu ritüeli ondan onu bulmasını istediğim son seferden hatırlıyorum. "Sana verdiğim saç parçası hâlâ sende mi?"

"Ben her zaman hazırlıklıyım. Her şeyin boka sarması ihtimaline karşı buraya bir önlem almadan gelemezdim."

gerekirdi ama değil. Sadece onu bulmanın bir yolu olduğu için minnettarım.

Haritayı yatağının üzerine serer, üzerine pudrayı döker, saçlarını serper ve kristali üzerine sarkıtır. Kristal hareket eder, ilk başta Winston onu kendi hevesine göre sallıyormuş gibi görünür, ama sonra daha fantastik bir hal alır ve onu haritadaki bir noktaya doğru çeker. Harita değişir; Birleşik Devletler'in bir krokiğini göstermek yerine, yakınlaştıracak daha kuyruklu bir konumu ortaya çıkarır.

"Nerede o?" Değişen görüntüyü incelemek için kendimi daha da yaklaştıracak soruyorum.

"Henüz emin değilim. Hesaplama bitmedi. Ama hayatta olduğunu biliyorum. Yaşıyor olmasaydı zonlamaya devam etmezdi."

Sinirlerimin bir kısmı eriyip gidiyor. En azından onu kurtarabilirim ama yine de içimi bir korku kaplıyor çünkü hayatta olmakla güvende olmanın tamamen farklı şeyler olduğunu biliyorum.

Sonunda Liana'nın karanlık bir odada bir sandalyeye bağlanmış görüntüsü haritanın üzerinde aydınlanır. Vücudu gevşektir ve başı omzuna doğru gevşekçe sarkmaktadır.

"Liana!" Görüntünün içinden uzanarak bağıcıyorum. Onu bu şekilde geri getirebileceğime dair mantıklı bir düşünce aklıma gelmiyor.

"Beck, sakın ol," diyor Winston, elimi geri iterek. "Nerede olduğunu okumama izin ver." Gözleri kızın resminin yanındaki sözcükleri tarıyor. Anladığım bir dilde yazılmamış. Büyülü bir büyücü yazısı olmalı.

"Tamam, nerede olduğunu biliyorum ama içeri girmenin zor olacağını tahmin edebiliyorum."

"Anlaştık."

Depoya fazla yaklaşmadan bir ağacın arkasına çömeliyoruz. "Tamam, plan nedir?" Fısıldıyorum.

"Plan nedir?" de ne demek? Senin bir planın olduğunu sanıyordum. Bizi buraya aceleyle getiren sendin."

"Senin her zaman bir planın vardır," diye bağıyorum.

"Peki, şu anda bir tane yok, o zaman ne yapacağız?"

Bir an düşündüm. Plan yapma ya da parlak fikirler üretme konusunda hiçbir zaman iyi olmadım. Kas gücüm var ama beynim yok. Sonunda söyledim ve omuzlarımı silktim. "Sıçıp batırmak mı?"

Winston da iç çeker. "Siktir et." Bana iksiri uzattı. "İhtiyacın olduğunda bunu kullan."

Başımı sallayıp ondan alıyorum ve depoya doğru hızla ilerlemeden önce cebime atıyorum, dikkatim tamamen dağılıyor.

Winston arkamdan saldırıyor, boğazının gerisinde alçak bir hırıltı.

İşte hiçbir şey olmuyor.

ON ALTINCI BÖLÜM

Liona

"Fuck." Başım zonkluyor, boynum yanıyor, bileklerim ve bileklerim ağrıyor. Şişmiş gözlerimin etrafımı algılaması için bir saniye gerekiyor. "Neredeyim ben?" Özellikle kimseye sormuyorum. Karanlık, ıssız bir odada yalnızım. Etrafımdaki tek ses su damlacıkları ve gıcırdayan borular. Aşağı bakıyorum. "Kahretsin." Metal bir sandalyeye bağılıyım, ayaklarım bağı ve kollarım arkadan bağılandı.

Hafızam son hatırladığım şeyle dolup taşıyor. Otele dönmüş, banyoda kusuyordum ki iki adam içeri daldı ve beni bağlamak için mücadele etti. Mücadele ettim, tüm odayı yanıma almaya çalıştım ama bayılmıştım bile. Bu nasıl ? İksirin etkisi bu kadar çabuk geçmemeliydi. Lawrence ne yaptığını henüz fark etmemeliydi. Bataklığımızı dönene kadar güvende olacağımızı sanmıştım.

"Vay, vay, vay, sonunda uyandın," diye sesleniyor yanımdaki karanlık koridordan bir ses.

Bu sesi tanıyorum.

Kabarık, sarı bukleler, bir daha asla görmek zorunda kalmayacağımı düşündüğüm kişinin köşeli yüzünü taçlandırıyor. Bana doğru yürüyor, topukları

beton zemin.

"Victoria, ne istiyorsun?" Gözlerimi deviriyorum. Bu kaltak mı? Bu kaltak gerçekten beni denemek mi istiyor?

"Hiçbir sonuç almadan hayatımı mahvetmeye çalışabileceğini mi sanıyorsun?"

Sanırım Victoria'nın kardeşiyle yaşadığı ensest ilişkiyi sızdırdığım için intikam alabileceğini düşünmemiştim, ama ne yapacak ki? Beni ölümüne süsleyecek mi? Ölene kadar benim hakkımda mı konuşacak? Ama şimdi beni ürkütücü bir depoda bir sandalyeye bağladığına göre, sanırım onun yeteneklerini yeniden düşünmeliyim. Belli ki beni kaçırın ve muhtemelen öldürecek olan adamları tutacak kadar parası var. Bunu yapabileceğini hiç tahmin etmezdim.

İçimi çektim. "Victoria, bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Lawrence onunla evlenmem için bana kara posta gönderiyordu. Benimle ve hatta seninle ilgili her şeyi biliyordu. Hayatını mahvettiğim için üzgünüm ama sence de bunu hak etmedin mi? Nişanlımı, yani kardeşini becerirken en iyi arkadaşımım gibi davranıyordun!"

"Bu kadar masum davranma." Bir tabure çekip önüme oturdu, mavi gözleri öfkeyle kararmıştı. Siyah deri pantolon ve küçük siyah bir atlet giymişti. Kesinlikle onu daha önce gördüğüm bir şey değil. Şu anda ne yapmaya çalışıyor, seksi bir kötü adam mı? İğneleyici sözlerimi bastırıyorum.

"Bekârlığa veda partinden kaçtığında bir canavarı becerdiğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Beni nişanlıyla metres olmakla suçlayacak kadar masum olduğunu mu sanıyorsun? Gerçekten ahlak pusulasının sende olduğunu mu sanıyorsun? Sevgilin seninle aynı türden bile değil."

"Evet, ama o hâlâ benim kardeşim değil. En berbat ödülü sen kazanmamışsın gibi davranma."

Yanağıma bir şaplak attı.

İtiraf etmeliyim ki acıtıyor. Pilates bir şeyler yapıyor olmalı.

"Ben olsam ağzından çıkana dikkat ederdim. Elin kolun bağlı ve kurtulmanın bir yolu yok." Bacak bacak üstüne atıyor ve parlak kırmızı tırnaklarını inceliyor.

"Sadede gelemim. Ne istiyorsun Victoria? Daha yakına eğiliyor. "Lawrence'la evlenmeni istiyorum." "Ne? Neden? Onunla birlikte olmak istemiyor musun?"

Kıkırdıyor, ayağa kalkıyor ve etrafımda dolaşıyor. "Şu haline bak, ne kadar da mantıklısın," diyor alaycı bir şekilde. "Lawrence ve benim ilişkimiz tamamen fiziksel. Sen anlamazsın ama ben her zaman ikinizin evlenmesini istedim. Ben aptal değilim. Onu hiç sevmediğini ve sıfırdan geldiğini biliyorum. Sen mükemmel bir seçimsin. Hayallerindeki hayatı yaşayabilir ve bizim yolumuzdan çekilebilirsin."

Başımı sallıyorum, onları birlikte düşündüğüm için boğazımdan safranın tekrar yükseldiğini hissediyorum.

"Bırak bekâr kalsın, siz de paranızı ve ayrıcalığınızı yaşayın. Beni bu işe karıştırmayın."

"Aptalca davranmayı bırak!" diye bağıyor, gözlerinde çılgın bir bakışla yaklaşıyor. "Lawrence'ın evlenmediği sürece mirasın tamamını alamayacağını biliyorsun. Elimizdekileri mahvetmeye çalışacak başka bir eş bulmak çok karmaşık. Sana şantaj yaptık. Sen mükemmel bir seçimsin."

"Artık istemiyorsun, o yüzden başka birini bul." Yüzüne tükürdüm.

İrkiliyor ve geri çekiliyor, tükürüğümü elinin tersiyle siliyor.

Derin bir nefes alıyor ve sonra çeneme yumruk atıyor.

"Siktir!" Kan tükürerek bağıyorum.

Tekrar yakınımaya eğildi ve beni omuzlarımdan tuttu. "İşte şimdi beni . Bu kişisel bir şey. Elbette, halkla ilişkiler uzmanım tüm bu karmaşayı

Ama yaptığın şey için cezalandırılmalısın. Şimdi, eğer bu depodan ayrılmak istiyorsan, Lawrence ile evleneceksin, ona yaptığın büyü ne zaman kaybolursa, ki kaybolacağını biliyorum çünkü şimdiden azalıyor gibi görünüyor."

"Sen delisin! Gerçekten beni uyutmak ve kardeşinle evlenene kadar burada tutmak için onca zahmete girecek misin? Başka birini bulmak çok daha kolay olurdu!"

"Belki deliyim ama kolay olduğu için bir şeyler yapma işinde değilim. Beni kızdırdın ve şimdi bedelini ödüyorsun."

Odanın uzak ucundan bir kapı çarparak açılır. "Bayan Farque, ziyaretçilerimiz var," diyor sert bir ses.

İkimizin de kafası kaynağa doğru gitti.

Victoria öne doğru yürüyor ve benden önce içeri giren kişiyi bir an için yakalıyor. "Vay, vay, vay, görünüşe göre iki küçük evcil hayvanın seni kurtarmaya çalışmış. Çok uzağa gidememiş olmaları ne kadar üzücü."

Her biri 1.80'den uzun, iri yarı beş adam odanın ortasına doğru yürür. Elllerinde insan formundaki Beck ve Winston var. "Beck!"

Bağırıyorum.

Kendisini tutan üç adama doğru çeker ve geri çekilir, ancak adamlar saniyeler içinde ona saldırır ve kollarını arkadan bağlar.

"Söylemeliyim ki, devinizi nasıl bu kadar insan gibi gösterdiğinizizi bilmiyorum. Son kılık değiştirme oldukça acınasıydı." Gülüyor ve onun yanağını çimdikliyor.

Beck hırlar ve parmaklarını ısırmaya çalışır.

"Oh, alıngan biri. Ondan neden hoşlandığını anlayabiliyorum." Winston'a doğru yürür.

"Peki burada kim var? Üçüncü birini mi getirdin?" Etrafindan dolaşiyor ama bana doğru bakıyor.

"Onları rahat bırakın. Onları bırakırsan Lawrence'la evlenirim!" Bağırđım. Tek istediğim sevdiğim insanları riske atmadan bu işi bitirmekti. Hepimiz bir depoda tutsakken işler nasıl bu kadar karıştı bilmiyorum. Her şeyi berbat edip intikam almaya çalışmak yerine en başta Lawrence'la evlenmeliydim.

"O seçenek artık bitti, tatlı yanaklar." Esniyor. "Onları bağlayın. Artık elimizde ona yapabileceğimiz bir şantaj olmadığına göre, onlara onun önünde işkence edersek istediğimizi yaptırmamız daha kolay olacaktır."

"Hayır!" Bağlarıma karşı mücadele ederek bağıriyorum.

Beni görmezden geliyor. "Burada işim bitti. Lawrence'ı kontrol etmem ve tüm mal varlığımızı ele vermediğinden emin olmam gerek. Eğlenceyi sonraya sakla. Siz çocuklar burada iyi misiniz?" Saçlarını omzunun üzerinden atıyor ve geldiği koridordan aşağıya doğru yürüyor.

"Evet, hanımefendi," diye cevap verir kaba adamlardan biri, ama Victoria çoktan gözden ve bir kapı çarparak kapanır. Victoria gitmiştir.

"Onları şu sütuna bağlayalım," diyor adamlardan biri.

Beck ve Winston'ı geri iterler, Winston "Bir, iki, üç!" diye bağırmadan önce onları deponun yarısına kadar getirirler.

Beck kendisini esir alan üç kişiden uzaklaşıyor. Kendisini bana götürmelerini sağlamak için daha güçsüzmüş gibi davranıyor olmalıydı. Cebinden bir şişe çıkardı ve bir yudumda içti. Beck bir anda insan formundan bir deve dönüştü, gömleği yeşil yontulmuş vücudundan yırtıldı.

Üç adam ona saldırır, ama Beck dizlerinin üzerine çöker ve kayarak onları korur, ayaklarını yerden keser. Ayağa fırlar ve Winston'ı tutan adamlara doğru koşarak, ikisinin de çenesine arka arkaya yumruk atar. Geri savrulurlar ve Winston'ın ellerinden kurtulmasına izin verirler.

Winston bir anda asasını çıkarır ve adamlardan birine doğrultarak onu anında olduğu yerde dondurur. Vücudunun donmayan tek kısmı, ileri geri hareket eden gözleridir.

Her şey o kadar hızlı oluyor ki, zar zor yetişebiliyorum.

Diğer dört adam donmuş meslektaşlarına aval aval bakarak Beck'e içlerinden birini yakalayıp hızlı bir hareketle boynunu kırması için zaman verir. Adam yere düşer.

Bağlarımın içinde öylece oturuyorum, kendimi işe yaramaz hissediyorum. Boşuna olduğunu bildiğim halde onları çeğiştiriyorum. Ama dürüst olmak gerekirse, Beck'in çıplak elleriyle bir adamı öldürmesini izlemek içime bir sıcaklık yayıyor. Beck'in beni Donny'nin kanıyla becerdiği ana geri döndüm. Bir süre olduğum yerde ama izlerken kendime dokunabilmeyi tercih ederim.

Diğer üç adam hafif bir tereddütle Beck'e saldırır.

Winston arkadan, adamlardan birine eliyle işaret eder ve adam adımlarını dondurur.

Beck kollarını iki yana açarak kendisine saldırmaya devam eden iki adama doğru koşar. Adamlar Beck'in uzanmış kollarına çarparak sırt üstü yere düşüyor.

Beck dizlerinin üzerine düşer ve yumruklarını yüzlerine indirir. Kanları Beck'in yüzüne ve göğsüne sıçrar. Onlara art arda üç kez daha vurarak üzerine daha fazla kan sıçramasını sağlıyor. Adamlar tamamen hareketsiz kalana kadar durmuyor.

Oda sessizdir. İki adam hâlâ donmuş, diğer ise yerde ölü yatmaktadır.

Beck yanındaki ikisine bakıyor, nefesini tutuyor ama sonra bana bakıyor, gözleri kararmış ve yüzü ciddileşmiş. Kendini toparladı ve bana doğru yürümeye başladı.

"Beck!" Bağıyorum.

"Liona." Bana ulaşmadan önce rahatlamış bir şekilde hıçkırıyor. Dudaklarımı dudaklarıyla yakalıyor, ellerini saçlarımda gezdiriyor, çaresizliği içimi dolduruyor.

Bağlarımı çekiyorum, onun beni yakaladığı gibi ben de onu yakalamak istiyorum.

Dizlerinin üzerine çöküyor ve bacaklarımı sandalyelere bağlayan ipleri koparıırken hayvani bir homurtu çıkarıyor. Ayağa kalkıyor ve aynı şeyi kollarımdaki iplere yapıyor.

Kollarım serbest kalır kalmaz onu yakaladım ve boynunu dudaklarımla buluşması için aşağı çektim.

Bir eliyle belimi, diğeriyle kıçımı kavırıyor ve beni kollarının arasına alıyor. Bacaklarımı ona doladım, her tarafına yapıştım. Sandalyeye oturuyor ve artık kanla kaplı olan çürük beyaz gömleğimi yırtıyor.

Düzgün düşünemiyorum. Kırmızıyı görmüş bir boğa gibiyim. İçimdeki her şey ona ihtiyaç duyuyor.

O da aynı şekilde hissediyor olmalı çünkü pantolonunu indiriyor, ağzını benimkinden hiç ayırmıyor. Erkekliği bana doğru bastırıyor, yol vermemi istiyor. Neyse ki hâlâ etek giyiyorum ve onu yana iterek bana erişmesini sağlayabiliyorum. İç çamaşırı giymiyorum. Asla iç çamaşırı giymem. Ben bir sürtüğüm ve bunu seviyorum.

Saniyeler içinde Beck'in boynuna tutunuyorum, kalçalarımı kaldırıyorum ve kendini girişime göre ayarlarken kulağına inliyorum. Ben tüm gücümü kullanarak kendimi onun üzerine bırakana kadar sadece ucu yanımdaydı, ıslak amım onu hevesle karşılıyordu. İkimiz de haykırıyoruz.

"Çocuklar. Buradan çıkmamız gerekmiyor mu?" Kahretsin. Winston'ı unutmuşum.

Hareketlerimi durdurdum ve ona hitap etmek için dönmeye çalıştım.

Beck kalçalarımı tutup kaldırıyor ve bana tekrar çarparak çığlık atmama neden oluyor. "Siktir git, Winston. Bize birkaç saniye ver."

Beni o kadar çok istiyor ki Winston'ın odada olması ya da bir sonraki uşakların gelip bizi tekrar bağlamasına saniyeler kalması umurunda bile değil. Tanrım, o çok ateşli.

Kendimi ona teslim ediyorum, parmaklarının arasından kaymama saniyeler kalmış gibi beni tutarken kucacağında bir aşağı bir yukarı zıplıyorum.

"Seni seviyorum!" Ağlıyorum.

"Ben de seni seviyorum," diye karşılık veriyor.

Birkaç hamlede ikimiz de sınırimıza ulaşıyoruz. Haykırıyoruz. Etrafında nabız atıyorum, her son damla için onu sağlıyorum.

Göğsüne yığılıyorum ve ellerini sırtımda gezdiriyor. "Bunu yapmayı bırakmalıyız. Kıyafetlerden kanı çıkarmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?" Eteğimdeki kan lekelerine bakıyorum.

Sözlerimden sonra dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum.

Winston alkışlar. "Siz ikiniz gösteri yapmayı çok seviyorsunuz. Şimdi ikinizin de işi bittiyse, buradan siktir olup gidebilir miyiz? Yetişmemiz gereken bir uçak var."

Beck pantolonunu yukarı çekip düğmelerini ayarlarken ben Beck'in kucğından inip göğüslerimi tutuyorum. Birden Beck'in az önce gömleğini yırttığının ve buradan üstsüz ayrılmak zorunda kalabileceğimin farkına varıyorum.

Winston bize yaklaşırken, "Buyurun," dedi. "Al bunu." Beyaz düğmeli bluzunu çıkarıp bana uzattı.

Tişıörtü üzerime geçirip üçümüze bakıyorum. Beck ve Winston artık gömleksiz, kimsenin bundan şikayet edeceğini sanmıyorum, ama aynı zamanda hepimiz kan ve kir içindeyiz. "Bu halde uçağı binmemize izin vereceklerini sanmıyorum."

Winston saatine bakar. "Şimdi gidersek, bir taksi çağırabilirim ve uçağa binmeden önce otelde temizlenebiliriz, ama işimiz zor olacak." Elini cebine attı ve bir şişe çıkardı. "Buradan ayrılmadan önce tekrar insana dönüşmen gerekecek, yoksa tüm bunlar boşa ."

"Doğru," diyor Beck üstünü çıkarıp içmeden önce. Artık bu geçişe daha alışkın. İnsana dönüşürken gözlerini kapatıyor ve şakağını ovuşturuyor. Güzel yeşil teninin tekrar insan bejine dönüştüğünü görmek sinir bozucu.

Birkaç saniye sonra başını kaldırır. "Buradan siktir olup gidelim ve bataklığa geri dönelim."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Beck

Büyülü topluluğa geri döneli iki hafta oldu. Bazen gecenin köründe uyanıyorum, Victoria ve Lawrence'ın uşaklarının Liona'yı tekrar yakalamak için kapımıza dayandıklarından emin oluyorum. Ama hiçbir şey olmadı. Artık şantaj yok. İkisi buraya gelmekten başka ne ki? Bence her ikisi de ne kadar güç ve kaynağa sahip olurlarsa olsunlar bunun büyük bir yanlış olacağını biliyorlar. Elimizde bir onları anında yok edebilecek korkunç yaratıklardan oluşan bir ordu.

Winston ekstra bir önlem olarak topluluğumuzu daha fazla korumak için bariyer büyüleri üzerinde çalışıyor. Hâlâ mükemmel değiller, bu yüzden nadiren de olsa bir kaçak yakaladığımızda onlara hafıza kaybı iksirini verip yollarına devam etmelerini sağlıyoruz. Ama döndüğümüzden beri özenle çalışıyor ve sonuçlar umut verici. Yetenekli bir büyücü olduğunu söylemeliyim ve biraz ucube olduğunu düşünsem de iyi bir arkadaş, belki de şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisi. Liona'yı becerirken beni izlemekten zevk alan biriyle arkadaş olabileceğimi hiç düşünmezdim ama onu kim suçlayabilir ki? Kim bunu görmek istemez ki?

Ben aptal değilim. Bunun muhtemelen Farques'ten son haber alışımız olmayacağını biliyorum ama şimdilik g vendeneyiz.

Liona ve ben eve döndüğümüzden beri kul bemizden neredeyse hiç çıkmadık. Birbirimizi kendimize saklamak için a  bir ihtiyaç vardı. Bugün evden çıkıp yakındaki pınarda yüzmenin iyi olacağına karar verdik. Güneş yaprakların arasından parlıyor ve kuşlar uzaktan  t yor. Liona suda çırılçıplak yüzüyor, yumuşak bronz tenini öpen güneş ışınlarını karşılarken gözleri kapalı.

Ona bakmaktan kendimi alamıyorum, her zaman nefesimi kesen güzelliğini içime çekiyorum. Onu kaçırılmış olarak bulduğumda ya da depoda bağlı olarak gördüğümde hissettiklerimi düşünüyorum ve içim erimiş lav haline geliyor. Onu bir daha asla gözümün önünden ayırmayacağıma yemin ediyorum. Onu koruyabildim ama onu kaybetmeye çok yakındım.

Kollarımı uzatıyorum ve onu tutuyorum.

K       bir çığlık atıyor ama sonra yumuşuyor ve kucaklamamı memnuniyetle karşılıyor.

Yanağından  perim. "Eve döndüğün için mutlu musun?" Los Angeles'ı özlediğini söylemedi ama restoranlarda, mağazalarda ve kulüplerde onu ışıl ışıl gördüğüm anları hatırlamaktan kendimi alamıyorum. Kendisi gibi birçok insanın etrafında olmayı seviyordu. Kabul etse de etmese de, benden önceki hayatında benim yalnızlığımın yerini asla dolduramayacağı bir parça olduğunu biliyorum.

Bana bakıyor ve bacaklarını etrafıma sarıyor. "Tabii ki. Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

Onun  ıplak bedenini benimkine bastırılmış hissetmek içimde bir elektrik dalgası yaratıyor ve daha bir saat önce onun içine girmiş olmama rağmen aletimin sertleştiğini hissediyorum. Elimi ipek ıslak saçlarında gezdiriyor, birlikte geçirdiğimiz bu durgun ve huzurlu anın tadını çıkarmak istiyorum.

Evlilik konusunu bir daha açmadım. Lawrence'la olan karmaşa sona erdiği için evet diyebileceğini biliyorum ama başka bir reddi kaldırabileceğimi sanmıyorum. Ya en başından beri konu Lawrence değilse? Ya kendini buraya, bana hissetmek istemediği için evlenmek istemiyorsa?

İçimdeki düşüncelerin nasıl coştüğünü fark etmiş olmalı ki bana bakıp "Ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

İç çekiyorum. "Sadece biz."

"Biz mi?" Sırıttıyor ve biraz geriye doğru yüzüyor. "Bu baharda sevişmemizi mi kastediyorsun? Çünkü ben de bunu düşünüyorum."

Önceden sert olsam da şimdi tamamen katılaştım. Onun peşinden yüzüyorum.

Benden uzaklaşıyor ve çığlık atıyor. Oyun oynamayı çok seviyor. Onunla ilgili en sevdiğim şeylerden biri bu.

Yavaşlıyorum, kaynağın sıg ucuna gelene kadar benden daha iyi yüzme şansı varmış gibi davranıyorum ve ayak bileğinden tutup onu kendime çekiyorum.

Vücudunu yakınımı çekip dudaklarını dudaklarımla kavradığımda çığlığı kahkahayla karışıyor. Bana karşı kıvranıyor, ama onu sıkıca tutuyorum, benden bir santim bile uzaklaşmasına izin vermiyorum. Kıçını kavriyorum ve onu sikime sürtüyorum. Bir parmağımı içine sokup onu her şeyime hazır hale getirirken ağzımın içinde inliyor.

Şimdi numarayı bıraktı ve bana doğru dönerek, girişini üzerime yerleştirmek için tırmanıyor. Kendimi yavaşça içine doğru kaydırıyorum. Geri çekiliyorum, onu becerirken izlemek istiyorum. Kendinden geçerek ağlarken gözleri kapanıyor.

İçine girmeyi bıraktım. "Gözlerini aç yoksa duracağım. Senin içine bakmak istiyorum."

Gözleri fıldır fıldır açılıyor ve göz temasını sürdürüyoruz, ama onları açık tutmak için ikimizin de içindeki her şey gerekiyor, zevk içimizde yuvarlanıyor ve

bizi sürüklüyor.

Gözlerine sonsuza dek bakabilirim. Bu su kütlesini utandıran derin mavi beni doğaüstü bir yere taşıyor. Kendimi onun içinde daha da derine çekerken ona bakıyorum, kaçınılmaz sınıra yaklaştıkça bedenlerimiz bir oluyor. Bunun asla bitmesini istemiyorum. Orgazmlarımız üzerimize çöktüğünde ve ben ondan ayrıldığımda, tekrar onun bir parçası olana kadar saniyeleri sayıyor olacağım. Acaba evlilik bu boşluğu doldurabilir mi? Bunun sadece bir gelenek, bir gösteri olduğunu biliyorum, ama bizim için son sınır gibi geliyor. Evliliğin kendimi onun içine sokma ihtiyacımı azaltacağını hiç sanmıyorum, ama belki ruhumu biraz olsun sakinleştirebilir.

Etrafımda nabızı atıyor, bu his beni sonuma getiriyor -onun içine dökülüyorum. Onu bırakmıyorum. Aksine, ona daha çok sarılıyorum, her dokunuşun tadını çıkarıyorum, o kendini sakinleştirirken boynuma değen her nefesin. Suyun bizi ileri geri sürüklemesine izin veriyoruz, bizden başka hiçbir şeyin önemi yok.

"Beck," diye fısıldıyor, sesi titriyor. "Evet."

"Tekrar sor."

"Ne?" Yüzüne bakmak için onu geri
çekiyorum. "Tekrar sor."

Ne demek istediğini anlıyorum ama duyduklarıma inanamıyorum. Yine de sorgulamıyorum. Kıyıya yüzüyorum ve şortumun ceplerini karıştırıyorum, her zaman yanımda taşıdığım küçük siyah kutuyu çıkarıyorum, başka bir mükemmel an olması ihtimaline karşı. Ona doğru geri yüzüyorum ve kutuyu açıp zümrüt yüzüğü ortaya çıkarıyorum. "Liona, benimle evlenir misin?"

Gözyaşları yanağından aşağı süzülür. "Evet." Kollarını bana doladı.

Kulaklarıma inanamıyorum. Geri çekildim. "Emin misin? Seni zorlamak istemiyorum."

"Beck, sana aşık olduğum andan beri bundan emindim. Senin için yeterince iyi olduğumu düşünmüyorum ama sanırım eksikliklerim için beni affetmen gerekecek."

Gülüyorum ve yüzüğü parmağına takıyorum. "Benim için yeterince iyi değil mi? Liona, ben bir devim."

Kollarını boynuma doluyor. "Hayatım karmakarışık. Ben bir karmaşayım ve tamamen senin olmadan önce hayatımı düzene sokmak istedim. Sen tanıdığım en insancıl erkeksin. Bana fazlasıyla yetiyorsun." Beni öpüyor.

"Sen her zaman benimdin. Tuzağıma düştüğün an, benim oldun."

"Biliyorum. Bunu şimdi anlıyorum." Beni tekrar öptü. "Şimdi evlenelim."

Ve işte böyle, hayat mükemmel.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Liona

W Düğün planlamanın eğlenceli olabileceğini kim bilebilirdi? Elbette, hayallerimin erkeğiyle evleniyor olmam tüm bu eski harika bir deneyim. Yine de, sihir camiasında düğünler büyük bir ve kutlama için gerçekten heyecanlıyım.

Bana ilk teklif ettiğinde Beck'e evet demediğime hâlâ inanamıyorum. Elbette, hayatlarımızı mahvetmediğinden emin olmak için Lawrence'la evlenmem gerektiği gerçeği durumun üzerinde gri bir bulut oluşturdu, ama yine de, ne olursa olsun evet demeliydim. Sanırım ona iki kez teklif ettirmek benim için daha uygun bir davranıştı. Kovalamacayı seviyorum.

Bu hafta her gün şehirdeydim. Beck ve ben sadece iki hafta sonra yazlığımızda evleneceğiz ve her ne kadar gösterişsiz olacak olsa da yapacak çok şey var.

Kalabalık caddelerde yürürken, aldığım alışılmadık sayıdaki gülümseme ve el sallamaların farkına varmadan edemiyorum. Elf çocukları kıkırdamalarını bastıramıyor ve ben yanlarından geçerken birbirlerine fısıldıyorlar. Genç tilki kadınlar bana öpücükler konduruyor. Giyim Mağazasına dönmeden önce her jeste karşılık vermek için elimden geleni yapıyorum.

"Ben de ne zaman geleceğini merak ediyordum," diye sesleniyor Gilda, dükkânın sahibi Peri Mucizesi, ön tezgâhtan fırlayıp yanıma gelmeden önce. Beni kucaklıyor.

G.M. Fairy ile tanıştıktan sonra, iki Peri Tanrı-anneyi karşılaştırmamak elde değil. Bu kadar farklı olmaları çok garip. Elbette ikisi de yaşlı, gri saçlı ve ince çerçeveli gözlüklü ama biri büyülü bir giyim butiği işletirken diğeri büyülü bir seks kulübü işletiyor. Daha farklı olamazlardı.

Düşüncelerimi bir kenara bırakıyorum. "O kadar meşguldüm ki elbiseyi neredeyse tamamen unutuyordum."

Gilda'nın nefesi kesildi. "Elbiseyi mi unuttun? Ama en önemli kısmı bu! Arka tarafa gel de sana hayallerinin elbisesini alalım."

Onu takip ediyorum. "Düğün haberi yayıldığından beri herkes bana çok iyi davranıyor."

"Tabii ki! Sen topluluğun bir parçası olan ilk insansın ve şimdi de topluluğun vahşi ve yalnız koruyucusu Beck ile evleniyorsun. Tam bir hikâye!" Parmaklarını şıklatıyor ve bir mezura kendiliğinden vücudumun etrafını sararak ortaya çıkıyor.

"Ölçüleriniz geçen seferkinden biraz daha büyük, ama bu beklenen bir şey."

Hay aksi. Sanırım son zamanlarda Beck'in yemeklerini biraz fazla sevdim. Los Angeles'tayken, düğün günümde kilo alacağımı bilsem çok utanırdım ama şimdi Beck'le olduğum için bunun bir önemi yok. Ne olursa olsun beni seveceğini biliyorum. Yine de Gilda'nın kilo aldığım haberini kendine saklamasını tercih ederdim.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor etrafımda dolanıp mezuranın rakamlarını okurken.

"Kendimi iyi hissediyorum! Bir düğünü bu kadar çabuk planlamak beni normalden biraz daha fazla yordu ama o kadar heyecanlıyım ki aldırmiyorum."

"Eminim yorgun hissetmenin tek nedeni bu değildir." Kendi kendine kıkırdıyor.

"Gilda!" Şaşkınlıkla haykırdım. Gilda az önce seks şakası mı yaptı? Belki de düşündüğümde daha ucubedir. Acaba Sonsuza Dek Mutlu Sonlar'dan hoşlanır mıydı? Kulübün düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor. Toplumda oraya bayılacak o kadar çok yaratık var ki. İnsan olarak geçemedikleri için muhtemelen bunu hiç deneyimleyemeyecek olmaları ne yazık.

İçimi çekiyorum ve aklımdan geçen yaramaz düşünceleri silkeliyorum. "Evet, heyecanlıyım ama bunun bitmesini ve sadece ikimizin rahatlamasını istiyorum."

"Benim için dön." Gilda cebinden bir asa çıkarıyor ve bileğine vuruyor. Etrafıma peri tozu yağıyor ve beyaz bir elbise vücudumu tam olarak sararken dönüyorum. Aynada saten, omuzları açık elbiseye bakıyorum, başımda beyaz bir çiçek tacı oluşuyor. Düğün günümde nasıl görünmek istediğimi hiç bilmiyordum, ama şimdi biliyorum - işte bu. Hiçbir zaman duygusal bir insan olmadım ama gözlerimin kenarından yaşların süzüldüğünü hissediyorum.

Gilda elbisemle oynuyor, kumaşı her açıdan inceliyor. "İkinizin rahatlamak için çok uzun zamanı olmayacak. Bebekler genellikle buna izin vermez."

"Bebekler mi?" Gülüyorum. Yaşlı insanların bir çift evlendiğinde bu konuda yorum yapmaya bayıldıklarını biliyorum ama ben bebek konusunu hiç düşünmedim bile. Elbette hep çocuk istemişimdir ama Beck ve ben aynı türden değiliz. Muhtemelen mümkün bile değil.

Gilda doğruldu ve yüzümü inceledi. "Yani, sadece bir tane mi planlıyorsun?" diye nazikçe soruyor.

"O mu?" O neden bahsediyor?

"Aman Tanrım." Elini göğsüne koydu. "Bilmiyor musun?" "Neyi bilmiyorum?"

Ellerimi tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Liona, sen hamilesin."

"Hamile mi?" Dünya etrafımda dönüyor. "Hamile değilim." Belki de köyde bir söylenti yayılmıştır ve herkes bunun bir av tüfeği düğünü olduğunu varsayıyordur.

"Oh, canım. Gel otur." Beni bir sandalyeye götürdü. "Oldukça ilerlemiş olduğun için bildiğini varsaymıştım. Bir Peri Anne olarak böyle şeyleri hissedebiliyorum."

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarpıyor ve karnımı tutuyorum. Son birkaç ayı düşünüyorum. Ruh halimdeki dalgalanmaları, kusmalarımı ve şimdi düşünüyorum da, bir süredir regl olmamıştım. Oh, Tanrım.

"Ne kadar ilerledim?"

Gilda elini karnıma koydu. "Neredeyse beş aylıksın ve içinde sağlıklı bir bebek var. Tanrım, yarı-cüce yarı-insan bir bebeğin ne kadar sevimli olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum!"

"Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Bunu size açıklamam gerektiğini sanmıyorum ama..."

"Hayır, yani Beck ve benim birlikte bir bebek sahibi olmamız nasıl mümkün olabilir?"

Biz aynı türden değiliz."

Omuz silkiyor. "Büyü gizemli bir şeydir."

İçimi çekiyorum ve sandalyeme yaslanıyorum. "Orası kesin." Görünüşe göre büyü her geçen gün daha da kafa karıştırıcı bir hal alıyor. Düşüncelerimi bir türlü toparlayamıyorum. Elbette heyecanlıyım ama bunu beklemiyordum da. Şimdi bu bebek gelmeden önce hazırlanmak için sadece dört ayım daha var. En önemlisi de Beck'e söylemem gerekiyor, hemen şimdi.

Ayağa kalktım. "Gitmem gerekiyor." Kapıya doğru ilerliyorum ama kapı açılmadan duruyorum ve hâlâ elbisemi giydiğimi fark ediyorum. Gilda'yla yüzleşmek için geri döndüm. Sadece gülümsüyor ve parmaklarını şıklatıyor. Elbise vücudumdan kayboluyor ve kıyafetlerim de geri geliyor.

Gülümsüyor. "Şimdi git. Düğün gününde elbiseni senin için hazırlayacağım. Git ve erkeğini getir."

"Kahretsin!" Bacağımı Beck ve benim yatağımızın önündeki banka çarptıktan sonra bağıriyorum. On beş dakikadır volta atıyor, Beck'e bebeğimiz olacağını nasıl söyleyeceğimi düşünüyordum. Şirin bir şey mi yapsam, mesela çörek pişirip fırına bakmasını mı söylesem? Hayır. Her an avdan dönebilir ve ben de berbat bir fırıncıyım.

Bu an, ortaya çıkıp ona söylemek için fazla anıtsal. Daha akıllıca davranmalı ve sonsuza dek hatırlayacağı ve değer vereceği bir şey düşünmeliyim.

Sanki evren kocaman bir "senin de planlarının da canı cehenneme" dercesine ön kapı açılır. Beck eşikten içeri girerken "Ben geldim," diye anons ediyor.

"Kahretsin!" Kafamın içinde söylemek istiyorum ama yüksek sesle söylüyorum. Hamilelik beyni. "Gidip bir daha dönmeyeyim mi?" Eliyle geldiği yön.

Kir ve ter içindeyken bile çok yakışıklı. Birkaç haftadır eve dönmüş olmamıza rağmen, onu ogre formunda ne kadar çok sevdiğimi anlayamıyorum. İnsan olarak çok seksiydi ama bir ogre olarak... Ne diyebilirim ki? Bir canavar saplantım var.

"Hayır, gitme. Ben sadece..." Kelimeler arıyorum. Bu anı mahvetmeden nasıl kurtarabilirim?

İç çektim. "Hamileyim."

"Ne?" Beck'in yüzü kararıyor ve elindeki çuvalı ve ipi yere bırakıyor. "Ve senin olduğuna eminim."

"Şaka mı yapıyorsun?" diye sorar. Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyor.

"Şey, . Aslında yüzde yüz senin olduğundan eminim."

Yoğun bir bakışla bana doğru yaklaşıyor. Kızgın mı? Çocuk isteyip istemediğini bile bilmiyorum. Bu konu hiç açılmadı. "Liona?"

Arkamdaki şifonyere çarpana kadar ondan uzaklaşıyorum. "Şaka yapmıyorum. Ben hamileyim. En azından Gilda'ya göre, ki o da saçmalıyor olabilir. Ama şimdi düşünüyorum da, bu pek çok şeyi açıklıyor -kusmalar, ruh hali değişimleri, yorgunluk, her zamankinden daha harika göğüsler."

Gözlerini benimkilerden ayırıp vücudumda gezdiriyor, karnımda duruyor ve ellerini karnımın üzerine koymak için uzanıyor.

Hâlâ tek kelime etmedi ve ben artık dayanamıyorum. "Peki, ne düşünüyorsun?"

Bana bakıyor, gözleri yaşlarla dolu.

Anne ve babasının o çok küçükken nasıl öldüğünü hatırlıyorum. Bu onun için zor olmalı. Neredeyse hiç ebeveynle büyümedi ve şimdi ebeveynliğe zorlanıyor. Kahretsin. Ona daha iyi bir şekilde anlatmam gerektiğini biliyordum. Sihirli toplulukta terapistleri var mı? Çünkü bir tanesine ihtiyacımız olacak gibi görünüyor.

"Ben sadece..." Yutkunuyor. "Seni daha fazla sevmenin mümkün olduğuna inanamıyordum ve şimdi buradayız ve bana bir çocuk veriyorsun." Boynumun arkasından tutup beni kendine çekiyor ve ayak parmaklarımı kısıran bir yoğunlukla öpüyor.

Yüzümdeki gülümsemeyi bastıramayarak geri çekiliyorum. "Yani bebeğimiz olacağı için heyecanlı mısın?"

"Heyecanlı mısın? Kalbim o kadar dolu ki kalp krizi geçirebilirim!" Beni tekrar öpmek için eğiliyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor öpücüklerinin arasında.

Ben de onu öpüyorum, bu kadar sevgiyi hak etmek için ne yaptığımı merak ediyorum. Kahretsin, hayat güzel.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Beck

"**H** nasıl görünüyorum?" Dışarıdaki aynaya bakıyorum ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına atıyorum.

Winston arkamdan, "Bok gibi sıcak, dostum," diyor. Arkamı dönüp ona ters ters bakıyorum.

"Gerçekten mi?"

"Ne? Sen sordun."

"Normal bir insan gibi sadece 'iyi' diyebilirdin."

"Açıkçası, ben normal bir insan değilim." Siyah kravatımı düzeltiyor ve ceketimi düzeltiyor. "Gergin olduğunu söyleyebilirim. Her şey harika olacak."

Nefes veriyorum. O haklı. Neden hem gökyüzü düşmek üzereymiş gibi hem de gelmiş geçmiş en güzel hediye alarak üzereymişim gibi hissettiğimi bilmiyorum. Liona ile evleniyorum. Her şey yolunda gidecek. Evet diyecek ve sonsuza dek mutlu yaşayacağız. Tabii onu tanıyorsam, muhtemelen bir şeyler çevirecektir. Onun şeytani oyunlarını düşünüp sırtıyorum.

Winston etrafımızı çevreleyen çalılıklardan dışarı bakıyor. "Vay canına, sanki bütün köy burada."

Sinirlerim kan dolaşıma hücum ediyor. "Herkes burada mı?"

"Hayır, o piçten hiçbir iz yok."

Donny'nin Liona'ya saldırdığını Winston'a anlattım. Onu güvende tutmam için bana yardım edeceğine güveniyorum.

"Pekâlâ, bu insanları bekletmeyelim. Hadi seni evlendirelim." Sırtıma bir tokat ve beni açıklığın kenarındaki koridorun sonuna doğru nazikçe itti.

Dışarı adımımı atar atmaz koridorun önündeki enstrüman dörtlüsü kendi kendine çalmaya başlıyor. Kalabalık bize bakıyor. Herkes burada. Üç kör fare, boş bir yer bulmak için bastonlarını kullanarak koltukların kenarından dolaşıyor. Devler arka sırada birbirlerine sokuluyor, normal büyüklükteki koltuklara çömelmeye çalışırken son derece gülünç görünüyorlar. Daha küçük periler tepelerinde çırpınıyor. Sirenler kuyruklarını bacaklara dönüştürmüş, pulları güneş ışığında parlıyor. Her şekil ve büyüklükteki ejderhalar diğerlerinin arasına sıkışmış. Neredeyse yönetim kurulu toplantılarından biri gibi ama çok daha canlı.

Winston bana gülümsüyor ve koridorda tek başına yürümeden önce sırtımı tekrar sıvazlıyor. Siyah bir takım elbise giymiş ve saçlarını geriye doğru taramıştı. Ön tarafa, Doğa Ana'nın törenimizi yönetmek üzere durduğu yere doğru inerken izleyicilere el sallıyor. Etrafından bir dizi çiçek akıyor ve koridoru kaplıyor.

Sonra herkes bana bakarken yalnız kaldım. Yutkunuyorum ve yüzümü çalışıyorum. Düğün günümde mutluluk ve saadetin vücut bulmuş hali gibi görünmem gerektiğini biliyorum ama ilgi odağı olmaktan nefret ediyorum. Ama evlenmek benim fikrimdi. Benim neyim var böyle?

Bakışlarımı kimseye çevirmeden koridorda ilerliyorum. Ön tarafa ulaşıp Winston'ın önünde durduğumda sırtımı sıvazlıyor. Gözlerimi

Yumruğum sıkılı bir şekilde önümde yere yatıyorum. Bu iş bitmeden önce saniyeleri sayıyorum.

Kalabalık ayağa kalkıp koridorun ön tarafına döndüğünde dikkatim başka yöne kayıyor. Liona, Glin- da'nınkiyle kenetlenmiş koluyla güneş ışığının altında duruyor. Bana doğru yürüyor ve tüm gergin düşüncelerim, bu törenin sona ermesi için duyduğum tüm özlem dağılıyor. Tüm kalabalık dağılıyor. Birdenbire bu açıklıkta, bu ormanda ve bu dünyada sadece ben ve o kaldık. Sadece ben ve o.

Gözlerimden akan yaşları tutamıyorum. Beyaz elbisesi ve duvağıyla o kadar güzel ki. O her zaman güzeldir, ama onu böyle görünce, yüzü hamilelik ısıltısıyla parlayınca, tanrısallığa inanmaya başlıyorum. O cennetten gönderilmiş bir melek. Kim bilir neden benim gibi bir orospu çocuğuna gönderilmişti, ama şükretmezsem namerdim.

Bir ömür gibi gelen bir zamandan sonra bana doğru geliyor. Gilda onu bana teslim ediyor ve yanağımdan öpüyor. "Ona iyi bak," diye fısıldıyor ön sıraya geçip başka bir kır saçlı kadının yanında durmadan önce. Bakışlarım kadının üzerinde duruyor. Onu tanıyorum. Bu G.M. Fairy. Neden burada, büyülu toplulukta? Borcunu geri almak için mi burada olduğunu merak ederek kalp atışlarım hızlanıyor ama G.M. bize gülümsüyor.

Liona elimi sıkarak dikkatimi ona geri veriyor; tüm endişelerim yeniden eriyip gidiyor.

"Oturabilirsiniz," diyor Doğa Ana kalabalığa hitap ederken. Çiçeklerden oluşan izi etrafımızda büyümüş, bizi çiçeklerle çevreliyor.

"Çok seksi görünüyorsun," diye fısıldıyor Liona bana. "Sen de," diye fısıldıyorum.

Omuzlarını silkiyor. "Biliyorum." Yüzündeki gülümsemeyi öpmek istiyorum.

Doğa Ana evlilik semantiğinden bahsediyor, bunun ne anlama geldiğini ve bugün yaptıklarımızın neyi sembolize ettiğini anlatıyor, falan filan. Bir dakikasını bile zor yakalıyorum çünkü Liona'nın güzelliği beni hipnotize ediyor. "Beck, Liona'yı eşin olarak kabul ediyor musun?" sorusunu duyana kadar dinlemiyorum.

Sessiz ve tüm gözler üzerimde. Düşünmeme gerek yok. "İstiyorum!" Neredeyse bağıracaktım ve Liona hevesime kıkırdadı.

Doğa Ana dikkatini Liona'ya çevirir. "Liona, Beck'i kocan olarak kabul ediyor musun?" Kalabalık bu kez daha da sessiz. Liona bu topluluğa benim tutsağım olarak geldi. O muhteşem bir kadın ve ben de iğrenç bir devim. Eminim herkes onun beni sevebileceğine inanmakta benden daha çok zorlanıyordur.

Sadece bana mı öyle geliyor, sınırlarım mı geriliyor bilmiyorum ama Liona endişeli görünüyor. Zihinsel olarak seçeneklerini bir ileri bir geri tartıyor gibi. Ya tüm bunlar onu bir yıl önce yakaladığım için uzun zamandır kurduğu bir intikam planıysa? Ya beni mihrapta görmek ve bunun sembolize ettiği her şey, istediği şeyin bu olup olmadığını sorgulamasına neden ?

Paniğim yayılıyor ve içimde derinlere iniyor. Liona'nın gülümsemesi fırtına sonrası beliren bir gün batımı gibi yüzüne yayılana kadar umudumu yitirmeye hazırım. "Tabii ki istiyorum!" Eğiliyor ve ben de onu tutuyorum.

"Velet," diye fısıldıyorum onu eğip öpmeden önce.

Beni öperken kıkırdıyor, elleri saçlarımda geziniyor. "Tamam, sanırım gelini öpebilirsin ve şimdi seni koca ilan ediyorum. ve karım," diyor Doğa Ana hızla ve gülüyor. Oh, evet. Sanırım beklememiz gerekiyor. Siktir et.

Kalabalık ayağa kalkıyor, alkışlıyor, bağılıyor ve büyülü yaratıkların çıkarabileceği diğer tüm sesleri çıkarıyor.

Liona'yı kollarımın arasına alıp koridorda ilerletiyorum, o geri çekilip "Şimdi ne olacak?" diyene kadar dudaklarımı ondan ayırmıyorum.

Elbette, büyük bir ziyafet ve danslı bir resepsiyon planladık, ama bu bekleyebilir. "Sizin için büyük planlarım var Bayan Ogre."

Yanaklarının ne demek istediğini anladığını anlayabiliyorum. "Çok uzun süre yok olursak bizi özleyeceklerini düşünmüyor musun?"

"Sanki umurunda."

Gülüyor. "Haklısın." Gömleğimin düğmelerini iliklemeye başladı.

Hızımı artırıyorum, ormanın içinde koşarak, çoğunlukla duyulmayacağımız bir yere doğru gidiyorum. Bir açıklıkta duruyorum ve Liona'yı bir ağaca yaslayıp ellerimi vücudunda gezdiriyorum. Aklıma bir düşünce geliyor ve geri çekiliyorum. "Mutlu musun?"

Kaşlarını çatıyor ve yüzümü inceliyor. "Tabii ki ama...." "Ama ne?"

"Seni aldığımda çok daha mutlu olacağım." "Dileğin benim için emirdir."

Ve işte böyle, sonsuza kadar mutlu yaşıyoruz. Benim gibi bir canavarın bu kadar şanslı olabileceğini kim bilebilirdi?

A decorative border featuring a repeating pattern of stylized flowers and leaves in a light gray color, framing the top and sides of the page.

Epilogue

WINSTON - ONE YEAR LATER

"Bunu gördün mü?" Liona masamın üzerine bir gazete fırlattı.

Beynimin rakamlarla uğraşmaktan önüme koyduğu şeyi hatırlamaya geçmesi bir saniyemi alıyor. Gazeteyi elime aldım ve ön sayfadaki haberin başlığını taradım. "Lawrence ve Victoria Farque, Çift Kilitli Ev Güvenlik İmparatorluğunun Varisleri, Casusluktan Tutuklandı."

Baş döndürücü bir gülümseme yüzüne yapışmış olan Liona'ya bakıyorum. O benim için özetlerken makalenin geri kalanını tarıyorum. "Temel olarak, Lawrence'ın Victoria'yla ilişkisine dair tüm kanıtları yayınlamasını sağladıktan sonra, kamuoyu görüntülerin güvenlik sistemlerinden alınmış gibi görünmesinden endişe duydu. Bir soruşturma açtılar ve Lawrence'ın ve tüm şirketin insanların görüntülerini bilgileri dışında depoladığını tespit ettiler. Mahkemeye gittiler ve kaybettiler. Görünüşe göre Lawrence'ın büyük avukatları yardımcı olamamış." Neredeyse zevkten ışınlanıyor.

Kağıdı yere atıyorum. "Şuna bak! Bir anlık öfken günü kurtardı!" Ona sarılmak için ayağa kalktım.

"Neden peşimizden gelmediklerini merak ediyordum ama bu her açıklıyor." Nefes verir ve ofisin etrafına bakar. Gülümseyen ifadesi yerini endişeye bırakıyor. "Ne zamandır buradasınız?"

Masamın kenarına oturdum. Yakamın düğmeleri açık ve kollarım kıvrılmış. Birkaç saattir aynaya bakmadım ama muhtemelen bok gibi görünüyorum. Bok gibi hissediyorum ve ofisim de bu duyguya uyuyor. "G.M. bu akşam geliyor. Her şeyin mükemmel olduğundan emin olmalıyım." Aslında on saattir burada olduğumu açıklamak istemiyorum.

"Winston, buraya pek çok kez geldi. Kulüp harika gidiyor. Burayı çok sevecek."

"Buraya sadece açılıştan önce ve açılış sırasında geldi. Şimdi işlerin tüm hızıyla devam ettiğini görünce daha fazla baskı hissediyor." Masamın üzerindeki kâğıtlara dönüp göz gezdiriyorum.

Liona kolumu tuttu. "Winston, kulüp bir saatten az bir süre içinde açılacak. İnsanlar gelmeye başlamadan önce hazırlanmalısın. Neye ihtiyacın olduğunu söyle, ben hallederim."

Ona gülümsüyorum. O iyi bir arkadaş. Kendisi aynı zamanda bu kulübün yarı sahibi ama ben yöneticiyim, dolayısıyla tüm günlük işler bana düşüyor.

Başımı salladım. "Hayır, sorun değil. İşim bitti. Hazırlanacağım. Sen ve Beck'in bu geceki performansınız için hazır olduğunuzdan emin olun. Nasıl hissediyorsun?"

İç çekiyor ve saçlarını kulaklarının arkasına tarıyor. Siyah deri bir etek ve siyah bir atlet giyiyor. Sahneye çıkmaya hazır olduğunu söyleyebilirim. "Heyecanlıyım ama gerginim. Bebek sahibi olduğumuzdan beri ilk kez sahneye çıkıyoruz."

"Harika görünüyorsunuz. G.M. Fairy'nin bu gece ikinizi de dört gözle beklediğini biliyorum."

Gözlerini deviriyor. "Teşekkür ederim. Bizi neden bu kadar çok sevdiğini bilmiyorum. Büyüleyici İksir için Beck'le bana ödeme yapmasını ve sonra da topluluk içinde bir başka Sonsuza Dek Mutlu Son açmasına yardım etmemizi hâlâ aklımdan çıkaramıyorum. Neredeyse gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor."

Omuz silkiyorum. "Sen ve Beck özelsiniz ve o da bunu görebiliyor. Ayrıca, bu onun için iyi bir iş fırsatı. Ona çok para kazandırıyoruz."

Omzumu itti. "Gördün mü, onun bu gece geleceğini bu şekilde düşünmelisin. Gergin olmana gerek yok."

"Haklısın." Ayağa kalkıyorum ve üstümü değiştirip hazırlanmak için çantamı toplamaya başlıyorum.

"Hiç sahne almayı düşündünüz mü? Bilirsiniz, sadece izlemek yerine gerçekten katılmayı? Seni o sahnede görmeyi çok isterdim."

Bunu bir iğneleme olarak söylemiyor ama canımı yakıyor. Bir şeyin parçası olmayı, sadece fiziksel bile olsa biriyle gerçek bir bağ kurmayı ne kadar çok istediğimi bilmiyor. Ama bu mümkün değil ve en iyi arkadaşlarımdan birine bile bunu açıklamaya hazır değilim. Gerçek duygularımın ortaya çıkmasını istemediğim için yüzümü çelikleştiriyorum ve ona dönüyorum. "Beni bilirsin. İzlemeyi tercih ederim."

Gülümsüyor ve kapıya dönmeden önce başını sallıyor. "Nasıl istersen!"

"Oh, bekle!" Liona ofisimden çıkmadan önce sesleniyorum. "Sevkiyatı kontrol ettin mi?"

"Oh evet. Gelmedi ve biz yokuz."

"Hayır! Gumdrops olmaz!" Şakaklarımı ovuyorum.

"Sorun değil! İnsanlar onlar olmadan da yeterince iyi vakit geçirecek. Onlara ihtiyacım olmadığından eminim." Dışarı çıkmadan önce bana göz kırptı.

Kapı.

Ofisimin köşesindeki aynaya doğru yürümeden önce iç çekip omuzlarımı yuvarlıyorum. Dostum, bok gibi görünüyorum. Saçlarım asi bir dağınıklık içinde, her açıdan yukarı uzanıyor. Mavi gözlerim altlarındaki torbalar yüzünden kararmış ve gömleğimin her yerinde kahve lekeleri var. Saatimi kontrol ediyorum. Kahretsin, kulübün açılmasına daha kırk dakika var. Ofisimin en ucundaki banyoya doğru yöneliyorum. Sıcak bir duşun kafamı boşaltacağını ve beni çok daha iyi biliyorum.

"Winston, sevgilim, seni görmek çok güzel." G.M. Fairy bana doğru kanat çırpıyor ve her iki yanağımı da öpüyor. Mücevherlerle süslü kırmızı bir elbise giyiyor ve arkasında maiyeti var. Tek görebildiğim iki yanındaki uzun troller, yüz ifadeleri koyu renk gözlükleriyle gizlenmiş ama arkalarında daha fazla insan olduğunu biliyorum. Her zaman bir ekiple gelir.

"Her zamanki gibi büyüleyici görünüyorsunuz, Bayan Peri." Elini nazikçe öpüyorum. "Seni bu yüzden seviyorum, Winston. Sen her zaman şeytani bir flörtsün. Nasılsın

her şey yolunda mı?"

Kulübe doğru dönüyorum. "Kendin gör." Gece tüm hızıyla devam ediyor. Müzik kısık bir hırıltı. Işıklar loş ama en mahrem sahneleri ortaya çıkaracak kadar parlak. Tıklım tıklım; her türden yaratık etrafta dolaşıyor ve her yüzeyde uzanıyor. Ana sahnede bir performans sergileniyor; toplulukların sirenlerinden birinin solo gösterisi.

Liona ve Beck'in düğün gecesi G.M. Fairy bu kulübü burada, büyülu toplulukta açmayı teklif ettiğinde bunun aptalca bir fikir olduğunu düşünmüştüm. Topluluğumuz küçük, sadece üç bin üyesi var. Çoğu kişinin bir şeyle ilgileneceğinden bile emin değildim. Fakat

G.M. uzaktan ve yakından yaratıkların geleceğine dair bana güvence verdi ve topluluğumuzun düşündüğünden biraz daha cesaretli olduğunu düşündü. Haklıydı da. Hayatım boyunca tanıdığım ve seks yaptığını hiç düşünmediğim insanlar buranın müdavimleri idi. Florida bölgesini ziyaret eden tüm büyülü yaratıkların uğrak yeri idi. Elbette, bazı sınır kontrolü sorunlarını ve kimlerin içeri alınmayacağını çözmemiz gerekti, ancak yalnızca büyülü varlıkların topluluğa girmesine izin veren bir iksir geliştirmem uzun sürmedi.

Kulüp bana yeni bir amaç vermiş ve daha büyük bir şeyin parçası olduğumu hissettirmişti. Ayrıca en ilkel ihtiyaçlarımı karşılamama da yardımcı oldu. Kendi başıma tatmin edemediklerimi. Hayır, asla söndüremeyeceğimi bildiğim özlemden kurtulmamı sağlamadı ama o gerçek ihtiyaçları uzakta tuttu.

G.M. etrafına bakınırken başını salladı. "Her şey harika görünüyor. Harika iş çıkardın, Winston. Liana ve Beck burada mı?"

"Evet. Performansları için hazırlanıyorlar."

"Ah, görmek için sabırsızlanıyorum. Bebekten sonra her şeyin arttığını duymuştum. Sahneye çıkmadan önce onlarla konuşmak istiyorum. Beni soyunma odalarına yönlendirebilir misiniz?"

"Evet, tabii ki."

Yolu göstermeye başladım ama beni durdurdu. "Oh, unutmadan. Sana birini getirdim."

"Benim için mi?" Arkasındaki insan kalabalığına bakıyorum, yüksek troller yüzünden hâlâ pek bir şey göremiyorum.

"Evet, ona yardım edebileceğinizi düşündüm. Sizinkine benzer bir var, yani bir nevi."

G.M. Fairy gerçek beni tanıyan tek insanlardan biri. Yıllar önce bu şekilde tanışmıştık. Yardım istemek için ona geldim. Ne yazık ki, o

Elimden pek bir şey gelmiyordu ve bu benim katlanmam gereken tek yükü ama bununla nasıl yaşayacağımı öğrendim ve şimdilik bu kadarı yeterli.

"Marigold, sevgilim, buraya gel," diye sesleniyor çevresindekilere. Kalabalık dağılır ve küçük bir kadın aralarından geçer.

Kalbim durdu.

Etrafımdaki güzelliklere her zaman meraklı olmuşumdur. Hiçbir zaman güzel bir kadına bakmanın basit zevkini kendimden esirgeyen biri olmadım, ama içimden geçen bu duygu farklı.

Marigold G.M.'in yanında yürüyor, yüzü asık. Beyaz ipek eldivenler giyiyor. Nedenini tahmin edebiliyorum.

"Marigold, seni Winston'la tanıştırmak istiyorum."

Bana bakıyor ve eğer daha önce dünyanın durduğunu düşündüysem, ciddi bir şekilde yanılmışım. Ela gözleri her bir parçamın envanterini çıkarıyor gibi. Altın sarısı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor. Bakışlarımı yakaladığında yanakları kızarıyor ve bakışlarını yere indiriyor.

Bakışlarının üzerimde kaybolması ciğerlerimden hava çekilmiş gibi hissettiriyor. Yüzünü tutup gözlerini bana çevirmesini istemek istiyorum ama , sadece eğiliyorum. "Seninle tanışmak bir zevk, Marigold." Elini tutmak için uzanmıyorum. Bunun iyi bir fikir olmayacağını biliyorum. Ama vücudumdaki her hücre ona dokunmak, onu yakalamak ve asla bırakmamak için yalvarıyor. Ve sonra G.M. Fairy'nin sözlerinin içimde çınladığını fark ediyorum, "*Seninkine benzer bir durumu var*" ve göğsüme bir ağırlık çöküyor. Onun asla benim ol, asla kollarımda olamayacağını anladım. Onu iki saniyedir tanıyorum ama bu yeterli. Asla sahip olamayacağım kızın tüm benliğimi tüketmesi için gereken tek şey bu iki saniye.

Okuduğunuz için teŖekkürler!

Okuduğunuz için teŖekkürler! Eğer *Bataklığımda Kal'ı* beğendiyseniz: *Sonsuza Kadar Mutlu*, lütfen Amazon ve Goodreads'te yorum bırakmayı unutmayın.

G.M. Fairy'den daha fazlasını mı istiyorsunuz? Sonraki kitaplarına göz atın...

Benim Yapay Zekam: Bir Robot Neden AŖk Hikayesi Seçiyor

Sosyal medya yıldızı Azzy, kırmızı arabalı bir ödöl töreninde herkesin gözü önünde panik atak geçirince, en yakın arkadaşı ona bir Andro Corp. Bodyguard sipariŖ eder. Robot koruması teslim edildiğinde, Azzy kısa sürede Model REM082'nin hayallerindeki erkek olduğunu fark eder. Remmy, Azzy'nin ona taktığı isimle, gittikçe daha duyarlı hale geldikçe ve onu memnun etmek için ne gerekiyorsa yaptıkça işler kızışmaya başlar.

G.M. Fairy ile ilgili her Ŗeyden haberdar olun....

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.